

Notes du mont Royal

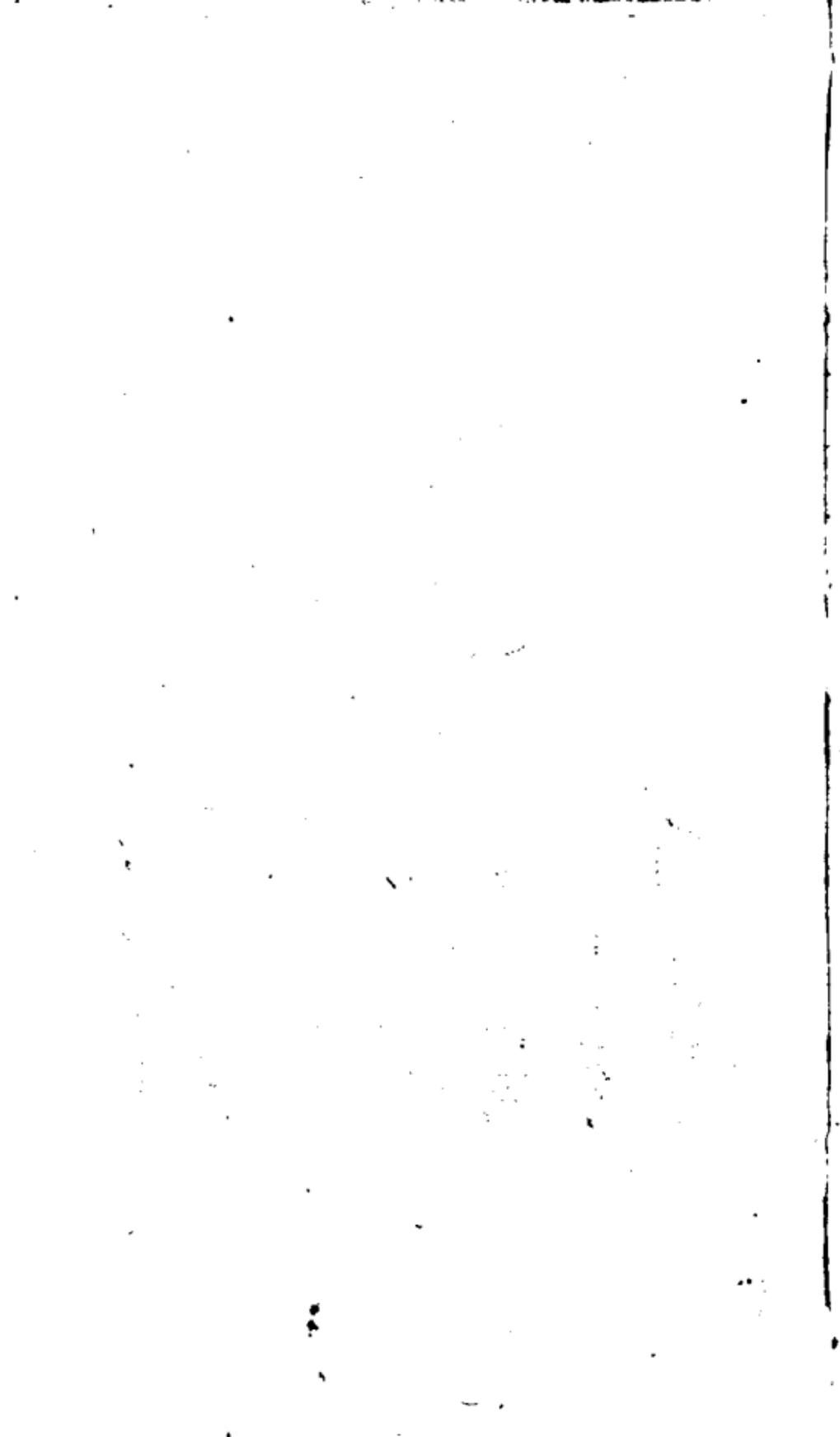

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

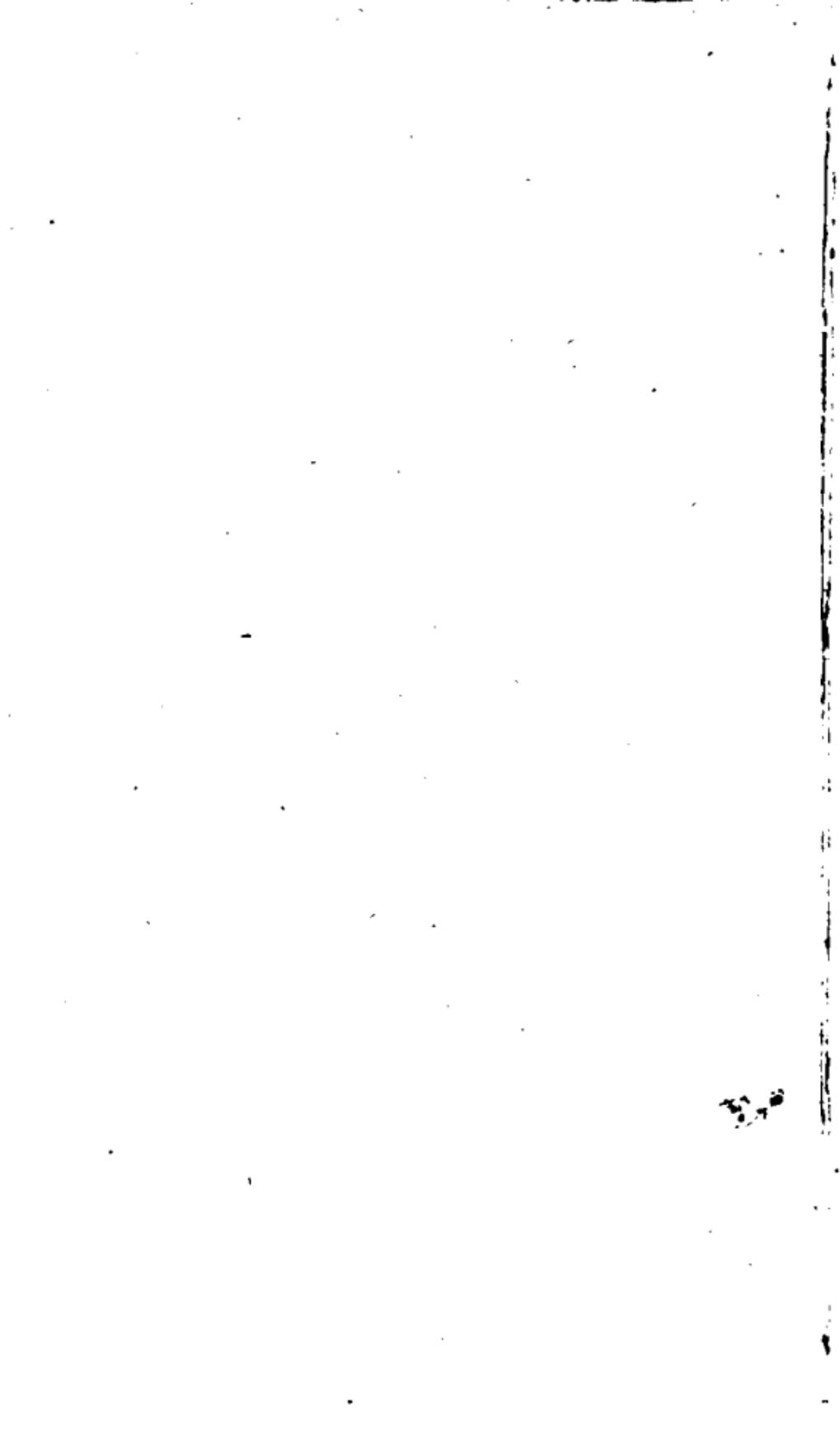

EVCLIDIS
ELEMENTORVM
SEX
PRIORES LIBRI
Recogniti
OPERA
CHRISTIANI MELDER.
Matheeos Prof.

LUGD. BATAV. & AMST.
Apud DANIELEM, ABRAHAMUM &
ADRIANUM à GAESBEECK.
c/o ICG LXXIII.

PRÆFATIO

A D

LECTOREM.

Inter plurimos qui sex priora Euclidis Elementa commentariis illustrarunt non minimam laudem meretur Georgius Fournier. Qui prolixas obscurasque demonstraciones evitando , claras ac succinctas substituit , Le-

* 3 Etio-

P R A E F A T I O.

ctorum attentionem sine
imaginationis confusione
ut sibi conciliaret.

Præter figurarum intri-
catam exiguitatem pri-
mum nil displicuit ; quas
proinde simpliciter muta-
re decreveram : Sed in
ipso operis processu non
tantum multa ex Clavio,
Tacqueto , Barrow aliis-
que adjeci , verum per-
plurimas demonstrationes
ita immutavi , præsertim
in posterioribus libris , ut
nullo

P R A E F A T I O .

nullo modo nomen meum
reticere potuerim ; quod
in hunc finem moneo, ne
quis me injuriam D^o Four-
nier fecisse putet. Aliorum
labores pro meis vendi-
tare nec studeo nec so-
leo. Agnosco pleraque
ipsius esse. Correctiora
vel ante annum prodiis-
sent, nisi execrabilis bello-
rum turba, variaque hinc
nata impedimenta inter-
cessissent. Cæterum ap-
plausum si obtinuerint

P R A E F A T I O.

quæ apposui ad meliora
ac magis grata instigabor.
Vale.

E U-

EVCLIDIS
ELEMENTUM
PRIMUM.

DEFINITIONES.

1. *Punctum est, cuius pars nulla.*

Græcè legitur ὅμοιος, si-
gnum hoc est à quo inci-
pit designatio quantitatis
finitæ. Idem intellige de
linea ac superficie, non quod ex
fluxu puncti aut lineæ originem
traxerint.

A 2. *Li-*

2. Linea vero longitudo non lata.

Linea talis nulla ducitur à parte rei ; sed sicut punctum , ita & linea signum seu initium est quantitatis latæ.

3. Lineæ autem termini sunt puncta.

Id est longitudinis determinatae principium & finis est punctum : per infinitam autem lineam Euclides intelligit lineam cuiusvis magnitudinis , seu indeterminatam.

4. Recta linea est, quæ ex æquo sua interjacet puncta.

Sive cuius extrema obumbrant omnia media , ut dixit Plato : vel minima earum quæ terminos habent

bent eosdem, ut vult Archimedes.

5. *Superficies vero est quæ longitudinem latitudinemque tantum habet.*

6. *Superficiei autem extrema sunt lineæ.*

Hæc definitio intelligenda est tantum de superficie plana vel mixta, non autem de circularis quando enim habet extremum, lineam tantum habet, non lineas.

7. *Plana superficies, est quæ ex aequo suas interjacet rectas.*

Quæ dixi de linea recta, eadem de plana superficie sunt intelligenda.

8. Planus autem angulus est duarum linearum in plano se mutuo tangentium, & non in directum jacentium, alterius ad alteram inclinatio.

Hic causæ anguli explicantur: Materialis, sunt duæ lineæ quæ se mutuo tangunt. Formalis est alterius in alteram inclinatio. Unde sequitur primò, quòd illæ duæ lineæ non ita se debent tangere, ut jaceant in directum, id est, ut unicam rectam constituant lineam; sed altera debet in alteram inclinari.

Sequitur 2. quod anguli quantitas consistit in majori vel minori linearum inclinatione, non in longitudine linearum.

Sequitur 3. non esse necesse, ut duæ lineæ post contactum productæ se mutuò secant, ut vult

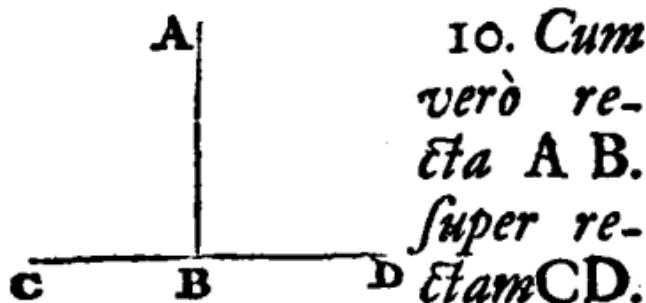
Pel-

Pelletarius: id enim tantum est verum in angulis rectilineis: sed sufficere, ut se tangant & inclinentur.

Denique si angulus ille fit in superficie plana, dicetur planus. In omni vero figura, licet quemlibet angulum tribus litteris appellemus, ille tamen semper intelligitur, cui medium character appingitur.

9. Cum autem continentes angulum lineæ rectæ fuerint, rectilineus appellatur angulus.

Si utraque curva, curuilineus: si curua altera, altera recta; mixtus.

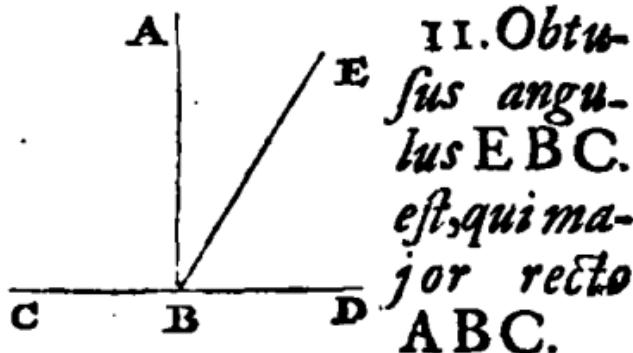
io. Cum
verò re-
cta A B.
super re-
stans, eos qui sunt deinceps
ABC. ABD. angulos, æ-
quales inter se facit, rectus
est uterque æqualium angu-
lorum, & insistens recta AB.
perpendicularis vocatur ejus
cui insistit CD.

*stans, eos qui sunt deinceps
ABC. ABD. angulos, æ-
quales inter se facit, rectus
est uterque æqualium angu-
lorum, & insistens recta AB.
perpendicularis vocatur ejus
cui insistit CD.*

Tunc angulus uterque dicitur
æqualis, quando recta A B. non
magis in C. quam in D. inclinat.

Quod autem Græci dicunt $\pi\gamma\mu\sigma$ Latinè redditur perpendicularis; frequentius tamen utun-
tur Mathematici verbo Græco
quam Latino, maximè in Optica:
unde apud eos nihil usitatius
quam $\pi\gamma\mu\sigma$, $\pi\gamma\mu\sigma$. ideo Latine red-
dunt Cathetum.

ii. Ob-

Nempe quia recta E B. magis recedit à subiecta G D. quam perpendicularis A B.

12. *Acutus vero E B D.
qui minor recto A B D.*

13. *Terminus est quod
alicujus est extremum.*

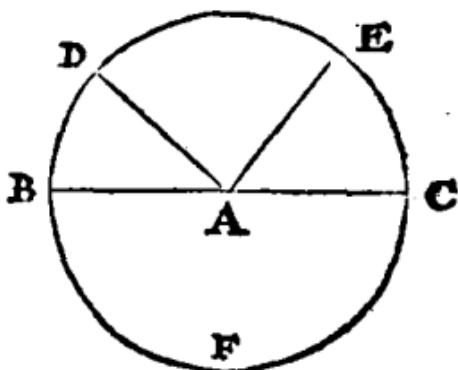
Talia sunt , punctum, linea superficies: nempe punctum linea , linea superficie , & superficies corporis.

14. *Figura est quæ sub aliquo, vel sub aliquibus terminis comprehenditur.*

Dixit sub aliquo, nempe quia circulum & ellipsum, unicus terminus, hoc est linea circularis, comprehendit: ad rectilineas vero figuras, plures semper termini requiruntur.

Porro notabis debere terminos, quantitatem, quæ figura dicitur, ambire & comprehendere, non vero tantum terminare. Unde sequitur 1. Quod lineæ nulla proprie est figura, cum puncta lineam, non ambiant, sed solum terminent. Sequitur 2. quod superficie infinitæ vel corporis infiniti; si quod dari posset, figura nulla sit, 1. quia omnis figura debet ambire, & comprehendere figuratum. 2. quia terminis ambitur, terminus autem est extreum rei: Quomodo vero

vero id quod habet finem & extrema, erit infinitum?

15. *Circulus est figura plana sub una linea A. B. C. comprehensa, quæ vocatur peripheria: ad quam ab uno puncto, eorum quæ intra figuram sunt posita, omnes cadentes rectæ D A. D B. D C. æquales inter se sunt.*

16. *Centrum vero circuli punctum illud appellatur.*

Theodosius Sphæricorum lib. 1.
def. 1. & 2. idem habet, definitio-
ne vero 5. sic polum describit.

Polus.

Polus circuli in Sphæra , est punctum in superficie Sphæræ , à quo omnes rectæ ad circuli peripheriam tendentes , sunt inter se æquales. Ex quibus colliges inter centrum , & polum hoc tantum esse discriminis , quod centrum concipiatur intra figuram positum : Polus vero in superficie Sphæræ.

17. Diameter autem circuli est recta quædam A B . pér centrum D . ducta , & terminata ex utraque parte , à circuli peripheria A . & B . quæ & bifariam secat circulum.

Hic tria observabis 1. omnes Diametros ejusdem circuli esse æquales inter se , cum earum medietates ex def. 15. sint æquales. 2. Quod sequitur ex 1. est quod licet in circulo possint infinitæ duci

duci rectæ non transentes per centrum , solæ tamen rectæ per centrum ductæ , & in peripheria terminatæ dicuntur diametri, quia cum solæ sint omnes æquales inter se , determinatæque longitudinis , aliæ vero inæquales semper & incertæ : diameter sola potest metiri circulum. Mensura enim cuiusque rei, ait Ptolomeus, in Analemmate , debet esse stata determinataque , non indefinita. Unde non est quod mirentur tyrones si in fœminino genere ponatur à Mathematicis. Idem enim est Diameter quod linea dimetiens , vel in duo æqualia dividens.

3. Est , Diametrum bifariam secare circulum, quod ita demonstrat Thales apud Proclum. Concipere animo portionem semicirculi sic coaptari portioni reliqua ut diameter sit utriusque basis. Si circumferentia una congruat penitus

nitus circumferentia^e alteri, manifestum est illas duas portiones à diametro factas, esse inter se æquales, cùm neutra aliam exceedat. Si verò circumferentia una non congruat cum altera, sed vel extra eam cadat, vel intra, vel partim intra, partim extra: tunc rectæ ductæ à centro ad circumferentiam erunt æquales & non erunt.

18. *Semicirculus autem est figura quæ continetur sub diametro A B. & sub ea linea A D B. quæ auferitur de circuli peripheria.*

19. *Segmentum circuli est figura quæ continetur sub recta & circuli peripheria.*

Per rectam hic intellige omnem non diametrum, nisi item velis semicirculum dicere segmentum.

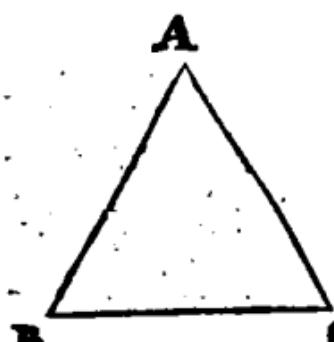
20. *Recti*

20. Rectilineæ figurae sunt quæ sub rectis continentur.

21. Trilateræ quidem quæ sub tribus.

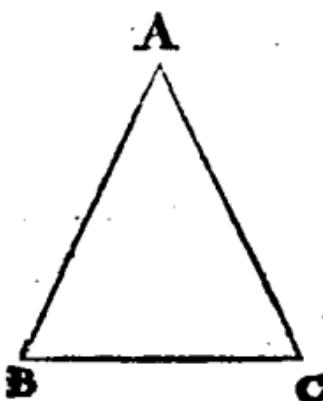
22. Quadrilateræ verè quæ sub quatuor.

23. Multilateræ autem quæ sub pluribus quam quatuor rectis comprehenduntur.

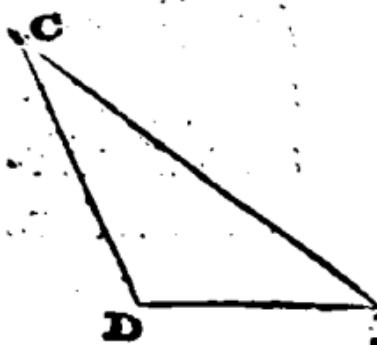
24. Trilaterum porro figurarum, æquilaterum triangulum est quod tria latera habet æqualia.

B 25. Iso.

25. *Iſoſce-
les autem,
quod duo tan-
tum habet e-
qualia A B.
A C.*

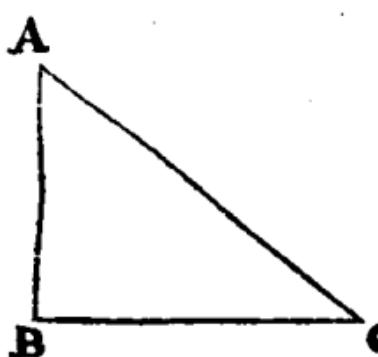
*Σκέλος, τὸ, crux Græcis est,
undē compositum ἴσσοντος qui
æqualibus est cruribus : τείχας
ἰσσοντος; quod è tribus lineis duas
æquales habet, quibus quasi cru-
ribus insitit.*

26. *Sca-
lenum ve-
rò quod
tria inæ-
qualia ha-
bet latera.*

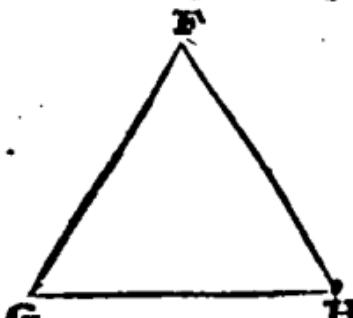
*Triangulorum hæ sunt spe-
cies ex laterum ratione petitæ.
Sequuntur aliæ ex angulorum
diferentiis emergentes.*

27. *Ad*

27. Ad hæc etiam trilaterarum figurarum, rectangularium quidem triangulum est quod habet rectum angulum ABC.

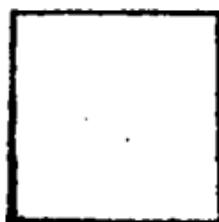
28. Amblygonium est quod habet obtusum angulum, hoc est, majorem recto.

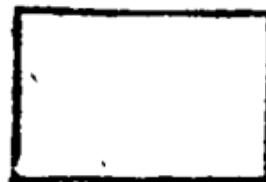
29. Oxygonium vero quod tres acutos habet angulos, has est, minores recto.

Not. In omni triangulo cuius duo quæcunque latera expressæ

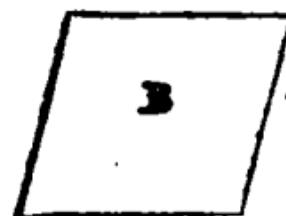
nominantur, solet reliquum satus à Mathematicis, basis dici, sive illud in situ locum insimum occupet, sive supremum.

30. Quadrilaterum autem figurarum quadratum quidem est quod æquilaterum est & rectangulum.

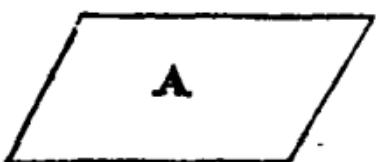

31. Altera parte longior figura est. quæ rectangula quidem, at æquilatera non est.

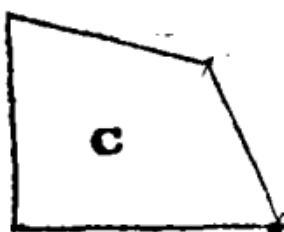

32. Rhombus autem, quæ æquilatera quidem, sed rectangula non est.

33. Rhom-

33. Rhomboides vero quæ adversa, & latera, & angulos æqualia inter se habens, neque æquilatera est, neque rectangula.

34. Præter has autem reliquæ quadrilateræ, Trapezia appellantur.

35. Parallelæ sunt rectæ, quæ in eodem plano existentes, & productæ in infinitum ex utraque parte, in neutram mutuo incident.

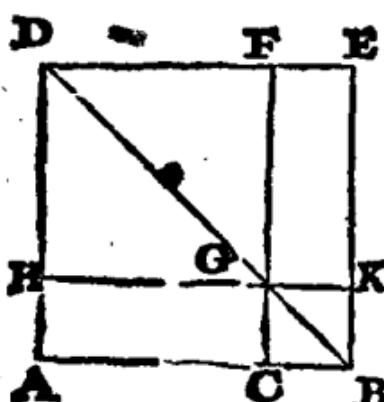
Ad hoc ut dux rectæ dicantur parallelæ, non sufficit ut productæ in infinitum non concurrant.

B 3

Sic

Sic enim duæ rectæ in transversum positæ re aliqua interposita, & non se tangentes, dicerentur parallelae, quia nunquam concurrent. Sed requiritur præterea, ut sint in eodem plano.

36. *Parallelogrammum est figura quadrilatera, cuius bina opposita latera sunt parallela seu aequidistantia.*

37. Cum vero in parallelogrammo diameter BD. ducta fuerit, due que rectæ CF.HK. lateribus parallela secantes diametrum in uno eodemque puncto G. ita ut parallelogrammum distri-

distributum sit in quatuor parallelogramma; per que diameter non transit scil.

AG. GE. appellantur complementa eorum que circa diametrum consistunt ut HF. GE.

POSTULATA.

1. Postuletur à quovis puncto A. ad quodvis punctum B. rectam lineam A B. ducere.

2. Et terminatam rectam AB. in continuum recta producere in C.

3. Et quovis centro, & intervallo circulum describere.

Communes notiones seu
Axiomata.

1. Quæ eidem æqualia,
& inter se sunt æqualia.
2. Et si æqualibus æqua-
lia adjecta sint, tota sunt æ-
qualia.
3. Et si ab æqualibus
æqualia ablata sint, quæ re-
linquuntur sunt æqualia.
4. Et si inæqualibus æ-
qualia adjecta sint, tota sunt
inæqualia.
5. Et si ab inæqualibus
æqualia ablata sint, reliqua
sunt inæqualia.
6. Et quæ ejusdem dupli-
cia, inter se sunt æqualia.

7. Et

7. *Et quæ ejusdem dimidia, inter se sunt æqualia.*

8. *Quæ congruunt sibi mutuo , inter se æqualia sunt.*

Id est, quæ collata, ita compo-
nuntur, ut pars parti respondeat,
& terminus termino , æqualia
sunt. Lineæ autem rectæ & æ-
quales congruunt, uti & anguli.

9. *Et totum parte majus*
est.

10. *Et omnes anguli recti*
æquales inter se sunt.

11. *Si in duas rectas recta*
incidens interiores , & ad
easdem partes angulos duo-
bus rectis minores faciat;
productæ duæ illæ rectæ in
infinitum, coincident inter
se

*se ad eas partes, in quibus
sunt anguli duobus rectis mi-
nores.*

Scio principium hoc obscurum quibusdam, & à Gemino & Proclo rejectum à numero principiorum: verum non debet res aliqua à notionibus communibus rejici, quod unus aut alter ei assensum neget: oporteret enim & nonum expungere. Jam enim sunt aliqui Philosophi adeo subtiles ut negent totum sua parte maius. His & illis sufficiat dicere Euclidem cæterosque omnes, hæc omnia ex sola terminorum notione, evidenter censuisse, & existimasse sensu communi care, qui ea negaret. Ne scrupulus remaneat, illud demonstrat Clavius prop. 28. l. 1.

12. *Duae rectæ spatium non comprehendunt.*

Id est ex omni parte conclu-
dunt.

13. *Omne totum est a-
quale omnibus partibus si-
mul sumptis.*

Plura talia axiomata excogitari
possunt & ab aliis proposita sunt,
sed hæc sufficere nullus dubito.

N O T A.

Quicquid proponitur vocatur
propositio , estque vel problema
vel Theorema.

Problema est propositio ubi
aliquid proponitur efficiendum &
conclusio semper talis est , quod
erat faciendum.

Theo-

24 Eucl. LIBER PRIMUS.

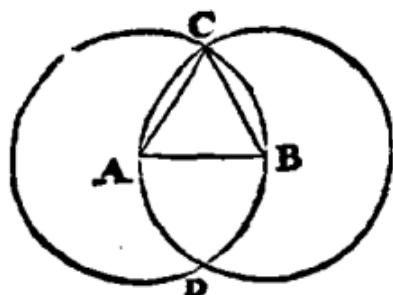
Theorema est propositio cum proponitur proprietas vel veritas de aliqua re demonstranda, & conclusionis formula. Quod erat demonstrandum.

Quicquid autem tanquam consequitariū aut lucrum ex demonstratione sequitur Corollarium appellatur.

Lemma insuper vocatur demonstratio præmissæ alicujus, ut quæsiti demonstratio evadat brevior ac clarior.

PRO-

PROPOSITIO I.

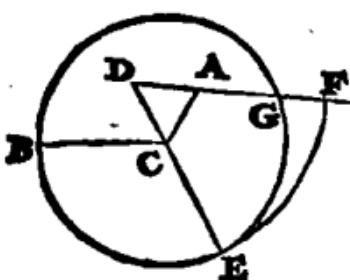
*Super data Problema L.
recta terminata A B.
triangulum æquilaterum A
B C. consti-
tuere.*

Praxis. Ex centris A & B. spa-
tio A B. describe ^a duos cir- ^{a 3.}
culos, & ex punto sectionis C. ^{Pofit.}
duc ^b rectas C A. C B. Dico ^{b 1.}
triangulum A B C. esse æqua- ^{Pofit.}
terum.

Probatur. Recta A C. æqualis
est ^c rectæ A B. & B C. ^c eidem: ^{c 15.}
ergo rectæ A C. B C. æquales ^{Dif.}
eidem A B. æquales sunt ^d inter ^d i.
se. Ergo triangulum A B C. est ^{4x.}
^e æquilaterum. Quod erat fa- ^{e 24.}
ciendum.

PROPOSITIO II.

Prob. 2.

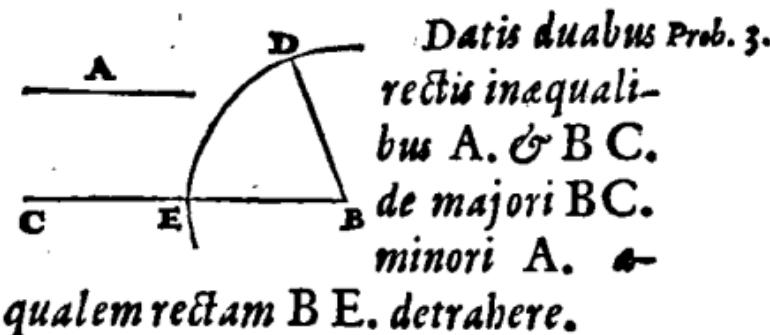
*Ad datum
punctum A. da-
ta recta B C.
equalem re-
ctam A F. po-
nere.*

a 1.
Pofit. ipsa A C. fac b triangulum
b 1. 1. æquilaterum C D A. centro C.
c 3. spatio B C. duc c circulum : latus
Pofit. D C. produc d in E. centro D.
d 2. spatio D E. duc circulum : latus
Pofit. D A. produc in F. Recta A F.
æqualis est rectæ C B.

e Ex
conſt. rectæ D A. D C. sunt
f 15. e æquales. Rectæ D E. æqualis
Dif. f recta D F. g Ergo recta A F.
rectæ C E. Rursum, recta f C E.
g 3. æqualis est rectæ C B. h Ergo
Ax. h 1. A F. ipſi C B. Quicunque autem
Ax. ali ponantur casus, eadem semper
erit conſtructio & demonstratio,
ut bene notat Clavius ex Proclo.

PRO-

PROPOSITIO III.

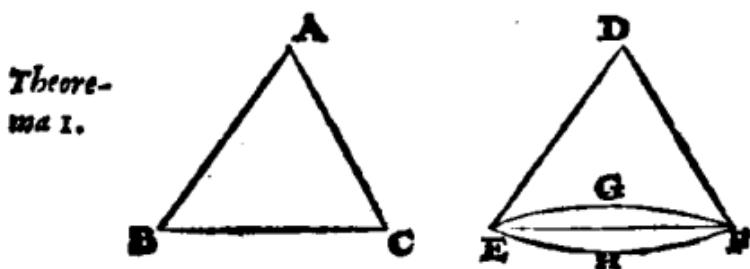
Prax. Ad datum punctum B. datæ rectæ A. æqualem rectam D B. ^a pono. Centro B. ^{a 2. 1.} spatio B D. duco ^b circulum, ^{b 3.} abscissa B E. est æqualis ipsi A. ^{Post.}

Prob. Recta B E. est ^c æqua- ^{c 15.}
lis ipsi B D. quæ ponitur ^d æqua- ^{Def.}
lis ipsi A. Ergo abscissa B E. ^{d Ex.} ^{const.}
æqualis est ^e dataæ A. Quod erat ^{e 1.} ^{Ax.}
faciendum.

S C H O L I U M.

Circino hoc ut & precedens problema fieri potest secundum Tacquet; sed tunc ex sententia Procli nullo postulato satis-
facit.

PROPOSITIO IV.

Si duo triangula A. & D. duo latera, duobus lateribus aequalia habeant utrumque utriusque hoc est A B. ipsi D E. & A C. ipsi D F. habeantque angulos A. & D. lateribus illis contentos, aequales : Et Basim B C. basi E F. aequalem habebunt, & triangulum A B C. triangulo D E F. aequale erit, & reliqui anguli, reliquis angulis aequales erunt uterque utriusque, hoc est angulus B. angulo E. & angulus C. angulo F. aequalis erit, sub quibus aequalia latera A B. ipsi D E. & A C. ipsi D F. subtenduntur.

Prob. Latus A B. lateri D E.
 & latus A C. ipsi D F. & an-
 gulus A. angulo D. ponuntur
 æqualia: ergo si superponantur,
^a congruent: ergo & basis B C. ^a 8.
 basi E F. congruet. Adeoque ^{Ax.}
 totum triangulum toti triangu-
 lo super imposito æquale erit.
Q. E. D.

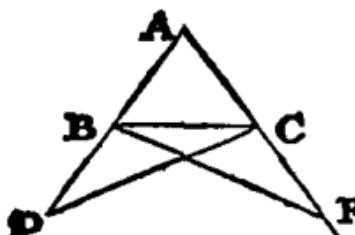
N O T A.

1. *Proprietas trianguli in hoc theore-
 mate proposita, cum ex terminorum ex-
 plicatione videatur patere, posset assumi
 tamquam communis notio.*

2. *Quemadmodum duo latera cum
 angulo inclusi inferant aequalitatem ba-
 sis & angulorum; sic & vicissim di-
 cendo, duo latera & bases aequales infer-
 re angulos aequales. Adeoque octava pro-
 positio tanquam consecatarum hujus ha-
 beri poterit.*

PROPOSITIO V.

Theor. 2.

*Isoseclus triangulis
A B C. qui ad basim
sunt anguli A B C.
A C B. inter se sunt
aquaes, & productis
F aequalibus rectis A B.
E A C. puta in D. &
E. qui sub basi sunt
anguli C B D. B C F. inter se aquales sunt.*

a 3. i. **P**ræparatio. Ex lineis A B. A C. productis, accipio a æqualia B D. C F. & b duco rectas C D. B F.

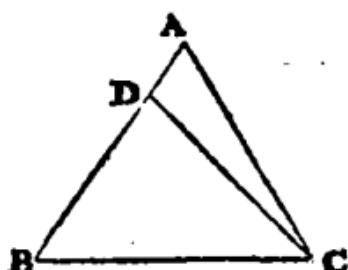
Prob. Triangulorum B A F. C A D. unum latus B A. Uni C A. & alterum F A. alteri D A. c æquale est. Et angulus B A C. utriusque est communis : ergo d angulus A B F. æqualis est angulo A C D. & angulus A F B. angulo A D C. & basis B F. basi C D. æqualis. Rursus in triangulis B C D. C B F. latus C F. la-
teri B D. e est æquale, & latus F B. pro-
batum est æquale ipsi D C. & angulus D.

f 4. i. angulo F. æqualis. Ergo f anguli C B D. B C F. infra basim sunt æquaes & angu-
li B C D. C B F. æquaes. *Qui si tollantur*
ex æqualibus A B F. A C D. relinquent
angulos ad basim g A B C. A C B. æqua-
les. quod erat demonstrandum. Thales
fertur autor hujus propositionis.

Corollarium. Omne triangulum æ-
quilaterum, est æquiangulum.

PRO-

PROPOSITIO VI.

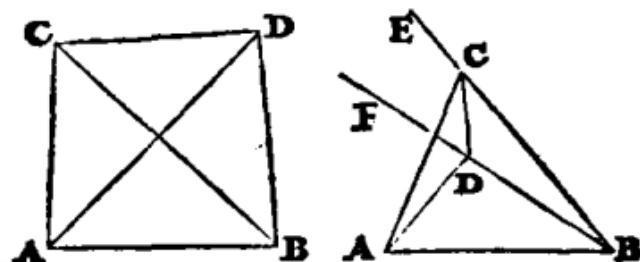

Si trianguli Thes. 3.
A B C. duo
anguli A B C.
A C B. aqua-
les inter se fue-
rint, & sub
equalibus angulis subtensa latera
A B. A C. equalia inter se erunt.

Si negas: pars unius B D. ^a fiat a 3. 1.
Sæqualis alteri C A. hoc posito; triangula D B C. A C B. se
habent juxta quartam; nam latus
B C. commune, & latera B D.
C A. æqualia, & anguli D B C.
A C B. æquales. Ego & totum
triangulum æquale erit toti trian-
gulo, hoc est totum parti: quod
repugnat. ^b 9.

Coroll. Omne triangulum æ-
quiangularum, est æquilaterum. ^{ax.}

PROPOSITIO VII.

Theor. 4. Super eadem recta A B. duabus eisdem rectis A C. B C. æquales aliæ due rectæ A D. B D. utraque utriusque, hoc est A C. ipsi A D. & B C. ipsi B D. non constituentur ad aliud & aliud punctum, puta D. ad easdem partes, eosdem terminos B. & A. habentes, cum duabus initio ductis rectis.

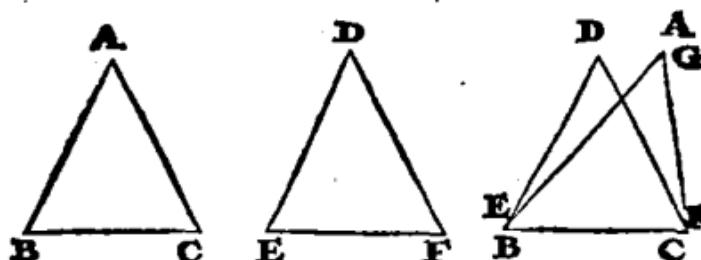
Prob. Quia si possint duci duæ aliæ, ducantur in D. Ergo a 5. i. triangulum C A D. a est Isosceles: ergo anguli A C D. A D C. æquales. Rursus triangulum C B D. est Isosceles. Ergo anguli B D C. B C D. sunt æquales, cum tamen angulus C D A.
pars

pars anguli totalis C D B. probatus sit æqualis totali angulo A C D. Idemque sequetur incommodum ubicumque statuatur punctum versus easdem partes. Nam si ponatur punctum intra triangulum in D. ut in secunda figura, ductis A D. B D F. B C E. & D C. sic dico. Rectæ A D. A C. ponuntur æquales, ergo b anguli A D C. A C D. sunt b 5. 1. æquales: similiter B D. B C. ponuntur æquales, ergo anguli infra basim E C D. F D C. sunt b æquales, ergo angulus F D C. major est angulo A D C. quemadmodum E C D. major est ipso A C D. quod repugnat.

Denique non potest statui punctum in parte alicujus lineæ ex datis, alioquin pars esset æqualis toti, contra 9. ax.

N.B. Hac propositione tantum adhibetur ad demonstrandam subsequentem octavam, que posset tamquam consecutarium quartæ assumi.

PROPOSITIO VIII.

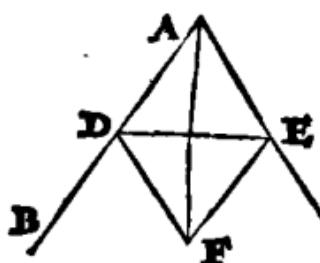
Theor. 5. Si duo triangula A. D. duo latera, A B. A C. duobus lateribus D E. D F. aequalia habeant, alterum alteri: habeant etiam basim B C. basi E F. aequalem: Et angulum A. angulo D. aequalem habebunt, sub aequalibus rectis contentum.

Prob. Quia si congruant latera, congruent & anguli: cum ^a angulus non sit aliud quam inclinatio duarum linearum. Quod si quando superponentur non congruant, sed trianguli E F D. apex D. non cadat in A. sed in G. ergo tunc duæ rectæ duabus rectis aequales, super eadem recta B C. ducentur ad aliud punctum, contra præcedentem.

a 8.
Def.

PRO-

PROPOSITIO IX.

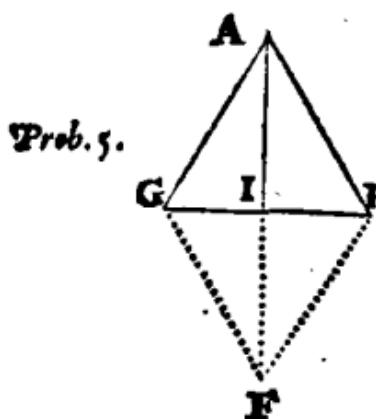

Datum an- Prob. 4.
gulum rectili-
neum B A C.
bifariam se-
care.

Prax. Ex lateribus dati anguli $B A C$. sumo ^a rectam $A D$. ^a 3. 1.
& ipsi æqualem $A E$. Jungo $D E$.
constituo ^b triangulum æquilate- ^b 1. 1.
rum $D E F$. ducta recta $A F$. bi-
fariam dividet angulum A .

Prob. In triangulis $D A F$.
 $E A F$. rectæ $A D$. $A E$. sunt
æquales : $A F$. communis est, &
basis $D F$. basi $E F$. æqualis :
^c ergo anguli $F A D$. $F A E$. sunt ^c 8. 1.
æquales. Ergo angulus $B A C$.
divisus est bifariam. Quod facien-
dum erat.

PROPOSITIO X.

Prob. 5.

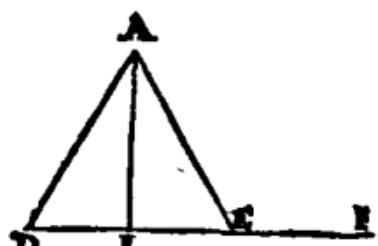
Datam rectam terminatam G.H. bifariam secare.

Prax. Supra rectam G.H.
 a 1. 1. **P**^a constituo triangulum æquilaterum G A H. cuius angulum
 b 9. 1. **A.** divido ^b bifariam, ducta recta
 A F. dividet rectam G H. bifariam.

Prob. Triangula GIA. HIA.
 se habent juxta quartam ex constructione figuræ : ergo habent
 bases G I. I H. æquales. Ergo
 recta G H. divisa est bifariam.

Q. E. F.

PROPOSITIO XI.

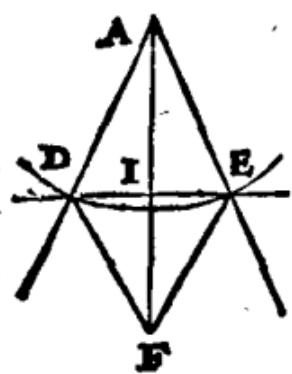
*Data recta prob. 6.
DF. à punto
I. in ea dato,
ad rectos an-
gulos, rectam
lineam I A. excitare.*

Prax. Ex linea D F. à punto
I. sumo ^a partes hinc inde ^a 3. 1.
æquales I D. I E. super D E.
^b constituo triangulum æquilate-^b 1. 1.
rum D A E. à punto A. ad
punctum I. recta ducta erit per-
pendicularis.

Prob. Latus D I. ^c est æquale ^c Ex
lateri I E. & latus ^d DA. ipsi AE. ^{conf.} _{d 23.}
& latus A I. commune. ^e Ergo ^{Dif.}
anguli A ID. A I E. erunt æqua- ^{e 8. 1.}
les, ^f ergo recti: ergo ^f A I. per- ^{f 10.}
pendicularis. Q. E. F. ^{Dif.}

PROPOSITIO XII.

Prob. 7.

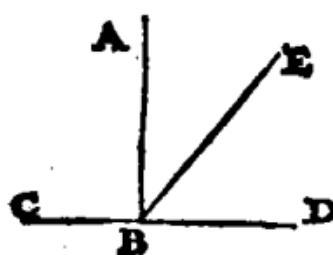
Super datam
rectam infinitam
DE. à dato punto
A. quod in ea non
est, perpendicular-
rem rectam lineam
AI. excitare.

Prax. Centro A. duco circu-
lum, qui secet rectam D E, à
sectionibus duco rectas D A. EA.
a 10. 1. a divido D E. bifariam in I. ducta
recta A I. erit perpendicularis.

b 15. Prob. Latera AD. AE. b sunt
Df. æqualia, c latus D I. æquale lateri
c Ex I E. & AI. commune: d ergo an-
const. guli A ID. A IE. sunt æquales:
d 8. 1. e ergo recti: ergo A I. est e per-
e 10. Df. perpendicularis.

Hujus propositionis autor fer-
tur Oenipides Chius annis ante
Christum circiter 550.

PROPOSITIO XIII.

Cum recta theor. 6.
A B. vel E B.
supra rectam
C D. consistens,
angulos facit:
aut duos rectos

A B C. A B D. aut duobus rectis
equales E B C. E B D. facit.

Prob. Recta E B. cum recta
D C. aut facit utrinque æqua-
les angulos & consequenter ^{a 10.}
rectos; aut non facit: si non facit,
^b excitetur ex B. perpendicularis ^{b 11.1.}

B A. Quoniam igitur angulo
A B D. æquales ^c sunt A B E. ^{c 13.}
^{ax.}

E B D. Si utrisque addas rectum

A B C. ^d erunt duo recti A B C. ^{d 2.}

A B D. æquales tribus angulis

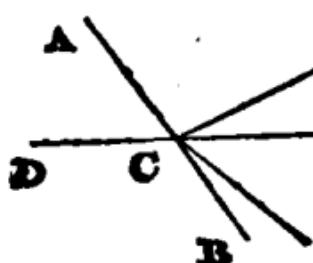
A B C. A B E. E B D. quibus

etiam anguli E B C. E B D. sunt
æquales & consequenter hi duo
sunt æquales duobus rectis.

Q. E. D.

PROPOSITIO XIV.

Theor. 7.

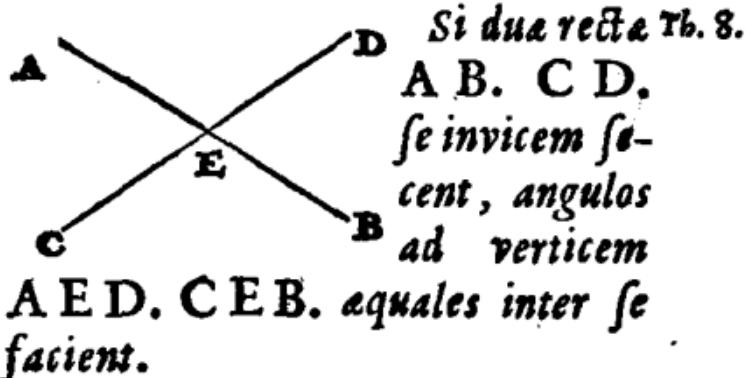

*Si ad ali-
quam rectam
A C. & in ea
punktum C. du-
recta D C. C E.
non ad easdem
partes ducta, eos qui sunt deinceps
angulos A C D. A C E. duobus
rectis aequales fecerint, in directum
erunt inter se recte, hoc est D C E.
erit una linea recta.*

Prob. Si recte D C. C E. non
 a *Per* jacent in directum, ^a jaceat
 2. *Post.* C F. aut alia quæpiam. Ergo an-
 b 13. i. guli A C D. A C F. valent ^b duos
 c *contra* rectos. Ergo ^c pars A C F. est
 Ax. 9. æqualis A C E. toti. Nam prius
 ex hypothesi A C D. A C E. va-
 lebant duos rectos.

PRO-

PROPOSITIO XV.

Prob. Nam angulo five AED. five CEB. addatur angulus medius DEB. a erit æqualis duo-
bus rectis, ergo anguli CEB. b 3.
AED. sunt æquales. Idemque
fiet si angulo AEC. vel DEB.
adjiciatur angulus AED.

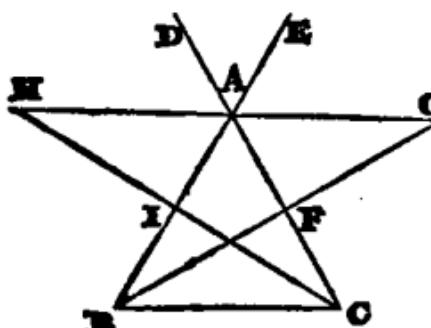
Thales Milesius fertur auctor
hujus propositionis.

Coroll. 1. Duæ rectæ secantes
se mutuo, efficiunt ad punctum
sectionis, quatuor angulos, qua-
tuor rectis æquales.

Coroll. 2. Omnes anguli circa
idem punctum constituti æquales
sunt quatuor rectis.

PROPOSITIO XVI.

Th. 9.

Triangulis
A B C. uno
latere B A.
producto in
E. externus
angulus
E A C. utro-
libet interno
& opposito

C. vel B. major est.

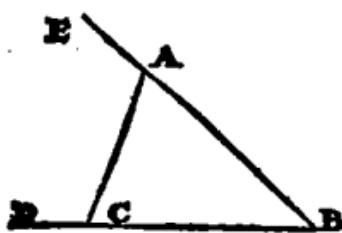
a 10. i. Prob. Latus A C. a bisecetur in F.
ducatur B G. ita ut B F. sit æqua-
lis F G. junge rectam A G. tunc
triangula A F G. C F B. habent se jux-
ta 4. nam latus b A F. æquale est lateri
conf. C F. & latus F G. lateri F B. & angu-
l. 15. i. lus A F G. c angulo C F B. æqualis;

b Ex d 4. i. d ergo & angulum G A F. angulo BCF.
æqualem habebunt, ergo angulus tota-
lis E A C. externus major est interno &
opposito A C B. Quod si latus A B. bi-
secetur in I. idem fiet, & probabitur an-
gulum externum D A B. majorem esse
angulo A B C. Ergo cum angulus E A C.

c 15. i. c sit æqualis angulo D A B. erit angulus
E A C. externus, major quolibet inter-
no & opposito nempe angulo C. vel B.
Q. E. D.

PRO-

PROPOSITIO XVII.

Trianguli Th. 10.

A B C. duo anguli, B C A.
C A B. vel alii quilibet, quo-
cunque modo sumpti, duobus rectis
sunt minores.

Prob. Productio B C. in D.
externus angulus A C D.

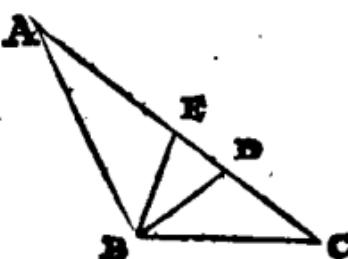
^a major est angulo A. vel B. sed ^a 16. i.
anguli A C D. A C B. ^b valent ^b 13. i.
tantum duos rectos, ergo anguli
B. & C. interni, sive C A B.
B C A. sunt minores duobus
rectis. Idem dicam de angulis A.
& B. si producam latus, B A.

Coroll. 1. In omni triangulo,
cujus unus angulus fuerit rectus
vel obtusus, reliqui sunt acuti.

Coroll. 2. Omnes anguli trian-
guli æquilateri & trianguli Isosce-
lis, anguli supra basim sunt acuti.

PROPOSITIO XVIII.

Th. II.

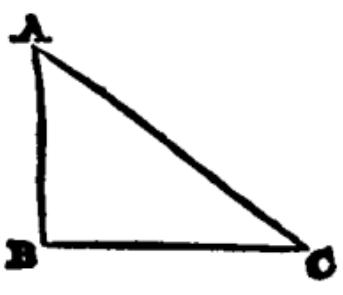

*Trianguli
ABC. majus
latus AC. ma-
jorem angulum
ABC. sub-
tendit.*

Si negas: Ex majori latere AC.
 a 3. i. **f**aç A D. æquale ipsi A B.
 b 5. i. duc rectam B D. **b**erunt anguli
A B D. A D B. æquales. Est au-
 tem angulus A D B. hoc est
A B D. externus & oppositus an-
 c 16. i. **g**ulo C. **c** major. Multo ergo ma-
 jor est totalis angulus A B C. an-
 gulo C. Major item est angulo A.
 nam fac **C E.** æquale ipsi C B.
 d 5. i. **d**erunt anguli C E B. C B E.
 e 16. i. æquales, **e** & angulus C E B. hoc
 f 9. est E B C. major angulo A. **f**ergo
 angulus A B C. major angulo A.
Q. E. D.

PRO-

PROPOSITIO XIX.

Trianguli n. 12.

A B C. majus
latus A C. sub
majori angulo
A B C. sub-
tenditur.

Si negas latus A C. esse majus latere A B. sint æqualia: ^a er- ^{a 5. 1.} go anguli B. & C. sunt æquales, contra hypothesin. Si latus A B. dicas majus latere A C. ^b ergo ^{b 18. 1.} angulus C. major erit angulo B. contra hypoth. Idem dicam de latere B C. Ex quibus sic dico latus A C. nec minus est nec æquale lateribus AB. CB. ergo majus. Q. E. D.

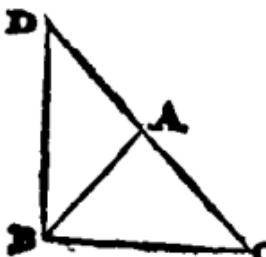
N O T A.

Hac propositio est conversio precedentiæ,
qua propter hanc omittendo potuisse dici:
si majus latus majorem angulum subten-
dit, utique & major angulus à majori
latere subtenditur.

P R O-

PROPOSITIO XX.

Th. 13.

Trianguli ABC.

duo latera puta
A B. A C. quomo-
docunque sumpta,
reliquo B C. sunt
majora.

ax. 2.

Ax.

b 5. i.

c 9.

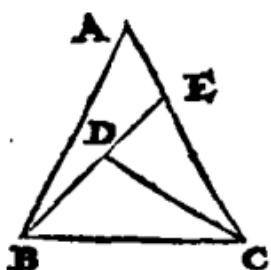
Ax.

d 19. i.

Prob. Produco C A. in D. sic
ut A D. sit æquale ipsi A B.
& proinde ^a CD. æqualis ipsis
C A. A B. ducta recta D B. sic
dico : Rectæ A D. A B. sunt
æquales ^b ergo æquales anguli D.
& D B A. ^c Major ergo utroli-
bet erit totus angulus D B C.
sed hunc angulum subtendit latus
C D. hoc est C A. A B. ^d ergo
rectæ C D. hoc est C A. A B.
major est quam latus B C.
Q. E. D.

PRO-

PROPOSITIO XXI.

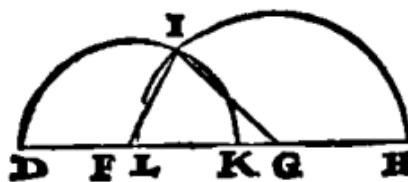
*Si super trianguli Th. 14.
ABC. uno latere BC.
ab extremitatibus dua
recte BD. DC. inter-
rius constituta fuerint,
ha constituta, reliquis
trianguli duobus lateri-
bus AB. AC minores quidem erunt,
majorem verò angulum continebunt, id
est angulus D. major erit angulo A.*

Prob. 1. pars. Productio BD. in E.
in triangulo BAE. duo latera BA.
AE. a majora sunt tertio BE. ergo a 20. 1.
si addatur commune EC. erunt BA.
AC. majora quam BE. EC. Eodem
modo in triangulo CED. latera CE.
ED. majora sunt tertio CD. ergo si
commune addatur DB. erunt CE. EB.
majora quam BD. DC. sed AB. AC.
probata sunt majora quam BE. EC.
ergo multo majora quam BD. DC.

Prob. 2. pars. Angulus BDC. externus
b major est interno & opposito DEC. b 16. 1,
& hic major angulo A. interno & op-
posito, multo ergo major angulus BDC.
angulo A. Q. E. D.

PROPOSITIO XXII.

Prob. 8.

a 20. I. reliqua esse maiores : a quoniam omnis trianguli duo latera quomodo cuncte sumpta reliquo sunt majora.

Prax. Datis rectis ABC. sume
Ipsis ordine æquales DF.FG.
GH. centro F. spatio FD. duc
circulum DI. & centro G. spatio
GH. duc alium HI. à punto in
tersectionis I. ducantur rectæ FI.
& GI. & factum est quod pe
titur.

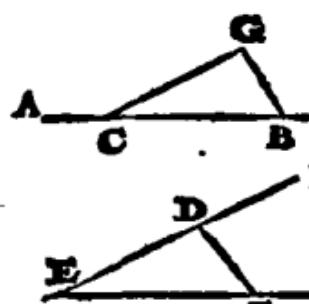
b 15. **P**rob. in triangulo FIG. recta
Def. FI. æqualis est b ipsi DF. hoc
est A. & GI. ipsi GH. hoc est C.
& GF. ipsi B. Q. E. F.

N O T A.

*Hac conditio in vigesima propositione
contenta omitti potuisset.*

P R O -

PROPOSITIO XXIII.

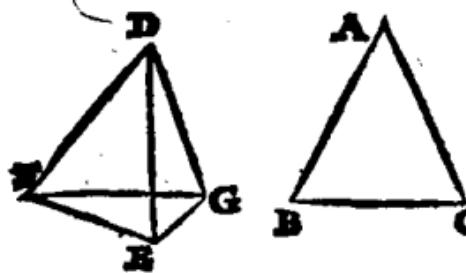

*Ad datam re- Problem.
ctam A B. & mag.
punctum C. in
ea datum, dato
angulo rectilineo
angulo rectilineum G C B. con-
stituere.*

Sume in rectis E H. E I. duo
puncta utcunque, puta D.
& F. quæ recta D F. junges.
Tum fiat triangulum C G B. ^{a 22. 1.}
habens latera æqualia lateribus
trianguli E D F. singula singu-
lis: hoc facto triangula se ha-
bent juxta propositionem 8. ergo
anguli E. & C. erunt æquales.
Hujus propositionis autor fertur
Oenipes Chius.

PROPOSITIO XXIV.

ib. 15.

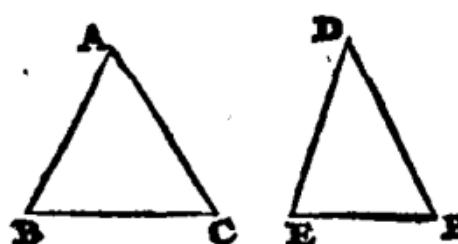
*Sit triangu-
lum ABC.
duo late-
ra, A B.
A C. duo
bus trian-
guli DFE.*

*lateribus D F. D E. aequalia habuerit,
A B. ipsi D F. & A C. ipsi D E. angu-
lum vero A. majorem angulo D. basim
B C. basi F E. majorem habebit.*

Ad rectam FD. & ad punctum
423. i. **A** in ea datum ^a fiat angulus
FDG. æqualis angulo A. & la-
tus D G. ipsi D E. hoc est ipsi
b 4. i. **A**C. sit æquale, ^b & consequen-
ter basis B C. basi FG. jungan-
tur rectæ GE. GF. anguli DGE.
c 5. i. **D** E G. ^c æquales erunt. Ergo
totus angulus FEG. major quam
D E G. major etiam erit quam
D G E. & multo major quam
d 19. i. **F** G E. ^d ergo recta GF. & huic
æqualis BC. major est quam EF.
Q. E. D.

PRO-

PROPOSITIO XXV.

Si duo Th. 16.

triangula

A B C.

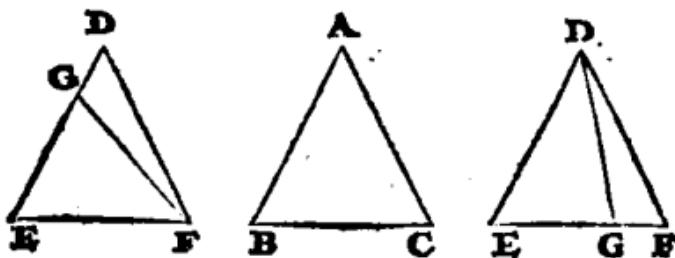
D E F.

duo late-

ra, duobus lateribus aequalia habue-
rint, alterum alteri hoc est A B.
ipsi E D. & A C. ipsi D F. basim
verò B C. basi E F. majorem ha-
buerint: & angulum A angulo D.
majorem habebunt sub aequalibus
rectis contentum.

Prob. Quia si angulus A. non
 est major angulo D. erit vel
 æqualis, vel minor: si æqualis
^a ergo bases BC. EF. erunt æqua- ^a 4. i.
 les, quod est contra hypothesim.
 Si minor: cum latera A B. A C.
 sint æqualia ipsis D E. D F. basis
 E F. ^b major erit base B C. con- ^b 24. i.
 tra hypoth. ergo cum nec æqualis
 vel minor esse potest erit necessa-
 rio major Q. E. D.

PROPOSITIO XXVI.

Tb. 17. Si duo triangula, duos angulos, duobus angulis aquales habuerint, alterum alteri; & unum latus uni lateri equale, sive quod adjacet equalibus angulis, sive quod uni equalium angulorum subtenditur, & reliqua latera, reliquis lateribus aequalia habeant, alterum alteri, & reliquum angulum reliquo angulo.

Prob. sint in triangulis ABC. DEF. Anguli B. & C. æquales angulis E. & F. sintque primo latera BC. EF. (quæ adjacent angulis æqualibus) æqualia. Si latus ED. non est æquale ipsi BA. sit eo majus, & sumatur EG. æquale ipsi BA. tum ducta FG. Duo latera triangulorum GEF. ABC. æqualia sunt, & anguli E. & B. æquales contenti a 4. i. inter latera æqualia. Ergo anguli C. & GFE. sunt æquales, quod esse non potest: nam angulus GFE. est pars ipsius DFE. qui æqualis ponebatur ipsi C. non ergo DE. major est quam BA. Sed neque minor, alias lateri BA. eadem quæ prius, applicaretur demonstratio.

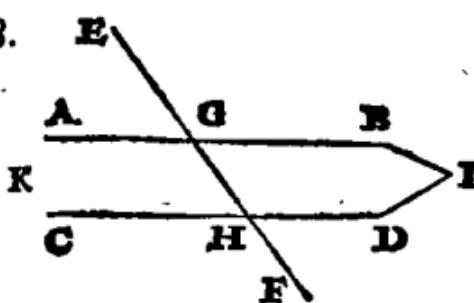
stratio. Ergo æqualis. Ergo triangula DEF. ABC. se habent juxta 4. & latera lateribus, & anguli angulis correspondentibus sunt æquales.

Sint deinde latera A B. D E. subtendentia æquales angulos C. & E F D. inter se æqualia, dico latera C B. C A. ipsis F E. F D. esse æqualia, & angulum A. angulo D. æqualem. Si enim latus E F sit majus latere B C. sume rectam E G. æqualem ipsi B C. duc rectam D G. quoniam igitur latera A B. B C. sunt æqualia ipsis D E. E G. & anguli B. & E. sunt æquales ex hypoth. erit b angulus C. angulo E G D. æqualis. b 4. 1.
Igitur & angulus E G D. angulo E F D. erit æqualis, hoc est externus interno & opposito c quod est absurdum. Non c 16. 1.
est ergo latus E F. majus latere B C. sed neque minus est, ut ostendit eadem demonstratio applicata lateri B C. ergo est ei æquale; ergo triangula A B C. D E F. se habent juxta 4. cum latus A B. ipsis D E. & B C. ipsis E F. & angulus B. angulo E. sit æqualis & consequenter basis A C. basi D F.
Q. E. D.

Thales milestus autor hujus fortur.

PROPOSITIO XXVII.

Th. 18.

Si in duas rectas AB. CD. recta E.F. incidēs angulos alternos A G H. D H G. aquales inter se fecerit: parallela erunt inter se rectæ.

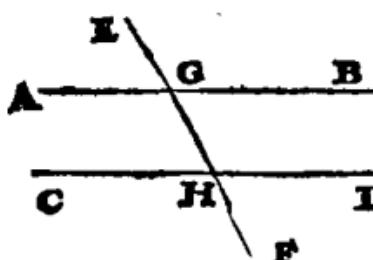
Def.

b 16. i. b

Prob. Si non sunt parallelæ coibunt tandem puta in I. & fiet triangulum G I H, cuius angulus externus A G H. erit major interno & opposito G H D. cui tamen ex hypothesi erat æqualis. Similiter demonstrabitur, si dicantur concurrere in K. Ergo non concurrunt. Ergo sunt parallelæ Q. E. D.

PRO-

PROPOSITIO XXVIII.

Si in duas Th. 19.
rectas AB. CD.
recta E F. inci-
dens, externum
angulum A G E.
interno & oppo-
sito & ad easdem
partes G H C.

æqualem fecerit: aut internos & easdem partes
A G H. G H C. duabus rectis æquales ficerit:
parallelæ erunt inter se rectæ.

Prob. 1. pars. Angulo A G E. a æqua- a 15. i.
lis est angulus BGH. angulus CHG.
æqualis ponitur angulo A G E.
b ergo alterni BGH. G H C. sunt æqua- b 1. Ax.
les, c ergo rectæ A B. C D. sunt parallelæ. c 27. j.

Prob. 2. Angulus E G A. cum angulo
A G F. d valet duos rectos, anguli d 13. i.
AGH: GHC. ponuntur æquales duobus
rectis: ergo subducto communi angulo e 3. Ax.
AGH. remanebunt anguli EGA. GHC.
æquales. Ergo rectæ A B. C D. sunt pa-
rallelæ per priorem partem hujus.

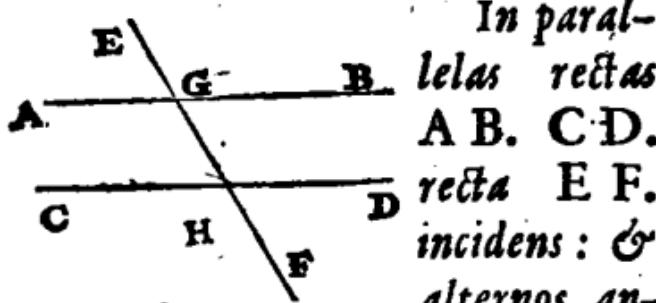
Ex secunda parte hujus propositionis,
constat sufficienter de veritate undecimi
Axiomatis: nimirum à contrario.

N O T . A .

Ha tres proprietates 27. ac 28. pro-
positio proposita unicâ captineri potuissent
uti sequens 29. quæque etenus per mo-
dum conversionis demonstrata videtur.

PROPOSITIO XXIX.

Th. 20.

In parallelas rectas A B. C D. recta E F. incidens: & alternos angulos B G H. G H C. aquales inter se facit: & externum E G B. interno & opposito & ad easdem partes E H D. aqualem: & internos ad easdem partes A G H. C H G. duobus rectis aquales.

Prob. 1. pars. Anguli D H G.
 a 13. i. P G H C. ^a valent duos rectos:
 b 28. i. anguli item D H G. B G H.
 c 3. b valent duos rectos ^c ergo subducto communi angulo D H G.
 anguli B G H. G H C. alterni remanebant æquales.

Prob. 2. Anguli E G B.
 d 13. i. B G H. valent ^d duos rectos: anguli B G H. G H D. valent ^e duos

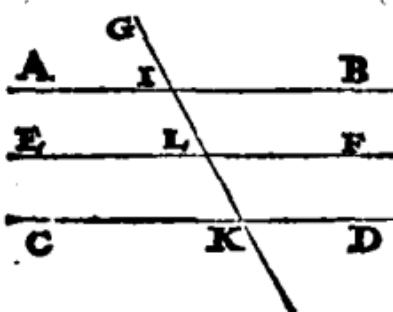
e duos rectos, ergo subducto com- e 28. i.
muni B G H. remanebunt anguli
E G B. E H D. æquales.

Prob. 3. Rectæ A B. C D.
ponuntur parallelæ f ergo ne- f 35.
que versus A. neque versus B. Df.
concurrunt, ergo tam versus A.
quam versus B. anguli interni ad
easdem partes sunt æquales duo-
bus rectis, g si enim ex aliqua g 11.
parte essent minores, ex ea con- 4x,
current.

Coroll. Omne parallelogram-
mum, habens unum angulum
rectum, est parallelogrammum
rectangulum.

PROPOSITIO XXX.

Tb. 25.

Quae ei-
dem recta
E F. paral-
lela A B,
C D. & in-
ter se sunt
parallelae.

Prob. In has tres rectas in eo-
dem plano positas si cadat
recta G K. angulus A I L. æqua-

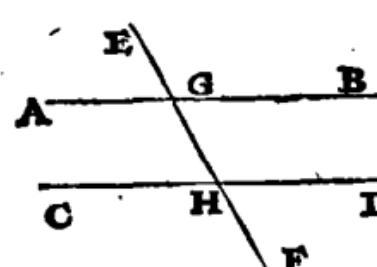
a 29. i. lis erit angulo I L F. ^aquia sunt
alterni ; & angulus externus
I L F. angulo L K D. interno &

b 1. opposito : ^b ergo anguli A I L.
^{Ax.} L K D. sunt æquales : ^c ergo

c 27. i. rectæ A B. C D. sunt parallelæ
Q. E. D.

PRO-

PROPOSITIO XXXI.

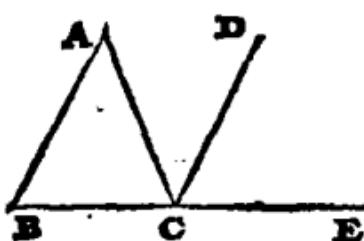

*A dato Proble-
mato. G. puncto
data recta
C D. pa-
rallelam re-
ctam lineam A B. ducere.*

Ex G. in datam C D. duc
rectam G H. utcunque, &
angulo G H D. ^a constituatur ^{a 23.1.}
æqualis ad G. nempe angulus
H G A. ^b erit recta A B. ipsi ^{b 27.1.}
C D. parallela, quia anguli al-
terni A G H. D H G. sunt æqua-
les Q. E. F.

PROPOSITIO XXXII.

Tb. 22.

Trianguli
A B C. uno
latere B C.
producto in
E E. externus
angulus A C E. duobus internis &
oppositis A B C. B A C. aequalis
est: & trianguli, tres interni an-
guli A. B. C. duobus rectis aequales
sunt.

a 31. i. Prob. 1. pars. ^a Ducatur ex C. recta C D. parallela rectæ A B. tunc quia recta A C. cadit in parallelas A B. C D. angulus

b 29. i. A. æqualis est ^b alterno A C D. Et quia B C. cadit in easdem, pa-
rallelas angulus E C D. externus

c 29. i. ^c æqualis est interno B. Totalis ergo A C E. æqualis est duobus internis & oppositis A. & B. Q. E. D.

Prob. 2. Angulus A C B.

d 23. i. cum externo A C E. ^d valet duos rectos,

rectos, sed angulus A C E. $\angle \alpha = \angle \beta = 90^\circ$.
 qualis est angulis A. & B. ergo
 angulus C. cum angulis A. & B.
 valent duos rectos, ergo tres an-
 guli, &c. Hujus propositionis
 autor fertur Pythagoras Samius
 circa annum ante Christ. 650.

Coroll. 1. Omnes tres anguli
 vnius trianguli, sunt æquales tri-
 bus cujususcunque alterius trianguli
 simul sumptis; & quando duo sunt
 æquales duobus, erit & reliquus
 reliquo æqualis.

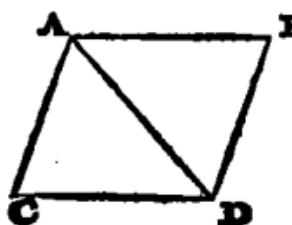
Coroll. 2. In triangulo Isoscele
 rectangulo, anguli ad basim sunt
 semirecti.

Coroll. 3. Angulus trianguli
 æquilateri est una tertia duorum
 rectorum, vel duæ tertiae unius
 recti.

Sch. Omnis figura rectilinea
 distribuitur in tot triangula, quot
 ipsa continet latera, deemptis duo-
 bus, & anguli triangulorum, con-
 stituunt angulos figuræ.

PROPOSITIO XXXIII.

q.b. 23.

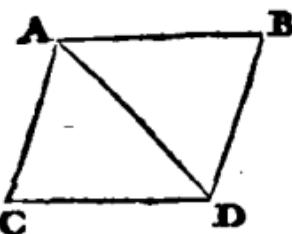

*Rectæ A C.
B D. quæ æqua-
les & parallelas
A B. C D. ad
easdem partes con-
jungunt: & ipsæ æquales & pa-
rallela sunt.*

^a 29. i. **P**rob. Duc rectam D A. quæ
^b 29. i. **d**atas A B. C D. jungat ^a tunc
anguli alterni D A B. A D C.
erunt æquales: latus A B. poni-
tur æquale lateri C D. latus A D.
est commune ergo bases A C.
^b 4. i. D B. sunt æquales. ^b Ergo an-
^c 27. i. **g**ulii C A D. A D B. sunt æqua-
les; ^c ergo rectæ A C. D B.
sunt parallelæ.

PRO-

PROPOSITIO XXXIV.

Parallelogram- Th. 24.

morum spatiornm
quaæ ex adverso &
latera AB. CD.

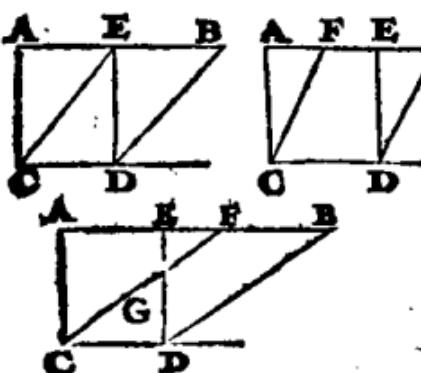
A C. B D. &

anguli A. & D. B. & C. æqualia
sunt inter se, & diameter A D.
illa bifariam secat.

Prob. Rectæ A B. C D. po-
nuntur parallelæ , ^a ergo an-
gulus B A D. angulo C D A. &
angulus C A D. angulo A D B.
sunt æquales , cum sint alterni.
Ergo triangula A B D. A C D.
habent duos angulos æquales al-
teruum alteri , & ipsis commune
latus A D. adjacet ; ^b ergo & re-
liqui anguli B. & C. sunt æquales,
& reliqua latera , A B. ipsi C D.
& B D. ipsi A C. erunt æqualia,
cum æqualibus angulis , nempe
alternis opponantur. ^c Ergo trian-
gula A B D. A C D. æqualia in-
ter se sunt. Q. E. D.

PROPOSITIO XXXV.

Tb. 25.

Parallelogramma
AD.FD.
super ea-
dem basi
C D. &
in iisdem

parallelis A B. C D. constituta,
inter se sunt aequalia.

Id tribus modis potest contin-
gere, si, ut vides, in 1. figura,
sic dico. Rectæ A E. E B. sunt
a. 1. Ax. ^a æquales, quia sunt ^b æquales
b. 34. 1. rectæ C D. Rectæ A C. E D.
sunt æquales : angulus C A E.
c. 29. 1. ^c æqualis est angulo D E B. ergo
c. 4. 1. triangulum C A E. ^e æquale est
f. 2. Ax. triangulo D E B. ^f addito ergo
communi F C D. fient parallelo-
gramma A E C D. C E B D.
æqualia.

g. 3. Si ut in 2. Rectæ A E. F B.
Ax. sunt æquales ut prius: ^g dempta
igitur communi F E. erunt æqua-
les

Iles A F. E B. Rectæ A C. E D.

sunt ^h æquales : anguli A. & E. h 34. i.

sunt ⁱ æquales , ⁱ ergo triangula ⁱ 29. i.

FAC. B E D. sunt æqualia, addito ⁱ 4. i.

ergo communi trapezio E F C D.

parallelogramma A E C D.

F B C D. erunt ^m æqualia. m 2.

Si ut in 3^a. idem repeto. Rectæ ^{Ax.}

A E. F B. sunt ⁿ æquales ipsi C D. n 34. i.

ergo & inter se : ergo recta A F. o 1.

P æqualis est rectæ E B. Rectæ ^{Ax.}

A C. E D. sunt ^p æquales, anguli ^{Ax.}

item E. & A. sunt ^r æquales : er- ^q 34. i.
^r 29. i.

go triangula A C F. E D B. sunt

^t æqualia : Ergo si ab utroque tol- ^t 4. i.

las triangulum E G F. relinques

æqualia trapezia A C G E. &

F G D B. quibus si addas com-

mune triangulum C G D. facies

parallelogramma A D. D F. æ-

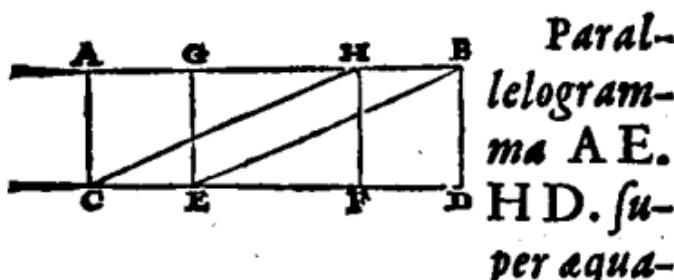
qualia. Q. E. D.

S C H O L I U M.

Hinc omnium parallelogrammorum
dimensio , cum æqualia sint parallelo-
grammo rectangulo , cuius area provenit
ex multiplicazione laterum , patebit.

PROPOSITIO XXXVI.

Th. 26.

Parallelogramma A.E.
H.D. super aqua-
libus basibus C.E. F.D. & in iisdem
parallelis A.B. C.D. constituta, in-
ter se sunt aequalia.

Prob. Connectantur parallelogramma rectis C.H. E.B.

a 34.1. ^a quæ erunt æquales & parallelæ.

Hoc posito, parallelogramnum

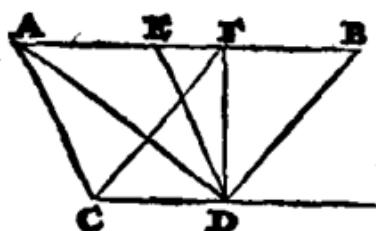
b 35.1. A.E. æquale est ipsi ^b C.B. & pa-
rallelogramnum C.B. ipsi ^b H.D.

c 1. ergo parallelogramma A.E.

H.D. sunt æqualia. Q.E.D.

P R O -

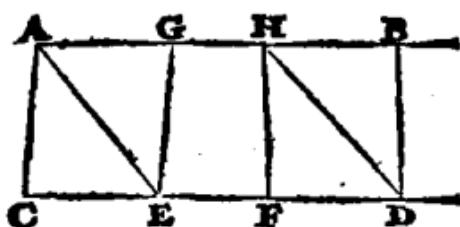
PROPOSITIO XXXVII.

Triangula ^{Tb. 27.}
ACD, FCD.
super eadem
basi CD. &
in iisdem pa-
rallelis A B. C D. constituta, sunt
inter se aequalia.

Prob. ^a Per D. ducas D E. pa- ^{a 31. 1.}
rallelam rectæ CA. & DB.
ipsi CF. parallelogramma AD.
CB. ^b erunt æqualia : ^c sed eo- ^{b 35. 1.}
rum dimidia sunt triangula ACD. ^{c 34. 2.}
FCD. ^d ergo ipsa triangula ^{d 7.}
ACD. FCD. sunt æqualia. ^{Ax.}
Q. E. D.

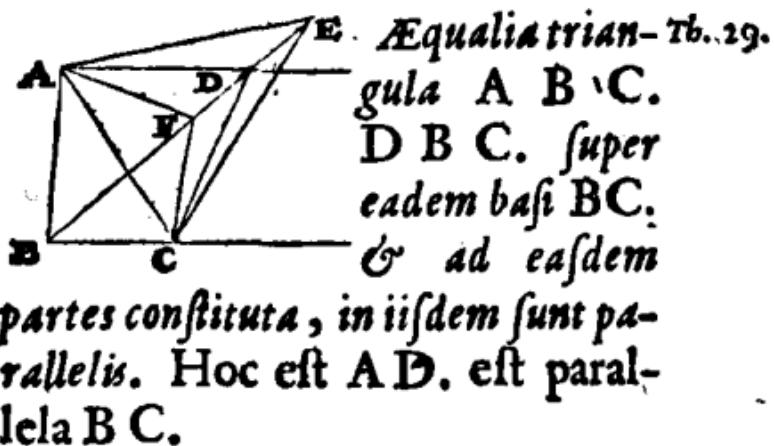
PROPOSITIO XXXVIII.

*Tb. 28. Triangula A C E. B F D. super
equalibus basibus C E. F D. & in
iisdem parallelis A B. C D. æqua-
lia sunt inter se.*

a 31. i. **P**rob. a **D**ucatur E G. paralle-
la ipsi A C. & F H. ipsi B D.
b 36. i. b **e**runt parallelogramma C G.
c 34. i. H D. æqualia. c **H**orum dimidia
sunt triangula A C E. B F D.
d 7. d **E**rgo sunt inter se æqualia.
Ax. Q. E. D.

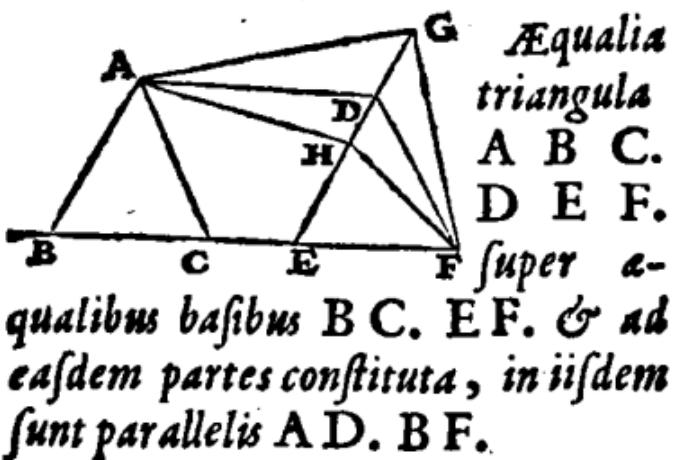
PROPOSITIO XXXIX.

Prob. Si negas sit. ^a A E. ipsi ^a 31. 1.
 B C. parallela cui recta B D.
 producta occurrat in E. Ducta
 ergo recta C E. ^b triangula ABC. ^b 37. 1.
 E B C. erunt æqualia, pars toti,
 quod fieri nequit: nam triangulum
 D B C. æquale triangulo
 A B C. æquale quoque foret
 triangulo E B C. per 1. ax.
 Quod si dicas A F. & B C. esse
 parallelas, eadem repetetur de-
 monstratio, & sequetur totum &
 partem esse æqualia.

PROPOSITIO XL.

Tb. 30.

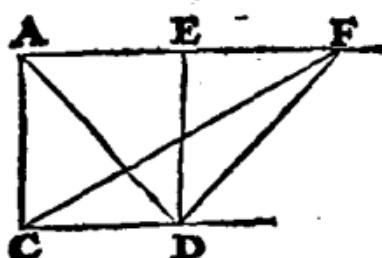
Prob. Si negas A D. ipsi B F. esse parallelam, sit A G. cui occurrat E D. producta in G.

• 38.1. Tunc ducta G F. erunt æqualia triangula G E F. A B C. æqualia: ponebantur autem æqualia triangula A B C. D E F. ergo totum G E F. & pars D E F. eidem triangulo A B C. æquale, ^b erunt æqualia. Quod fieri nequit.

^b i.
Ax.

PRO-

PROPOSITIO XLI.

*Si parallelogramnum
A E C D.
communem
cum trian-*

*gulo F C D. basim C D. habuerit,
& in iisdem parallelis A F. C D.
fuerit: parallelogrammum erit du-
plum trianguli.*

Prob. Ducatur diameter A D.
Triangula F C D. A C D.

^a sunt æqualia ; Parallelogram-^a 37. 1.
mum C E. ^b est duplum trianguli ^b 34. 1.
A C D. ^c ergo & trianguli F C D. ^c 6.
Ax.
Q. E. D.

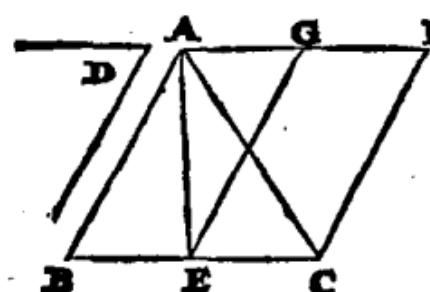
S C H O L I U M.

*Cum jam per 35. omnium parallelo-
grammarum area obtinetur, etiam trian-
gulorum, qua corundem dimidia sunt,
non latebit.*

PRO-

72 ELEM. EUCLIDIS
PROPOSITIO XLII.

Proble-
ma II.

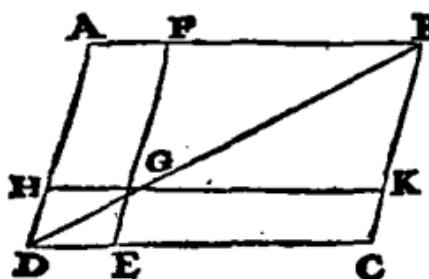
Dato triangulo ABC. equale parallelogrammum G C. constituere in dato rectilineo ang. D.

Dati trianguli ABC.. Basim BC, divide bifariam in E.
a 10. i. ductaque EA. **b** agatur per A. recta AH. parallela ipsi BC. Ad **c** 23. i. punctum E. **c** facto angulo GEC. ipsi D. æquali; educatur ex C. **d** 31. i. recta CH, ipsi EG. **d** parallela dico factum.

Prob. Triangula ABE. AEC.
e 38. i. sunt **e** æqualia: triangulum AEC. est dimidium trianguli, ABC.
f 41. i. & **f** dimidium parallelogrammi BC. super eadem basi EC. constituti: ergo triangulum ABC. est **g** æquale parallelogrammo G C. habens ex constructione angulum GEC. æqualem dato angulo D. Q. E. F.

PRO-

PROPOSITIO XLIII.

Omnis Th. 32.
parallelo-
grammi,
complemē-
ta eorum
qua circa

*diametrum sunt parallelogrammo-
rum, inter se sunt æqualia.*

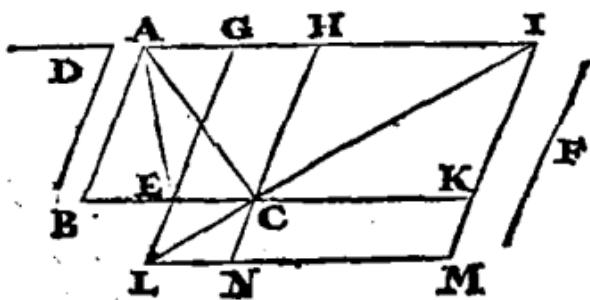
In hac figura, parallelogramma circa diametrum sunt, FK. HE. complementa verò eorum, parallelogramma AG. GC. hæc complementa dico esse æqualia.

Prob. Triangula BAD. BCD.
sunt ^a æqualia. Itemque triangula BKG. BFG. & GED. GHD.
Ergo si ab æqualibus triangulis
BAD. BCD. tollas æqualia,
nempe BKG. ipsi BFG. &
GHD. ipsi GED. comple-
menta GA. GC. quæ remanent,
erunt æqualia. Q. E. D.

G

PRO-

PROPOSITIO XLIV.

Problema 12. *Ad datam rectam F. dato triangulo A B C. æquale parallelogrammum C M. applicare in dato angulo rectilineo D.*

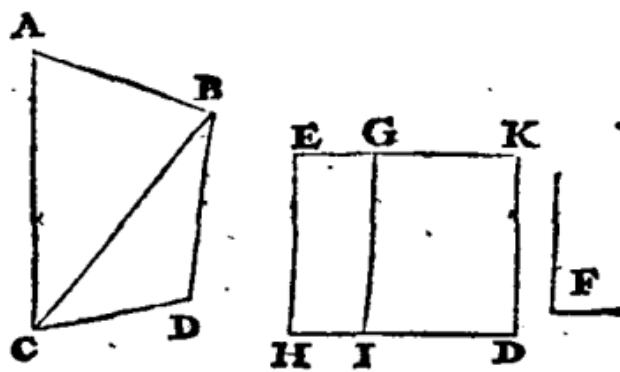
a 42. i. Constitue triangulo A B C.
 b 3. i. sit ^b æqualis datæ F. per K. agatur
 c 31. i. ^c K I. parallela ipsi C H. occur-
 rens G H. productæ in I. De-
 inde ex I. ducatur per C. diame-
 ter I C. occurring rectæ G E.
 productæ in L. & per L. ducatur
 L M. parallela ipsi E K. secans I K.
 pro-

productam in M. producaturque H C. in N. dico parallelogrammum CM. esse quod petitur.

Prob. Complementa G C.

CM. sunt ^d æqualia, parallelo-^d 44.1.
grammum G C. est ^e æquale ^{Ex}
triangulo ABC. ergo & comple-^{conf.}
mentum CM. habet autem lineam
CK. æqualem datæ F. & angu-
lam CNM. æqualem angulo
H CK. qui ^f æqualis est angulo ^f 28.1.
GEC. qui ponitur æqualis dato ^{Prop.}
angulo D. ergo parallelogram-
mum CM. æquale est triangulo
ABC. & habet lineam CK.
æqualem datæ F. & angulum
GNM. æqualem dato D. Q.
E. F.

PROPOSITIO XLV.

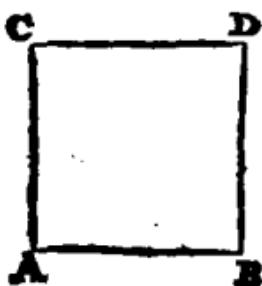
Problema 13. *Dato rectilineo A D. æquale parallelogrammum E D. constituere, in dato rectilineo angulo F.*

a 44. i. **D**ivide rectilineum in triangula, fac parallelogrammum a E I. æquale triangulo B C D. in angulo H. æquali ipsi F. & supra latus G I. parallelogrammum G D. æquale triangulo A B C. habens in I. angulum G I D. æqualem ipsi H. & factum est quod petitur.

b Ex
conf. *Prob. Parallelogrammum E I. æquale est b triangulo B C D. in angulo H. æquali dato F. rursus parallelogrammum G D. æquatur triangulo A B C. etiam in angulo dato, ergo parallelogrammum E D. quod æquale est partibus simul sumptis, æquatur rectilineo A B C D. in dato angulo Q. E. F.*

PRO-

PROPOSITIO XLVI.

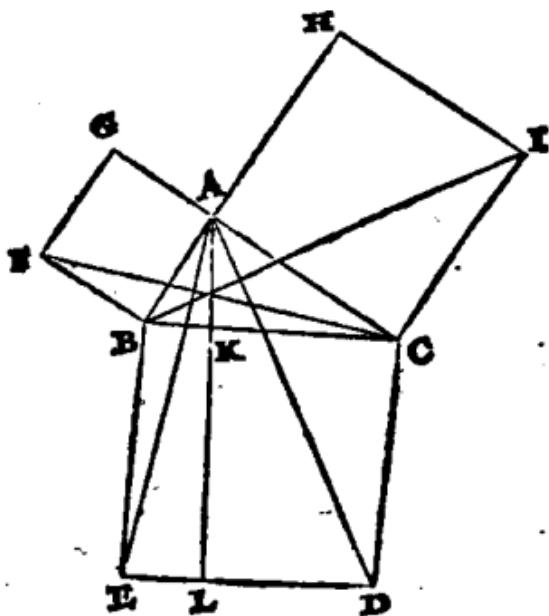

*Datâ rectâ A B. Proble-
quadraum ABDC. ^{ma 14.}
describere.*

Ex A. & B. ^a erige perpendi- ^{a 11. 1.}
Fulares C A. D B. æquales
ipſi A B. jungaturque recta C D.
& factum est quod petitur.

Prob. ^b Anguli A. & B. sunt ^b Ex
recti: ergo rectæ A C. B D. sunt ^{c 28. 1.}
^c parallelæ. Utraque ^d est æqualis ^d Ex
ipſi A B. ergo & inter ſe: ^e ergo ^{c 33.}
& A B. & C D. parallelæ, ſunt ^f Prop.
æquales: ergo A C. C D. D B.
ſunt æquales, & figura eſt paral-
lelogramma: cumque anguli A.
& B. ſint recti, ^f erunt etiam op- ^{f 34. 1.}
poſti C. & D. recti. Ergo
ABDC. eſt quadratum. Q. E. F.

PROPOSITIO XLVII.

Tb. 33. In rectangulo triangulo BAC.
quadratum BD. quod à latere BC.
rectum angulum BAC. subten-
dente describitur; aquale est qua-
dratis BG. GH. qua à lateribus
BA. AC. rectum angulum BAC.
continentibus, describuntur.

Prob. Ex punto A. duc
a 31. i. \overline{AL} rectam \overline{AL} . parallelam ipsi
 \overline{BE} . & junge rectas, \overline{AD} . \overline{BI} .
Triangula ACD. ICB. se ha-
bent juxta 4. nam latera CD.CA.
funt

sunt æqualia ipsis C B. C I. & anguli contenti I C B. A C D. æquales : cum anguli I C A. B C D. sint ^b recti & angulus A C B. ^{b 30.}
^{Def.} communis: ergo triangula A C D.
 B C I. sunt æqualia. Sed triangulum A C D. est ^c dimidium paral- ^{c 41. 1.}
 lelogrammi L C. cum sint supra eandem basim C D. & inter easdem parallelas A L. C D. & trian-
 gulum I C B. dimidium est quadra-
 ti C H. ob eandem causam.
^d Ergo quadratum C H. est æqua- ^{d 6.}
 le parallelogrammo L C. cum ^{lx.}
 eorum dimidia sint æqualia.

Jam ducantur rectæ A E. F C.
 Triangula F B C. A B E. sunt æ-
 qualia, cum se habeant juxta 4. &
 triangulum A B E. est dimidium
 parallelogrammi B L. sicut trian-
 gulum F B C. dimidium quadrati
 B G. ergo quadratum B G. est æ-
 quale parallelogrammo B L. To-
 tum ergo quadratum B D. æquale
 est quadratis B G. C H. Q. E. D.

SCHOOLIUM.

Nobilissimum hoc Pythagore inventum prater infinitas utilitates, quas per universam Mathesin spargere nemo inficiabit, Methodum nobis tradit.

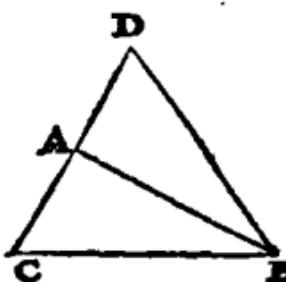
1. Ex datis duobus quibuscumque lateribus in triangulo rectangulo reliquum latus invenire. Nimirum si A.B. 6. partium A.C. 8. erit B.C. 10. nam si quadratum A.B. 36. addatur ad quadratum A.C. 64. summa erit 100. ex quo extacta radix erit 10. ipsum latus quesitum B.C.

Vel si B.C. fit 10. A.B. 6. erit A.C. 8. quoniam si à quadrato B.C. 100. subtrahatur quadratum A.B. 36. relinquitur 64. cuius radix est latus quesitum A.C.

2. Additionem & subtractionem quadratorum, qua differentiam inter datarum linearum quadrata ostendit.

3. Cum ex tribus rectis lineis 3.4.5. partium vel ex aequo per alios numeros multiplicatis, non nisi triangulum rectangulum constitui posse (quod occasionem Pythagore de hoc invento dedisse plurimi contendunt) in ipsis campis semper possumus funiculo conficiens jam dictum triangulum pythagoricum, angulum rectum determinare.

PROPOSITIO XEVIII.

Si quadratum quod Th. 34 à C B. uno laterum trianguli CAB. describitur, aequalē sit iis qua à reliquis duobus trianguli lateribus AB. AC. describuntur quadratis : angulus C A B. contentus sub reliquis duobus trianguli lateribus A B. A C. rectus est.

Prob. ^a Ducatur ex A. ipsi AB. a 11. i. perpendicularis AD ipsi AC. ^b rectus est, ergo quadratum recte b Ex DB. ^c aequalē est quadratis recta- ^{conf.} c 47. i. rum AB. AD. vel AC. Sed quadratum ipsius CB. ex hypoth. ^d aequalē est quadratis earundem CA. AB. & ergo rectæ CB. BD. sunt d i. aequalē. Ergo triangula CAB. ^e Ax. ADB. habent tria latera aequalia, & angulos qui aequalibus lateri- e 8. i. bus respondent aequalē. Ergo si angulus DAB. rectus est, erit etiam rectus CAB. cum latera DB. BC. sint aequalia. Q. E. D.

SCHO-

S C H O L I U M.

Quamquam omnes propositiones in libris Euclidis suam per Universam Mathesin obtineant Usus, nihilominus ob frequentiorem allegationem, quasdam esse feligendas nullas dubito, quarum catalogum, ut hic, post omnes sequentes, apponam libros.

*Libri primi Insigniores propositiones.
4. 5. 6. 13. 15. 26. 29. 31. 32. 36. 37. 38.
41. 47. quibus à nonnullis annumerantur
18. 19. 20.*

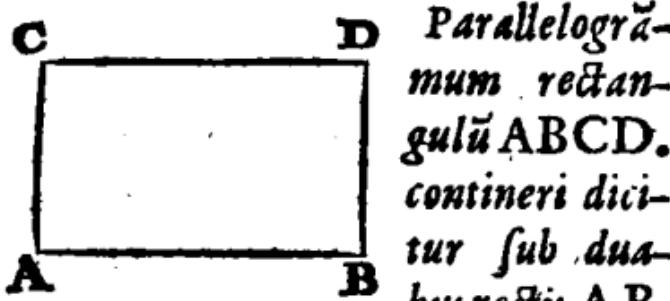
Proble mata porro passim per totum librum primum dispersa, ad exercitium regula ac circini minimè negligenda sunt; cum in subsequentibus constructionum facilitatem pareant.

E V C L I -

EVCLIDIS
ELEMENTUM II.

DEFINITIONES

I.

Quemadmodum in circulo cognita diametro, tota ejus area cognoscitur, sic ex pressis duabus lineis quæ angulum rectum continent in parallelo grammio rectangulo, statim tota ejus quantitas intelligitur, nimirum latitudo & longitudo.

Observa i. Illud parallelo grammum dici rectangulum quod unum

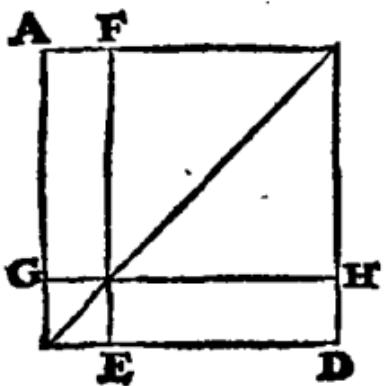
unum habet angulum rectum. Si
^a 29. i. enim unus est rectus ^{a b} erunt &
^b 34. i. reliqui recti.

Observa 2. In sequentibus nomine rectanguli, Euclidem semper intelligere parallelogrammum rectangulum, licet vis nominis id non exigat.

3. Geometras omne parallelogrammum exprimere duas tantum nominando literas, quæ per diametrum opponuntur. Ut appositorum parallelogrammum appellant. A D.

4. Cognitis lateribus rectanguli, inveniri ejus aream ex multiplicatione numeri unius lateris in numerum alterius lateris circa eundem angulum. Similiterque cognita area rectanguli & uno laterum, inveniri alterum latus si dividatur numerus areæ per numerum lateris dati, quotiens enim erit latus quæsitus.

I I.

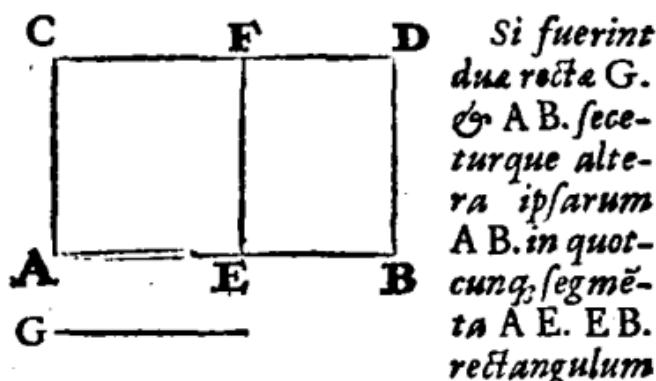

Omnis parallelogrami spatii unum quodlibet eorum qua circa diametrū illius sunt, parallelogramorum, cum duobus complementis, gnomon vocetur.

In parallelogrammo A D. parallelogrammum G E. cum duobus complementis G E. E H. vocetur *gnomon*, quod Latinè normam sonat, ejus enim speciem nobis exhibet.

PROPOSITIO I.

Ib. i.

Si fuerint
due recta G.
& A B. sece-
turque alte-
ra ipsarum
A B. in quo-
cunq; segmē-
ta A E. E B.
rectangulum

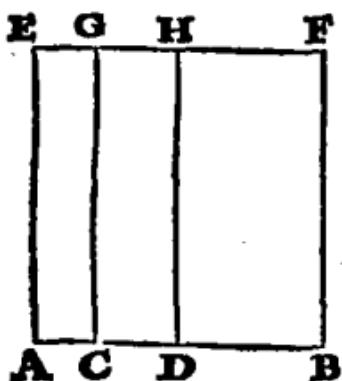
CB. comprehensum sub duabus rectis AC.
insectâ hoc est G. & A B. sectâ, aequalē
est rectangulis C E. F B. qua sub insectâ
C A. & quolibet segmentorum A E. E B.
comprehenduntur.

a 11. Prob. Ex punctis A. & B. erige a per-
& 3. 1. pendiculares AC. BD. æquales datæ
G. & ducatur recta C D. sicque fiat
ex lineis C A. hoc est G. & A B. rectan-
gulum C B. Rectam A B. utcunque di-
d 31. 1. vide in E. & fiat d E F. parallela & æqua-
& 3. 1. lis ipsi A C. erunt C E. F B. rectangula.
c 29. 1. Nam angulus F E B. rectus est e quia
f 28. 1. æqualis ipsi A. & consequenter f reliqui
g 34. 1. anguli recti, & latera g lateribus opposi-
tis æqualia. Hæc autem duo rectangula
C F. B F. simul sumpta sunt æqualia to-
tali B C. hoc est partes toti. Q. E. D.

Idem patet in numeris, puta 6. & 2.
divide 6. in 2. & 4. dico 12. numerum
productum ex 6. in 2. æqualem esse duo-
bus numeris 4. & 8. qui fiunt ex multi-
plicatione duorum in duo, & in quatuor.

PRO-

PROPOSITIO II.

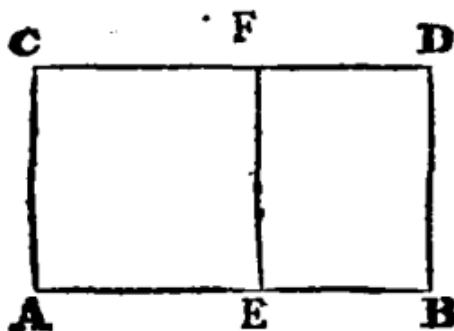
*Si recta linea Th. 2.
A B. secta sit ut-
cunque puta in
C. & D. Rectan-
gula E C. G D.
H B. comprehen-
sa sub tota A E.
hoc est A B. &
quolibet segmen-
torum AC. CD.*

*BD. aequalia sunt, quadrato A F. quod à
tota A B. fit.*

Prob. Ex A B. fiat a quadratum E B. a 46. i.
ex C. & D. erigantur b C G. D H. b 31. i.
parallelæ & æquales ipsi A E. hoc & 3. i.
posito, erit rectangulum E C. compre-
hensum sub tota A E. c hoc est A B. & c 30.
segmento A C. & eodem modo rectan- Def.
gula G D. H B. sub tota & utrolibet
segmentorum. Cum ergo rectangula
E C. G D. H B. sint partes omnes suo
toti quadrato A F. æquales, patet rectan-
gula comprehensa sub A E. hoc est A B.
& segmentis A C. C D. D B. æqualia esse
quadrato lineæ A B. Q. E. D.

In numeris divide 10. in 7. & 3. dico
70. & 30. qui producuntur ex multipli-
catione 10. in 7. & in 3. æqualia esse
100. quadrato numeri 10.

PROPOSITIO III.

Th. 3. Si recta linea A.B. secta sit utcunque in E. Rectangulum C.B. sub tota A.B. & uno segmentorum A.C. hoc est A.E. comprehensum, æquale est rectangulo F.B. quod sub segmentis B.E. F.E. hoc est B.A. comprehenditur, & quod à pædico segmento A.E. describitur quadrato C.E.

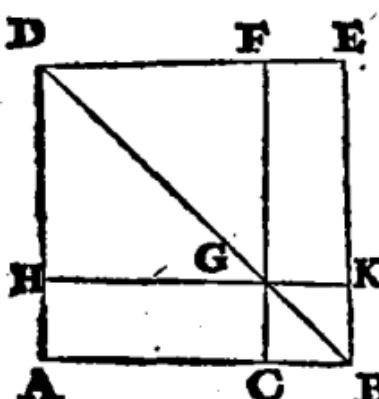
Prob. Datam A.B. seco utcunque in E. ex punctis A. E. B.
^a 11. 1. erigo ^a perpendiculares A.C. E.F.
^b 31. 1. B.D. parallelas ^b inter se & æqua-
& 3. 1. les segmento A.E. tum duco
rectam à punto C. ad D. quæ
^c 33. 1. erit parallela ^c ipsi A.B. Hoc po-
sito sic dico, A.C. est æqualis
^d ipsi

^d ipsi AE. ergo rectangulum AD. d ^{Ex}
est comprehensum sub tota AB. ^{conf.}
& uno segmentorum AC. hoc est
AE. Rursus FE. est ^d æqualis
ipsi EA. ergo rectangulum FB.
est comprehensum sub segmento
BE. EF. hoc est AE. Denique
parallelogrammum AF. quadra-
tum est cum AC. EF. sint
perpendiculares & æquales ipsi
AE. Ergo cum rectangulum
AD. æquale sit quadrato AF. &
rectangulo FB. patet rectangu-
lum sub tota AB. & segmento
AE. æquale esse rectangulo com-
prehenso sub segmentis AE. EB.
& quadrato prædicti segmenti
AE. Q. E. D.

In numeris divide 10. in 7. &
3. numerus 70. productus ex 10.
in 7. æqualis est numero 21. qui
ex 7. in 3. producitur; una cum
49. quadrato prioris partis 7.

PROPOSITIO IV.

Th. 4.

Si rectalinea A B. sec̄ta sit utcunque, in C. quadratum AE. quod à tota AB. describitur, a quale erit quadratis HF. CK. que à segmentis AC. CB. describuntur, & ei

rectangulo quod bis sub segmentis AC. CB. comprehenditur nempe rectangulis AG. GE.

a 46. i. Prob. Super datam A B. fiat a quadratum A E. duc diametrum D B.

b 31. i. ex C. fiat C F. parallela b recta B E. secans diametrum in G. per quod age H K. parallelam b ipsi A B. hoc posito sic dico. Trianguli A B D. latera A D. A B. sunt æqualia. ergo anguli A D B.

d 5. i. ABD. sunt dæquales, ergo e semirecti,

e 32. i. cum angulus A. sit rectus. Idemque

f 29. i. dicendum de triangulo E D B. Rursus

angulus D F G. rectus f est, angulus F D G. ostensus est semirectus, ergo an-

g 32. i. gulus F G D. etiam g semirectus est,

h 6. i. ergo latera D F. F G. sunt h æqualia:

i 34. i. sed ipsis etiam sunt æqualia i latera op-

posita D H. H G. ergo parallelogram-

mum F H. quadratum l est. Eadem de

causa

catus quadratum erit C K. ergo H F. C K. quadrata sunt segmentorum A C. C B. cum latus H G. sit æquale, ipsi A C. Similiter rectangula A G. G E. continentur sub segmentis A C. C B. quia CG.GK. sunt æquales ipsi CB.cum CK. sit quadratum: sic etiam G F. est æqualis rectæ H G. ob quadratum H F. hoc est rectæ A C. Igitur cum quadratum A E. sit æquale quadratis H F. C K. & rectangulis AG. G E. verum est quadratum A E. super datam A B. æquale esse quadratis segmentorum A C. C B. & rectangulo comprehenso sub iisdem segmentis, bis sumpto. Q. E. D.

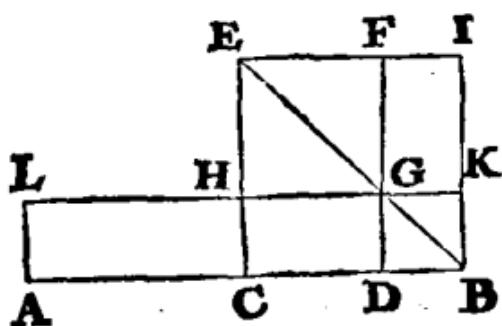
Si dividatur 6. in 4. & 2. quadratum 6. hoc est 36. æquale est quadratis partium 4. & 2. hoc est 16. & 4. una cum rectangulo bis sumpto ex numero 4. in 2. quod profert 8.

Coroll. 1. Hinc manifestum parallelogramma circa diametrum quadrati esse quadrata.

Coroll. 2. Diametrum quadrati dividere ejus angulos bifariam.

Coroll. 3. Si recta linea bifariam sectetur quadratum totius lineæ æquari quatuor quadratis ex dimidia.

PROPOSITIO V.

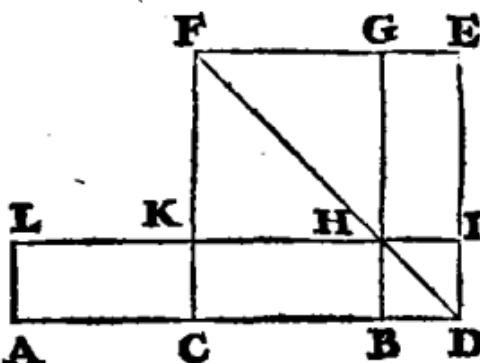
Tb. 5. *Si recta linea A B. secerit in
æqualia in C. & non æqualia in D.
Rectangulum L D. sub inæqualibus
totius A D. segmentis A D. D G.
hoc est D B. comprehensum, una
cum quadrato H F. ab intermedia
sectionum C D. æquale est quadrato
C I. quod à dimidia C B. descri-
bitur.*

Prob. Super dimidia C B. fiat,
^a 46.1. ^a quadratum C I. ductaque
^b 31.1. diametro B E. agatur ^b per D.
recta D F. ipsi B I. parallela: Ex
eadem recta B I. sume BK. æqua-
lem ipsi D B. & per punctum K.
agatur KL. ipsi A B. parallela,
ut

ut & A L. parallela ipsi B K.
hoc posito sic dico. Rectangu-
lum C G. ^d æquatur rectan- ^{d 43. i.}
gulo G I. igitur addito com-
muni ^e quadrato D K. erit CK. ^{e corr.}
rectangulum æquale rectangu- ^{2. præ-}
^{ced.} lo D I. sed A H. ^f æquatur ^{f 36. i.}
rectangulo C K. ergo A H.
^g æquatur D I. si itaque addatur ^{g Ax.}
commune C G. erit rectangulum ^{i. l.}
A G. æquale gnomoni I G C.
quare cum gnomon I G C. cum
quadrato ^e H F. intermediaæ ^{e corr.}
sectionum æquatur quadrato C I. ^{2. præ-}
^{ced.} erit quoque rectangulum A G.
cum prædicto quadrato H F.
æquale quadrato C I. à diuidia.
Q. E. D.

Divide 10. æqualiter in 5. &
5. inæqualiter in 7. & 3. eritque
numerus 21. ex 7. in 3. una cum
quadrato numeri intermedii 2.
quod est 4. æquale quadrato di-
midii 5. hoc est numero 25.

94 ELEM. EUCLIDIS
PROPOSITIO VI.

Th. 6. *Si recta linea A.B. secerit bifariam in C. eique recta quadam B.D. in rectum adjiciatur, rectangulum A.I. comprehensum sub tota A.B. cum adjecta B.D. & sub adjecta D.I. hoc est B.D. una cum quadrato K.G. à dimidia K.H. hoc est C.B. æquale est quadrato C.E. & linea C.D. que tum ex dimidia C.B. tum ex adjuncta B.D. componitur tanquam una linea, descripto.*

a 46.1. *Prob. Super rectam C.D. a fiat quadratum C.E. per B. age*

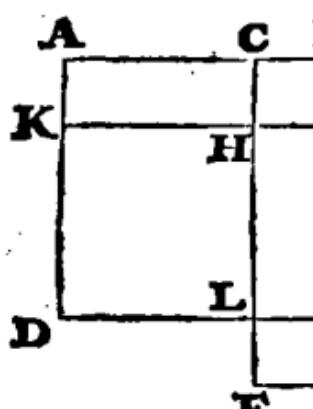
b 31.1. *B.G. parallelam b ipsi D.E. sume D.I. æqualem ipsi D.B. & ex I. age I.L. parallelam & æqualem ipsi D.A. jungaturque recta L.A. quo*

quo facto sic dico. Rectangula
 LC. KB. sunt inter easdem paral- b 36. i.
 lelas & supra æquales bases, b ergo c 45. i.
 æqualia. Eadem K B. c æquale est
 complementum H E. ergo erit &
 H E. æquale ipsi L C. & additis
 communibus C H. B I. gnomon
 G H K. æqualis erit toti rectan-
 gulo A I. quod continetur sub tota
 A B. cum adjecta B D. & sub ad-
 jecta D I. hoc est B D. Jam vero
 gnomon G H K. adjecto quadra-
 to K G. partis dimidiæ K H. d hoc d 34. i.
 est C B. est æqualis quadrato ipsius
 C D. composito ex dimidia cū ad-
 juncta. Ergo parallelogrammū A I.
 adjecto eodem quadrato K G. fiet
 æquale eidē quadrato C E. Q. E. D.

In numeris 10. secetur bifariam
 in 5. & 5. addatur ei numerus 2.
 numerus 24. qui producitur, ducto
 composito 12. in adjunctum 2.
 una cum quadrato 25. quadrato
 dimidii æqualis est 49. quadrato
 numeri 7. qui ex dimidio 5. &
 adjecto 2. componitur. PRO-

PROPOSITIO VII.

Tb. 7.

Si recta linea AB. secessetur utcunque in C. quadrata totius & utriusvis segmenti CB. simul sumpta,

hoc est AE. EF. aequalia sunt bis sumpto rectangulo AM. quod sub tota AB. & sub dicto segmento CB. continetur, cum addito KL. alterius segmenti AC. quadrato.

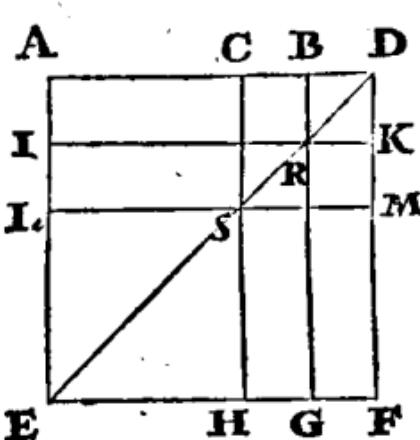
^a 46.1. Prob. Super AB. ^a fiat quadratum AE. sume BM. aequalem ipsi CB. ducantur CL. MK. parallelæ ipsis BE. AB. produc BE. in G. sic ut EG. sit aequalis ipsi BM. ^c hinc erit MG. aequalis ipsi BE. fiat quadratum EF. hoc posito : quadratum totius AB. quod est AE. cum quadrato segmenti

segmenti C B. d hoc est E F. d *Ex æqualia* sunt rectangulis A M. M F. (quæ sunt sub tota A B. & segmento B C. cum B M. sit ipsi B C. æqualis; & in rectangulo M F. latera M G. F G. sint æqualia ipsis B E. B M. hoc est A B. C B.) una cum quadrato alterius segmenti A C. quod est K L. totum videlicet partibus omnibus est æquale. Q. E. D.

Divide 6. in 4. & 2. quadratum totius 6. nempe 36. una cum quadrato ipsius 2. hoc est 4. æqualia sunt numero 40. qui fit ex numero 6. bis ducto in 2. hoc est 24. una cum quadrato alterius partis 4. quod est 16.

PROPOSITIO VIII.

Tb. 8.

Si recta linea A B. se-
cetur utcun-
que in C. re-
ctangulum
quater com-
prehensū sub
tota A B. &
uno segmen-
torum B R.
hoc est B C.

cum eo, quod à reliquo segmento A C.
hoc est L S. fit, quadrato L H. aquale
est quadrato A F. quod à tota A B. &
dicto segmento B D. hoc est B C. tan-
quam ab una A D. describitur.

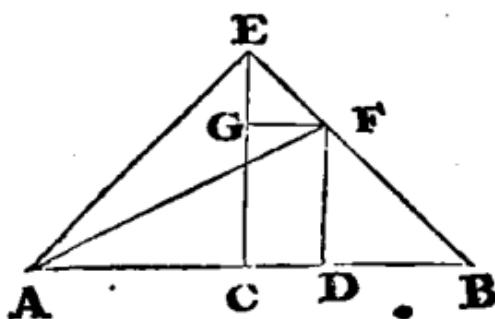
Prob. Rectæ A B. sectaæ in C.
P adjiciatur in rectum B D. ipsi
B C. æqualis. Super tota A B. &
adjuncta B D. hoc est super A D.

a 46. i. fiat quadratum ED. ex punctis B.
& C. duc rectas B G. C H. ipsi
D F. parallelas, acceptisque D K.
K M. ipsis D B. B C. æqualibus,
duc rectas K I. M L. ipsi D A.
parallelas. Hoc posito sic dico,
circa R. constituta sunt quadrata
quatuor, quorum latera omnia
ipsi

ipſi BC. ſunt æqualia. Ducta a corr.
diámetro ED, complementa ^{2. 4.}
_{buius.} AR. RF. b ſunt æqualia, ſuntque b 31.1.
rectangula ſub toto AB. & BR.
hoc eſt ſegmento BC. Eodem
que modo IS. SG. ſunt comple-
menta æqualia, quibus ſi addas
quadrata æqualia SR. BK. fient
rectangula duobus præcedentibus
æqualia, cum ſint inter eadē
parallclas & æquales baſes: ergo
quatuor illa rectangula ſunt ſub
tota & uno ſegmento. Quod ſi
quatuor illis rectangulis addas
quadratum LH. alterius ſegmenti
LS. hoc eſt AC. illa omnia ſimul
ſumpta erunt æqualia quadrato
ED. quod fit ſupra AD. Q.E.D.

Si 6. ſecentur in 4. & 2. duca-
turque quater numerus 6. in 2.
fient 48. & addatur quadratum
ipſius 4. hoc eſt 16. fiet nume-
rus 64. æqualis quadrato ipſius 8.
qui numerus componitur ex
toto 6. & parte 2.

PROPOSITIO IX.

Tb. 9. Si recta linea A B. secetur in equalia in C. & non equaliter in D. quadrata qua ab inaequalibus segmentis A D. D B. sunt, dupla sunt, eorum qua à dimidia A C, & ab intermedia C D. sunt.

Prob. Ex C. erigatur C E. perpendicularis ipsi A B. & æqualis ipsi C A. vel C B. ducanturque rectæ E A. E B. Deinde ex D. erigatur D F. ipsi E C. parallela secans E B. in F. & fiat recta F G. ipsi C D. parallela, ducanturque recta A F. hoc posito: Trianguli

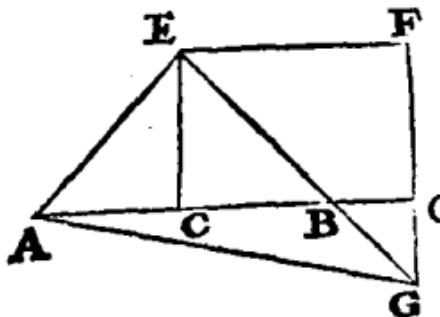
a *Ex*
const. a Isoscelis A C E. anguli A. & E. sunt
b *s. i.* b æquales c & semirecti, cum angulus
c *32. i.* c triangulo E C B. ergo totus angulus
A E B. rectus est. Jam in triangulo E G F.
angu-

angulus G. dæqualis est angulo ECB. d 29.1.
 a ergo rectus, ergo anguli E. & F. bæ-
 quales c quia angulus E. semirectus est:
 e ergo latera GE. GF. æqualia. Unde e 6.1.
 cum GF. æquatur ipsis CD. erit quo-f 34.1.
 que GE. æqualis CD. Simili argu-
 mento probatur DF. æqualis ipsi DB.
 Jam quadratum rectæ AF. g æquale § 47.1.
 est quadratis segmentorum inæqualium
A D. **D F.** hoc est DB. Rursus qua-
 dratum rectæ AF. g æquale est qua-
 dratis AE. EF. Est autem AE. æqua-
 le ipsis AC. CE. atque adeo duplum
 quadrati quod fit à dimidia AC. Et
 quadratum EF. æquale est quadratis
 EG. GF. atque adeo duplum qua-
 drati quod fit à segmento medio GF.
 seu CD. quare quadrata quæ fiunt ab
 inæqualibus segmentis AD DB. du-
 pla sunt eorum quæ à dimidia AC. &
 ab intermedia iectione fiunt. Q.E.D.

Divide 10. in 5. & 5. & in 7. & 3.
 media sectio 2. quadrata 49. & 9. par-
 tium inæqualium 7. & 3. sunt duplum
 quadratorum 25. & 4. & partis dimi-
 diae 5. & sectionis 3.

102 ELEM. EUCLIDIS
PROPOSITIO X.

Th. 10.

Si recta
A B. se-
cetur bi-
fariam in
C. eique
adjicia-

tur in directum recta B O. quod à tota cum adjuncta A O. & quod ab adjuncta B O. utraque simul quadrata, dupla sunt quadrati à dimidia A C. & ejus quod à composita ex dimidia C B. & adjuncta B O. tanquam una describitur.

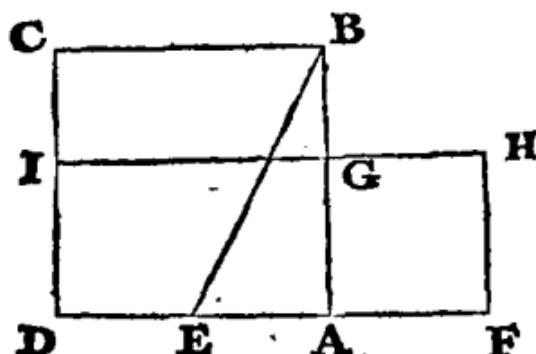
Prob. Ex C. erigatur perpendicularis C E. æqualis ipsi A C. jungatur rectæ A E. E B. ex E. fiat EF. parallela ipsi CO. per O. ducatur O F. parallela ipsi C E. occurrens rectæ E B. in G. jungaturque recta AG. In triangulo A C E. latera A C. E C. sunt æqualia, & angulus ad C. rectus: ergo reliqui semirecti: itidemque in triangulo E C B. Similiter in trian-

triangulis EFG. & BOG. latera
 EF. FG. ac BO. GO. sunt ^a æ- ^a 6. s. —
 qualia, quia ang. ad O. rectus &
 B. semirectus unde reliqui semi-
 recti & æquales.

Quare cum in triangulo AOG.
 angulus ad O. rectus est : erit
 quadratum rectæ AG. æquale
^b quadratis rectarum AO. & OG. ^b 47. I.
 hoc est BO. rursus in triangulo
 AEG. angulus ad E. rectus est
 constans ex duobus semirectis :
 ergo quadratum ipsius AG. æ-
 quale est quadratis AE. & EG.
 Est autem AE. duplum quadrati
 AC. & EG. duplum quadrati
 EF. vel FG. ergo etiam quadrata
 AO. & BO. dupla sunt ipsorum
 AC. & CO. Q. E. D.

Numerus 10. secetur in 5. & 5.
 cui addantur 3. quadrati 169. & 9.
 numerorum 13. & 3. dupli sunt
 numerorum quadratorum 25.
 & 64. qui ex numeris 5. & 8.
 gignuntur.

PROPOSITIO XI.

Prob. 1. Datam rectam A B. ita secare in G. ut rectangulum C G. comprehensum sub tota A B. & sub uno segmentorum G B. sit æquale alterius segmenti A G. quadrato G F.

Praxis. Ad punctum A. excita perpendicularem A D. æqualem datæ A B. eam seca bifariam in E. duc rectam E B. & ipsi æqualem E F. producendo E A. Ex A B. abscindo A G. æqualem A F. & factum erit quod queritur.

Prob. Supra datam AB. perfice quadratum AC. & supra rectam AF. quadratum FG. & rectam HG. produc in I. hoc posito sic dico. Recta DA. ^a secta est bifariam

^a Ex
conf.

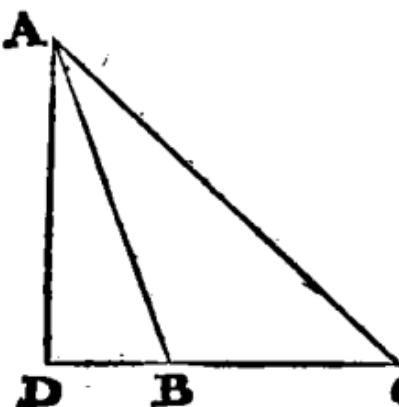
fariam in E. eique in directum adjecta est A F. ^b ergo rectangulum F I. quod factum est sub tota D F. & F H. hoc est FA. una cum quadrato mediæ E A. æquale est quadrato E F. hoc est E B. Jam quadratum E B. ^c æquale est ^{c 47. 1.}
Th. II. quadratis A B. A E. ergo quadrata A B. A E. sunt æqualia rectangulo F I. cum quadrato E A. Ergo si commune quadratum A E. tollas, rectangulum F I remanebit æquale quadrato ipsius A B. hoc est A C. Quod si ab æqualibus A C. F I. tollas commune A I. remanebit CG. rectangulum sub tota C B. hoc est B A. & altero segmentorum G B. æquale quadrato G F. quod fit à reliqua parte G A. Q. E. D.

S C H O L I U M.

Hac propositio numerus explicari nequit & idem denotat, quod tertia definitio libri sexti de media ac extrema alicujus linea sectione.

PROPOSITIO XII.

Th. II.

In ambly-gonio triangulo ABC. quadratum lateris AC. angulum B. obtusū subtendentis ,

quadrata laterum BA. BC. angulum obtusum comprehendentium, superat bis sumpto rectangulo sub latere BC. & sub ipsa BD. in directum ei addita usque ad occursum perpendicularis ab A. altero angulo acuto cadentis.

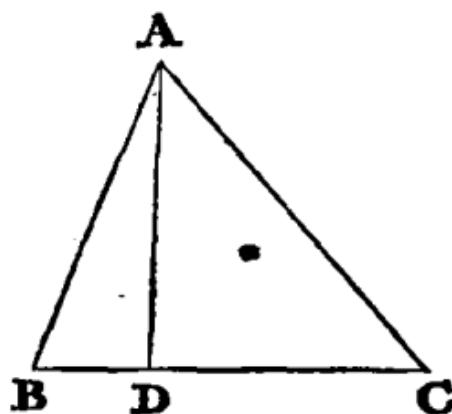
Prob. Demitte perpendicularē ex A. & rectam CB. produc usque dum ei occurrat in D. Quia recta CD. divisa est
 a 4. 2. utcunque in B. ^a est quadratum ipsius CD. æquale quadratis rectarum DB. BC. cum duobus rectan-

rectangulis sub DB. BC. addatur ergo utrimque quadratum rectæ DA. erunt quadrata CD. DA. ^{per 47.} æqualia tribus quadratis CB.BD.
 DA. cum duobus illis rectangulis, atqui quadratum rectæ AC. est æquale quadratis ipsarum CD.
 DA. & quadratum ipsius AB. est æquale quadratis ipsarum BD.
 DA. ergo quadratum rectæ AC. est æquale duobus quadratis CB.
 BA. cum duobus illis rectangulis.
 Superat ergo AC. duo quadrata duobus istis rectangulis sub CB. in DB. Q. E. D.

S C H O L I U M.

Hinc fluit generalis illa geometrarum regula ex tribus amblygonis trianguli lateribus segmentum DB. inveniendi: nimurum ex quadrato AC. subt. summa quadratorum AB. & BC. reliquum divisum per duplum baseos CB. exhibebit ipsum DB.

PROPOSITIO XIII.

Tb. 12. In Oxygonio triangulo ABC. quadratum lateris AB. angulum C. acutum subtendentis superatur à quadratis laterum CA. CB. eundem comprehendentium, bis sumpto rectangulo sub latere CB. & sub assumpta interius linea DC. usque ad occursum perpendicularis ab A. altero angulo acuto cadentis.

Prob. Demitte perpendicularē AD. Recta BC. divisa est utcunque in D. ergo per 7. 2. quadrata rectarum BC. DC. æqualia sunt rectangulis duobus sub BC. CD. & quadrato reliqui segmen-

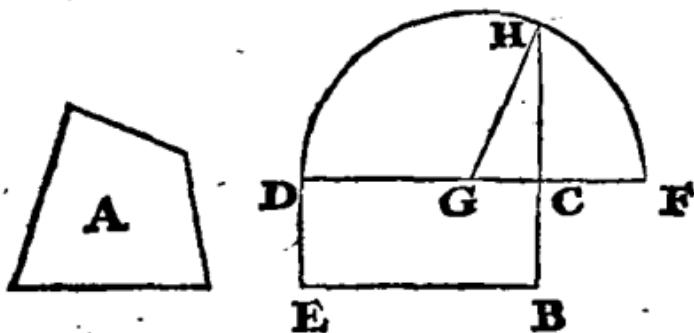
segmenti B D. Adde utrisque commune quadratum rectæ D A, sic tria quadrata B C. D C. D A. æqualia sunt quadratis duobus B D. D A. & rectangulis duobus sub B C. D C. Nunc quadratis duobus D C. D A. æquale est ^a 47.1. quadratum A C. Ergo duo quadrata rectarum BC. CA. æqualia sunt rectangulo bis sumpto sub B C. DC. & quadratis BD. DA. hoc est quadrato A B. Ergo quadratum rectæ BA. minus est quadratis A C. C B. rectangulo bis sumpto sub rectis B C. D C.

Q. E. D.

S C H O L I U M.

Hinc altera Generalis regula Geometrarum constat in triangulo acutangulo ex tribus lateribus invenire segmentum basis, scil. adde quadr. A C. ad quadr. B C. subtrahatur ex summa quadr. A B. reliquum dividatur per duplum baseos B C. & proveniet D C.

PROPOSITIO XIV.

Tb. 13. *Dato rectilineo A. æquale quadratum CH. constituere.*

Per 45. 1. fiat rectangulum B D. æquale rectilineo A. si rectanguli latera sint æqualia, erit quadratum quod petitur. Si inæqualia, producas unum, puta DC. in F. sic ut CF. æqualis sit ipsi CB. seca bifariam DF. in G. & centro G. spatio DG. duc circumflexum DHF. produc latus BC. in H. quadratum quod fit ex CH. erit æquale rectangulo CE.

Prob. Recta DF. secta est æqualiter in G. & non æqualiter in C. ergo rectangulum CE. sub inæqualibus segmentis DC. CB.
hoc

L I B E R S E C Ü N D U S . III

hoc est C F. una cum quadrato segmenti medii G C. æqualia sunt quadrato rectæ G F. ^b hoc est ^{b 15.} GH. sed quadratum GH. ^{Dif. 1.} c æqua- ^{c 47.1.} le est quadratis GC. CH. & con sequenter quadrata G C. CH. æqualia sunt rectangulo C E. & quadrato G C. Ergo si tollas commune quadratum G C. remanebit quadratum rectæ CH. æquale rectangulo C E. hoc est rectilineo A. quod erat facien dum.

M O N I T U M .

In superioribus , frequenter adhibui numeros : cum tamen in demonstrationibus geometricis s̄æpe usui esse non possint ; quia irrationales & incomensurabiles quantitates non explicant. Sed nota 1. Semper in omnibus præponi geometricas demonstratio nes. 2. Non recipi quidem debe re numeros in demonstrandis ir-

rationalium aut incommensurabilium quantitatum habitudinibus & affectionibus, quæ sola quantitate continua cognoscuntur: verum nemo negat in demonstrationibus quantitatis continuae majoris lucis gratia, & explicandae clarius propositionis, nos posse uti numeris, modo eos non accipiamus pro fundamento rationis. Unde robur suum non accipit demonstratio à numeris, sed lucem tantum. Et vero iis usus est Archimedes proposit. 2. de circuli dimensione & post eum omnes passum geometræ.

N O T A.

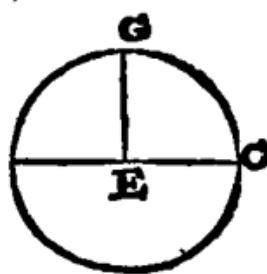
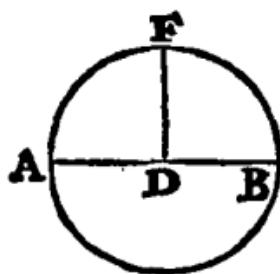
*Hujus libri selectæ propositiones sunt 5.
6. 12. 13.*

EUCLI-

EVCLIDIS
ELEMENTUM III.

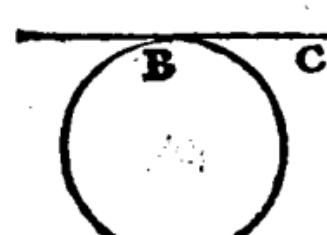
DEFINITIONES

I.

Æquales circuli sunt, quorum diametri A.B. B.C. sunt aequales: vel quorum, quæ ex centris D. & E. recta linea DF. EG. sunt aequales.

II.

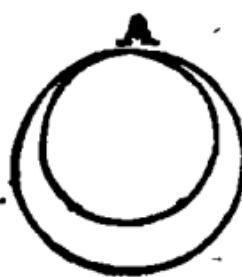

Recta circulum tangere dicitur, quæ cum circulum tangat puta in B. si producatur in C. circulum non secat.

K 3

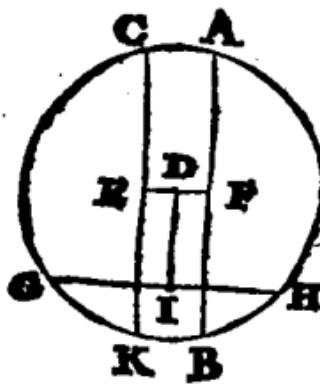
III.

III.

*Circuli se mutuo
tangere dicuntur
qui sese mutuo
tangentes ut in A.
sese mutuo non se-
cant.*

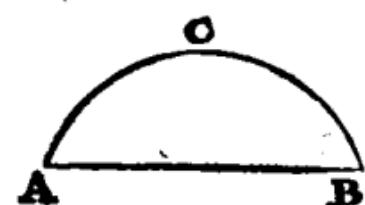
IV.

*In circulo,
equaliter di-
stare à centro
rectæ dicun-
tur, cum per-
pendiculares
D E. D F. à
centro D. ad
ipfas AB. CK. dñcta egnales sunt;
longius autem abesse dicitur GH. in
quam major perpendicularis DI.
cadit.*

V.

V.

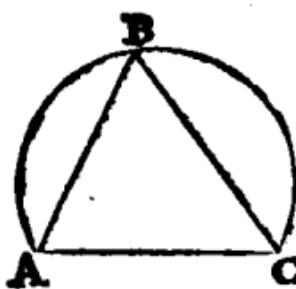
Segmentum circuli, est figura qua sub recta A B. & circuli peripheria A C B. comprehenditur.

V I.

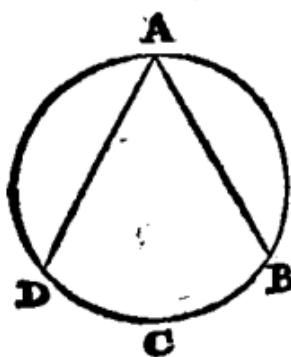
Segmenti autem angulus est C A B. qui sub recta linea A B. & circuli peripheria C A. comprehenditur.

V I I.

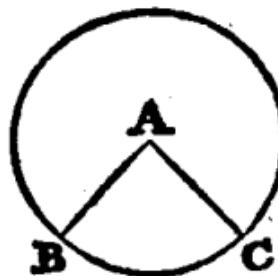
In segmento autem angulus est puta ABC. cum in segmenti circumferentia sumptum fuerit punctum quodpiam B. & ab eo in terminos rectas A C. segmentum terminantes, linea recta ut B A. B C. fuerint ducta.

VIII.

Cum vero comprehendentes angulum DAB recta AD. AB. aliquam assumunt peripheriam ut BCD. illi angulus dicitur insistere.

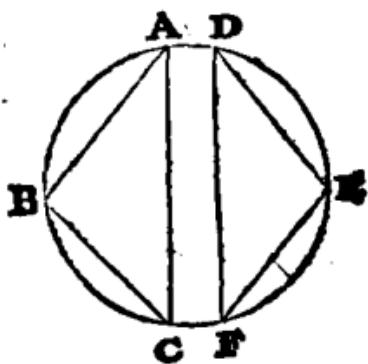
IX.

Sector circuli est, cum ad ipsius circuli centrum A. angulus BAC. fuerit constitutus : comprehensa nimis figura & à rectis AB. AC. angulum BAC. continentibus, & à peripheria BC. ab illis assumpta.

X.

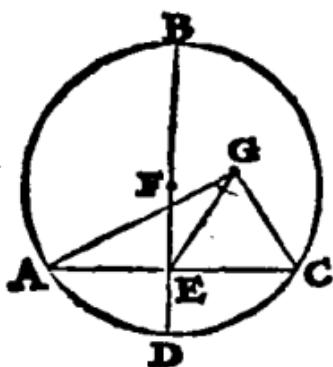
X.

*Similia circuli segmenta sunt
ABC. DEF. que angulos BAC.
EDF. capiunt eequales, aut in qui-
bus angulis CAB. FED. inter se
sunt eequales.*

PROPOSITIO I.

Prob. I.

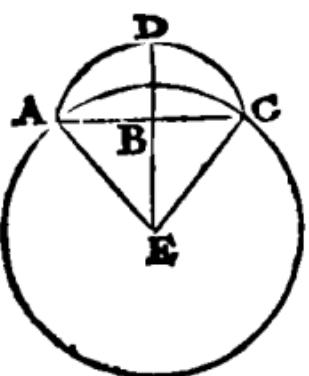
Dati circuli
ABC. centrum
F. reperire.

a 10. i. Prax. Ductam A C. a divide bifariam
b 11. i. Pin E. Ad punctum E. b erige per-
pendicularem attingentem ambitum in B. & D. hanc B D. bifariam a seca
in F. punctum F. erit centrum circuli.

c 15. i. Prob. Non est aliud punctum in recta
Def. BD. c cum centrum ibi sit tantum ubi
linea secatur bifariam. Neque erit extra
rectam BD. Sit enim in G. ducantur
que G A. G E. G C. in triangulis G A E.
G C E. Latera G A. A E. sunt dæqualia
conf. ipsis G C. C E & G E. commune. Ergo
e 8. i. tota triangula e sunt æqualia, & anguli
f 10. i. G E A. G E C. æquales. f Ergo angulus
Def. G E A. rectus: quod esse non potest
g Ex cum ejus partialis F E A. g fit rectus.
conf.

Coroll. Si linea recta in circulo aliam
lineam rectam bifariam & ad angulos
secat, in secante erit centrum.

P R O P O S I T I O II.

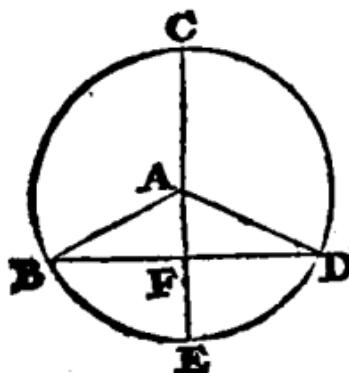
*Si in peripheria Th. 1.
circuli A B C.
duo qual. puncta
A. & C. accepera
fuerint , recta
A C. quæ ad ipsa
puncta adjungi-
tur, intra circulum A B C. cadet.*

Prob. Si non cadat intra , cadat ex-
tra , sitque recta A D C. Centro E.
a reperto, ducantur rectæ E A. E C. a 1. 3.
E D. secetque E D. peripheriam in B.
quia autem trianguli E A D C. (qui recti-
lineus ab adversario ponitur) latera E A.
E C. sunt b æqualia , erunt anguli b 15.
c E A D C. E C D A. æquales. Est autem Def.
externus A D E. d major interno D C E. c 5. 1.
& per consequens quam E A D. Ergo d 16. 1.
A E. & ei b æqualis E B. e major erit e 19. 1.
quam ED. pars quam totum. Non ergo
recta ex A. ad C. ducta , extra circulum
cadet: ergo intra. Q. E. D.

Coroll. Hinc patet lineam rectam
circulum tangentem in uno tantum
puncto tangere.

PROPOSITIO III.

Th. 2.

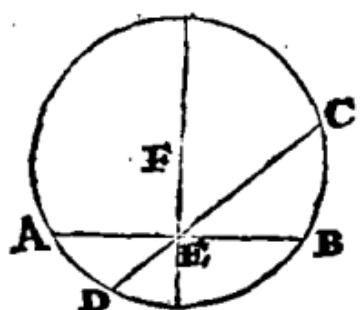
Si in circulo C B D. recta quedam C E. per centrum A. rectam quedam B D. non per centrum, bifariam in F. fecet, & ad (angulos) rectos eam secabit: Et si ad rectos eam fecet, bifariam quoque eam secabit.

Prob. 1. pars. Ductis à centro A. aequalibus rectis A B. A D. triangula A B F. A F D. habent omnia latera a 8. i. aequalia singula singulis: a ergo anguli b 10. i. AFB. AFD. sunt aequales, b ergo recti.
Prob. 2. pars. Latera A B. A D. sunt c 5. i. aequalia: angulus A B D. c aequalis est d Ex angulo A D B. & A F B. d ipsi A F D. confit. Ergo latera c B F. F D. sunt aequalia. e 26. i. Q. E. D.

Coroll. In omni triangulo seu aequaltero seu Isoscele linea recta basin bifariam secans, ad eandem perpendicularis est & contra.

PRO-

PROPOSITIO IV.

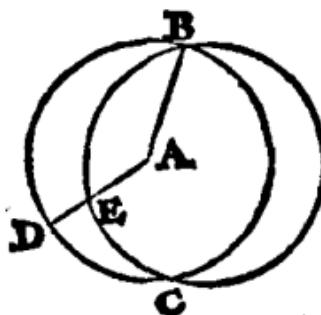

Si in circulo Th. 3.
*A D B. due
 rectæ A B.
 C D. se invi-
 cem secant,
 non per cen-
 trum F. extensa, se se bifariam non
 secant.*

Prob. Si una tantum per cen-
 trum transeat & alia non:
^a ergo altera alteram non secabit ^{a 15.}
 bifariam. Si neutra transeat. Ex ^{Def. I.}
 centro F. in punctum sectio-
 nis E. duco rectam F E. & sic
 dico. Si rectæ A B. C D. forent
 bisectæ in F. ang. FEB. & FEC.
^b forent recti & proinde æquales. ^{b 3. 1.}
 Q. E. A.

PROPOSITIO V.

Th. 4.

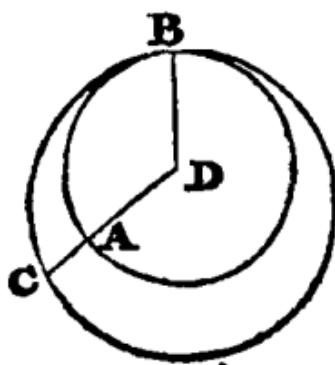

Si duo circuli D C B. E C B. se se mutuo secant in B. & C. non erit illorū idem centrum A.

Prob. Ductæ rectæ AB. AD.
Perunt æquales, cùm sint à centro ad circumferentiam. Rectæ etiam AE. AB. erunt æquales, ob eandem rationem ergo AE. erit à æqualis ipsi AD. Q.E.A.
a i.
Ax. I.

PRO-

PROPOSITIO VI.

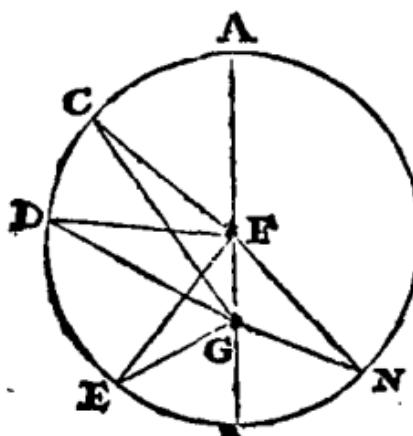

*Si duo circuli lib. 5.
A B. C B. se
se mutuo inter-
tangant in
B. eorum non
erit idem cen-
trum D.*

Prob. Ductis DB. DC. linea
DA. est æqualis linea DB.
cùm sint ductæ à centro ad cir-
cumferentiam. Lineæ DC. DB.
funt æquales ob eandem causam.
Ergo DA. DC. erunt æquales,
pars toti, quod repugnat.

PROPOSITIO VII.

Th. 6.

Si in circuli diametro AB. sumatur aliquid punctū G. quod non sit centrum circuli: & à punto G. quedam recta GC. GD. GE. GN. in circulum cadant: maxima quidem erit GA. in qua centrum F. minima vero reliqua GB. aliarum vero semper ejus, qua per centrum ducitur, propior GC. remotiore GD. major erit: solum autem due recte GE. GN. ab illo punto G. æquales in circulum cadunt ad utrasque (partes) minima vel maxima.

Prob. i. pars. Ductis rectis FC. FD. FE. FN. ex centro F. duo latera CF. FG. trianguli CFG. a majora sunt tertio CG. at hæc sunt æqualia toti GA.

G A. ergo **G A.** est majus quam
G C. Q. E. D.

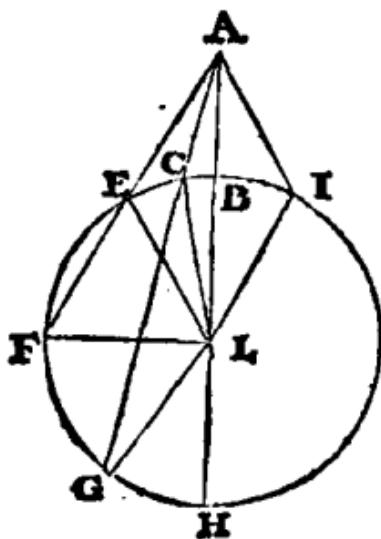
Prob. 2. Latera **E G.** **G F.**
trianguli **EGF.** ^a majora sunt ter- ^a 20.1.
tio **E F.** ergo majora sunt quam
linea **F B.** quæ est æqualis ipsi
F E. ergo si dematur utriusque com-
munis recta **G F.** remanebit **G E.**
major quam **G B.** Q. E. D.

Prob. 3. Triangula **C F G.**
D F G. habent latera **F C.** **F D.**
æqualia & latus **F G.** communis,
angulus vero **C F G.** major est
angulo **DFG.** totum parte: ergo
latus **CG.** ^b majus erit quam **D G.** ^b 24.1.
Q. E. D.

Prob. 4. Facto angulo **GFN.**
æquali **G F E.** **G N.** **G E.** erunt
^c æquales. Nec à puncto **G.** aliæ ^c 4.1.
duci possunt æquales ipsis **G E.**
G N. erunt enim semper proprie-
ties ei quæ ducitur per centrum
vel remotiores; & consequenter
maiores vel minores, per tertiam
partem hujus. Q. E. D.

PROPOSITIO VIII.

Th. 7.

*Si extra circulum BEH. sumatur punctum quod-
piam A. & à punto ad cir-
culum ducantur recte que-
dam AF. AG. A H. quarum
una quidem per centrum
L. reliqua ve-
rò ut libet. In*

*cavam quidem peripheriam cadentium
rectiarum maxima (erit) qua per cen-
trum L. (ducitur) aliarum vero semper
propior (ei) qua per centrum L. remotiore
major erit. In convexam vero periphe-
riam cadentium rectarum minima qui-
dem est illa qua inter punctum A. & dia-
metrum BH. (ponitur) Aliarum vero ex
qua propior est minima A B. remotiore
semper minor est. Due autem tantum
recte aequales ab eo punto A. cadent in
circulum ad utrasque partes minima AB.
vel maxime AH.*

Prob. 1. pars. Ductis rectis LG. LF.
a 20.1. duo latera AL. LG. hoc est LH.
a majora sunt tertio AG. ergo AH.
major erit quam AG. Q. E. D.

Prob. 2.

Prob. 2. Latera A L. L G. trianguli
A L G. sunt æqualia lateribus L F. L A.
 trianguli **A L F.** angulus autem **A L G.**
 major est angulo **A L F.** ergo latus **A G.** b 24. i.
 magius est latere **A F.** Q. E. D.

Prob. 3. Ductis rectis L C. L E. duo
 latera **A C. L C.** trianguli **A C L.** a ma- a 20. i.
 jora sunt tertio **A L.** demantur æqualia
L B. L C. remanebit **A C.** major quam
B A. Q. E. D.

Prob. 4. Quia intra triangulum
A L E. duæ rectæ **A C. C L.** junguntur:
C erunt lateribus **A E. E L.** minores; c 21. i.
 demptis igitur æqualibus **L C. L E.**
 remanebit **E A.** major quam **C A.**
Q. E. D.

Prob. 5. Facto angulo **A L I.** æquali
A L E. duo triangula illa d erunt æqua- d 4. i.
 lia: ergo latera **A I. A E.** æqualia; ne-
 que alia duci potest recta, his æqualis:
 erit enim semper propior minimæ **A B.**
 vel remotior & consequenter e major e 21. i.
 vel minor per partem quartam hujus.
Q. E. D.

PROPOSITIO IX.

Tb. 8.

Si intra circulum BCD. sumptum sit aliquod punctum A. à punto vero ad circumferentiam cadant plures quam due rectæ aequales A B. AC. AD. acceptum punctum, centrum est circuli.

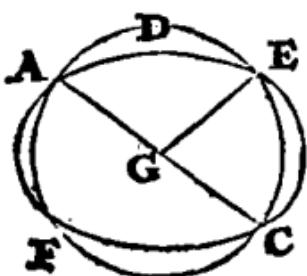
Prob. Ductis rectis BC. CD.
P divisisque bifariam per rectas
AE. AF. triangula ADF. ACF.
a 8. i. a erunt æqualia : ergo anguli
DFA. AFC. æquales : b ergo
b 10. recti : ergo in linea FA. est circuli
Def. 1. c 1. 3. centrum. Rursum cum idem sit de
triangulis ACE. ABE. in recta
AE. erit circuli centrum. Cum
verò non sit in duobus locis, debet
esse ubi se intersecant. Q. E. D.

ALITER.

A nullo punto plures quam, due rectæ ad circumferentiam duci possunt per 7. 3. ergo A. erit centrum.
Q. E. D.

PRO-

PROPOSITIO X.

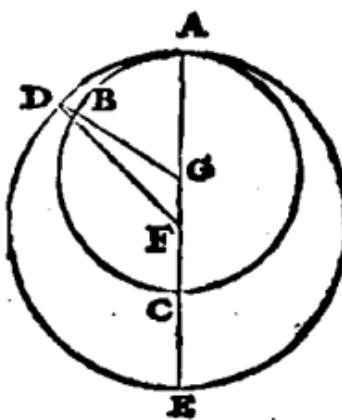

Circulus AEF. ^{ib. 9.}
non secat circu-
lum FDC. per
plura puncta
quam duo.

Prob. Secet enim in tribus si
 vis. Circuli EFC. centro G.
^a invento, ducantur rectæ GA. ^a i. 3.
 GC. GE. quæ, quia sunt æqua-
 les, & attingunt ambitum circuli
 utriusque, punctum G. ^b erit ^b 9. 3.
 etiam centrum circuli utriusque;
 quod est absurdum per 5. hujus.

PROPOSITIO XI.

Th. 10.

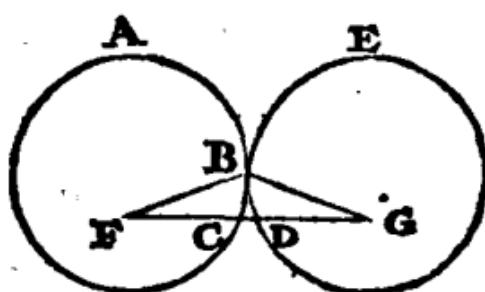
Si duo circuli ABC. AED. contingant se in A. & sumpta fuerint eorum centra G. & F. ad eorum centra adjuncta recta linea FA. & producta, in contactum A. rades circulorum.

Prob. Recta FG. conjungens eorum centra, non incidat in contactum sed alibi in D. à punto G. centro circuli ABC. ducatur recta GA. ad contactum a 20. i. ut & FD. latera GD. GF. a majora sunt tertio FD. ergo majora b latere FA. dempto ergo communi FG. remanebit GA. majus latere GD. Est autem GA. æqualis lateri GB. ergo GB. majus erit quam GD. pars toto. Q. E. A.

b 15.
Def.

P R O-

PROPOSITIO XIII.

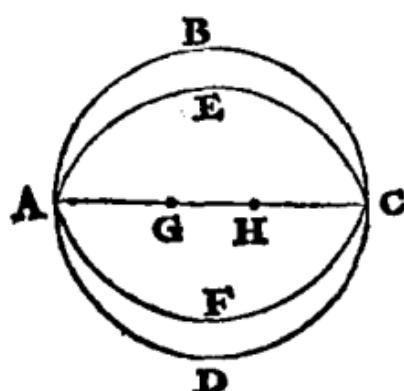

*Si duo circuli ABC. EBD. tb. 13
contingunt se invicem exterius in B.
qua adjungitur ad eorum centra,
per contactum transbit.*

Prob. Si neges : sit recta FG.
centra conjungens. Ductis
FB. GB. latera BF. BG. ^a ma- ^a 20.1.
jora sunt tertio FG. sed BF. BG.
sunt æqualia radiis FC. GD.
ergo quoque FC. GD. majora
sunt FC. CD. GD. pars toti.
Q. E. A.

PRO-

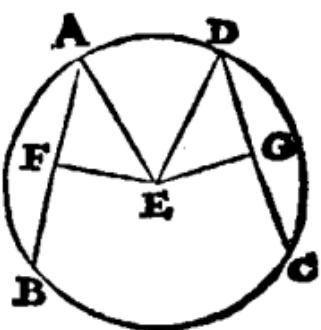
PROPOSITIO XIII.

Tb. 12. Circulus circulum non tangit in pluribus punctis, quam uno, sive intus, sive extra tangit.

a 11. & 12. 3. **P**rob. Tangat enim in duobus, puta A. & C. centrum a debet esse in linea, quae junget contactum circulorum: utriusque b 6. 3. autem non b potest esse idem centrum. Ergo in illa recta erunt duo centra, puta G. & H. quod fieri non potest, cum linea in unico punto, possit tantum secari bifariam.

P R O P O S I T I O X I V .

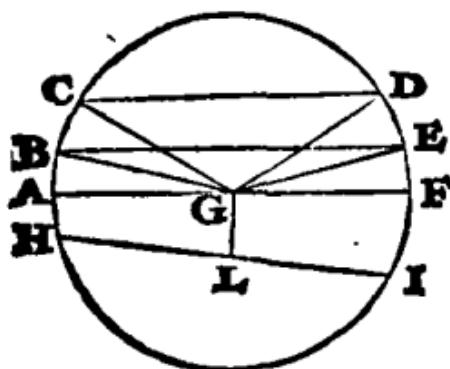

In circulo ABC. Th. 13.
aquales rectæ A B.
D C. equaliter di-
stant à centro E.
& equaliter di-
stantes à centro,
sunt sibi invicem
aquales.

Prob. A centro E. in rectas A B. C D.
 duca perpendiculares EF. EG. rectæ ^{a 12. 1.}
 A B. C D. secæ b erunt bifariam. b ^{3. 3.}
 Junctis EA. E D. quadratum rectæ ED.
 cest æquale quadratis rectarum DG. GE. ^{c 47. 1.}
 ut & quadratum A E. quadratis recta-
 rum A F. F E. Demptis ergo ab æquali-
 bus A F. F E. ipsis D G. G E. æqualium
 linearum quadratis AF. DG. remanebit
 recta E F. æqualis rectæ E G. & conse-
 quenter rectæ A B. C D. dæqualiter di- ^{d 4.}
 stant à centro. ^{Def. 3.}

Prob. 2. pars. Ex probatis quadrata
 EG. GD. sunt æqualia quadratis EF. FA.
 & quadratum EG. æquale quadrato EF.
 ergo quadratum FA. æquale est quadra-
 to GD. e ergo recta BA. æqualis est rectæ ^{e 7.}
 D C. Q. E. D. ^{Ax. 1.}

PROPOSITIO XV.

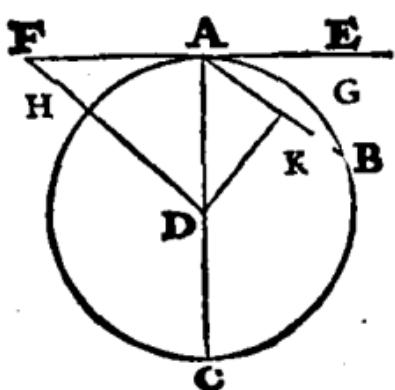

Th. 14. In circulo ABCD. maxima quidem est diameter AF. aliarum vero semper propior BE. centro G. erit major remotore CD.

Prob. 1. pars. Ductis GB. GE. duo latera GB. GE. trianguli ^a 20.1. GBE. ^a majora sunt tertio BE. at hæc sunt æqualia diametro AF. ergo AF. major est quam BE. Q. E. D.

Prob. 2. Ductis rectis GC. GD. duo latera GC. GD. sunt æqualia lateribus GB. GE. angulus vero BGE. major est angulo CGD. ^b 24.1. ^b ergo latus BE. inajus latere CD. Q. E. D.

PROPOSITIO XVI.

Quæ ab Th. 15.
extremita-
te diametri
A C. ad
rectos an-
gulos linea
E F. duci-
tur, cadet

*extra circulum ABC. & in lo-
cum inter ipsam E F. & circumfe-
rentiam, ABC. altera recta A B.
non cadet: & semicirculi angulus
DAGB. major erit omni acuto an-
gulo rectilineo: reliquus autem
EAGB. minor.*

Prob. i. pars. Ex centro D. du-
catur recta DHF. utcunque:
latus DF. subtendens angulum
FAD. rectum ^a majus erit DA. ^a 19. 1.
hoc est DH. cum itaque H. sit in
circumferentia erit F. extra. Simili
ratione de omnibus puctis in linea
FAE. argumentari licet. Q.E.D.

Prob. 2. pars. Ad AB. quæ inter peripheriam & rectam EF. caderet ducatur perpendicularis DK. ergo latus DA. majus erit
b 19. 1. b ipsi DK. sed punctum A. est in circumferentia itaque K. & tota AB. erit intra circulum. Q.E.D.

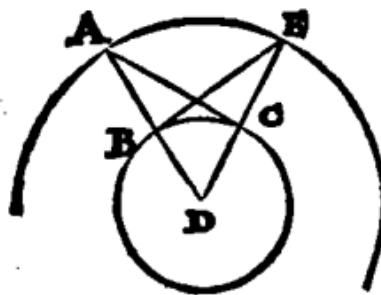
Prob. 3. Ut fieret angulus major angulo DAGB. semicirculi, deberet duci recta inter rectam EA. & peripheriam AB. quod jam probavi fieri non posse.

Prob. 4. Si enim aliquis angulus rectilineus constitui posset minor angulo EAGB. contactus, duceretur recta inter AE. & peripheriam AB. quod, ut jam dixi, fieri non potest.

Corollarium.

Hinc communiter elicetur recta ad extremum diametri perpendicularem, tangere circulum, & in unico punto geometrice tangere:
c 2. 3. nam si plura tangeret, caderet in tra circulum.

PROPOSITIO XVII.

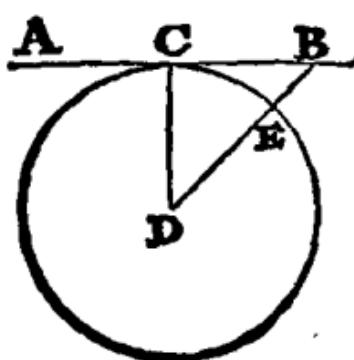
*A dato puncto Prob. 2.
A. rectam li-
neam A C.
ducere, que
datum tan-
gat circulum
B C D.*

Praxis. Centro D. spatio A.
fiat pars circuli A E. ducatur
recta D A. & ad punctum B. ex-
citetur perpendicularis B E. jun-
gaturque recta D E. à punto A.
ducatur recta A C. hanc dico tan-
gere circulum B C D.

Prob. Triangula ADC. BED.
se habent juxta 4. i. cum latera
DA. DE. DB. DC. sint ^a æqua- ^{a 15. i.}
lia & angulus D. communis. Ergo ^{Dsf.}
cum angulus E B D. sit rectus,
rectus etiam erit D C A. recta
itaque A C. ^b tanget circulum. ^{b 16. 3.}
Q. E. F.

PROPOSITIO XVIII.

Tb. 16.

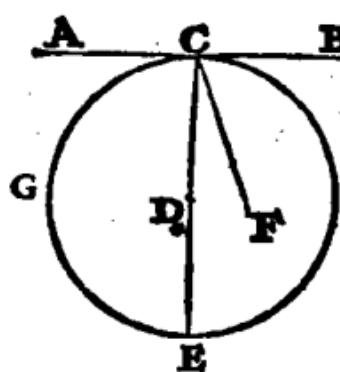

Si aliqua recta A B. tangat circumflexum D C E. à centro vero D. ad contactum C. quadratum recta D C. adjungatur: adjuncta D C. perpendicularis erit ad A B. qua continget.

Prob. Si negas: sit alia, puta
^a 17. 1. DB. perpendicularis, ergo
 cum angulus B. ponatur rectus
^b 19. 1. latus DC. hoc est DE. ^b majus
 erit latere DB. pars toto quod est
 absurdum.

PRO-

PROPOSITIO XIX.

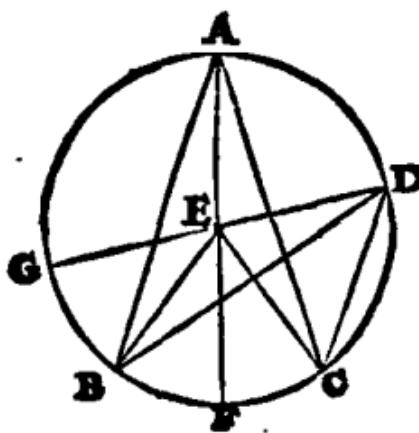
*Si circulum Th. 17.
EGC contin-
gat aliquam rectam
AB. à contactu
vero C. tangen-
ti AB. adrectos
angulos recta li-*

*nea E C. ducta sit, in recta ducta
E C. erit centrum circuli.*

Prob. Si negas, sit alibi nimirum in F. proinde ducta FC. ipsi AB. ² erit perpendicularis : ^{a 18. 3.} ergo angulus rectus FCB. recto DCB. erit æqualis, pars toti quod est absurdum.

PROPOSITIO XX.

Th. 18.

In circulo
DFGA.
angulus
BEC. ad
centrum
E. duplū
est anguli
BAC. ad

peripheriam, cum fuerit eadem pe-
riphelia BC. basis angulorum.

Prob. Id tribus potest modis
contingere. Includant i. rectę
AB. AC. rectas EB. EC. ducta-
que AF. per centrum E. duo la-
tera EA. EB. erunt æqualia ^a ergo
anguli EBA. EAB. æquales: an-
gulus autem BEF. duobus EAB.
a 5. i. **E**BA. ^b est æqualis, ergo duplus
anguli BAF. Idem dic de angulo
FEC. respectu anguli EAC. ergo
totus BEC. totius BAC. erit
duplus. Q. E. D.

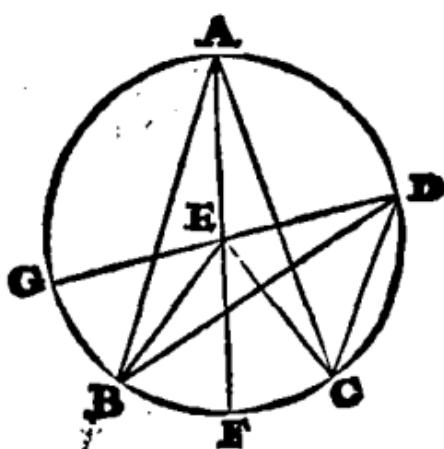
z. Rectæ

2. Rectæ DG. DB. non includant rectas EC. EB. iterum cum latera ED. EB. sint æqualia erunt EDB. EBD. et anguli c. 5. i. æquales. His autem duobus, angulus GEB. est dæqualis. Ergo d. 32. i. idem erit duplus anguli GDB.

Q. E. D.

3. Triangula BEC. BDC. sepe intersecantur, ducaturque recta DG. per centrum E. totus angulus GEC. erit duplus totius GDC. angulus vero GEB. duplus est anguli GDB. ergo reliquum BEC. duplum erit reliqui BDC. Q. E. D.

PROPOSITIO XXI.

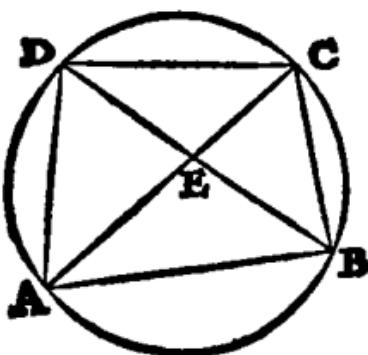

Th. 19. In circulo A D C B. qui in eodem segmento B C. sunt anguli B A C. B D C. sunt inter se *æquales.*

Prob. Angulus B E C. ^a est duplus anguli B A C. & duplus anguli B D C. ^b ergo anguli B A C. B D C. sunt inter se *æquales.* Q. E. D.

PRO-

PROPOSITIO XXII.

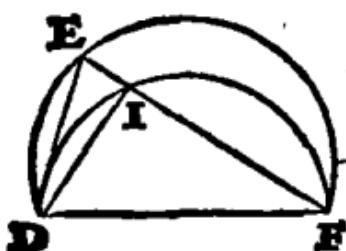
Quadrilaterorum in circulo ABCD. descriptorum oppositi anguli D C B. D A B. duabus rectis sunt aequales.

Prob. Diametris A C. D B.
ductis, anguli A D B. A C B.
in eadem portione ^a sunt æqua-
les , similiterque anguli B A C.
B D C. ergo totus angulus A D C.
est æqualis angulis B C A. B A C.
sed anguli B C A. B A C. cum ter-
tio A B C. ^b valent duos rectos :
ergo angulus A D C. æqualis ipsis
B C A. B A C. cum angulo A B C.
valebit duos rectos. Idem de aliis
oppositis dicetur. Ergo , &c.
Q. E. D.

PRO-

PROPOSITIO XXIII.

Th. 21.

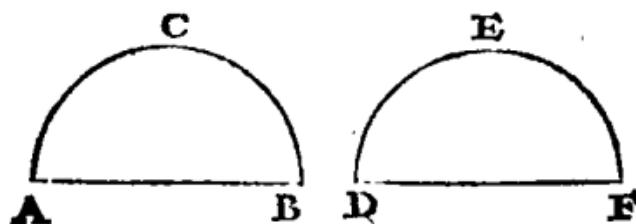

*Super eadem recta D F. duo segmenta circulorum similia D I F. D E F.
Et inequalia non constituentur ad easdem partes.*

Prob. Sint enim si fieri potest D I F. D E F. similia segmenta, ductis rectis E D. E F. I D. a 10. anguli D I F. D E F. a erunt Def. 3. æquales, quod est absurdum per 16. 1.

PRO-

PROPOSITIO XXIV.

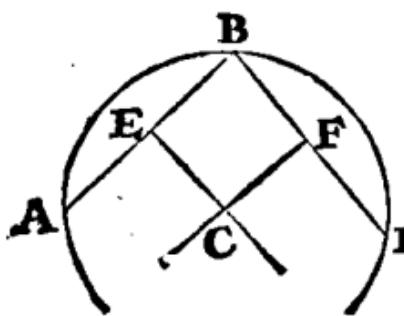

Super aequalibus rectis AB. DF. similia segmenta circulorum sunt inter se aequalia. Tb. 22.

Prob. Collocetur AB. super DF.
^a congruent. Etenim si se- a 8.
 gmenta non congruant vel unum Ax.
 totum extra aliud cadet , quod est
 absurdum per 23. 3. vel cadet par-
 tim intra, partim extra; & sic cir-
 culus circulum secabit in pluribus
 punctis quam duobus , quod re-
 pugnat per 10. 3.

PROPOSITIO XXV.

Prob. 3.

Circuli segmento dato A B D. describere circulum, cuius est segmentum.

Prax. Accipiantur in dato segmento tria puncta A B D.
 a 10. & ducuntur rectis A B. B D. a di-
 viisque bifariam & ad angulos
 rectos per rectas C E. C F. se mu-
 tuo intersecantes in punto C.
 illud erit centrum.

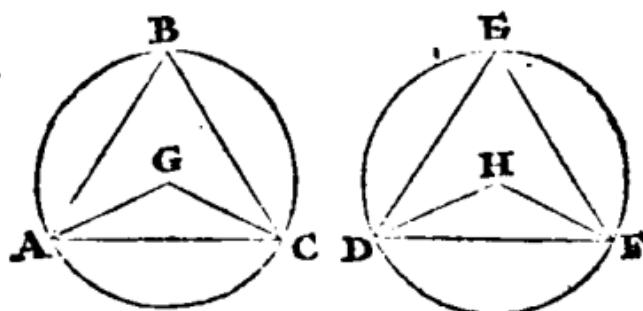
Prob. Per 1. 3. centrum est in
 utraque C E. & C F. ergo ubi se
 intersecant. Circuli enim unius,
 unicum tantum potest esse cen-
 trum. Q. E. D.

S C H O L I U M.

Hinc datis tribus punctis facile centrum circuli reperitur per data puncta trans-euntis.

PRO-

PROPOSITIO XXVI.

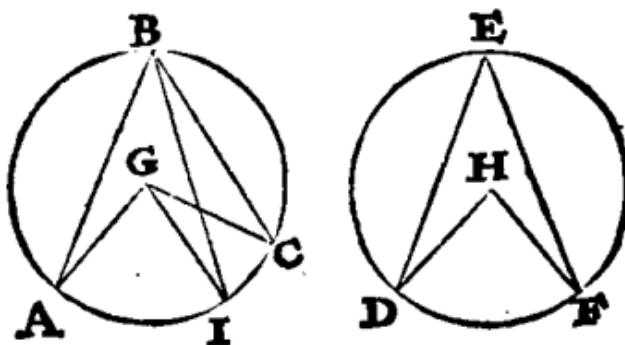

*In æqualibus circulis ABC. DEF. tb. 13.
æquales anguli G. & H. B. & E.
æqualibus peripheriis AC. DF. insi-
stunt, sive ad centra G. & H. sive ad
peripherias B. & E. constituti sint.*

Prima pars. Prob. Trianguli AGC.
latera GA. GC. & angulus G. po-
nuntur æqualia lateribus HD. HF.
& angulo H. ergo bases AC. DF. sunt a 4. 1.
æquales. Ergo b peripheriae AC. DF. b 24. 3.
erunt etiam æquales. Q. E. D.

Prob. 2. Anguli ABC. DEF. po-
nuntur æquales: c ergo segmenta ABC. c Def.
DEF. sunt similia: d ergo æqualia cum 10. 3.
rectæ AC. DF. sint æquales. Ergo cum d 23. 5.
circuli ponantur æquales, remanebunt
segmenta AC. DF. e æqualia. e 3.
Ax.

PROPOSITIO XXVII.

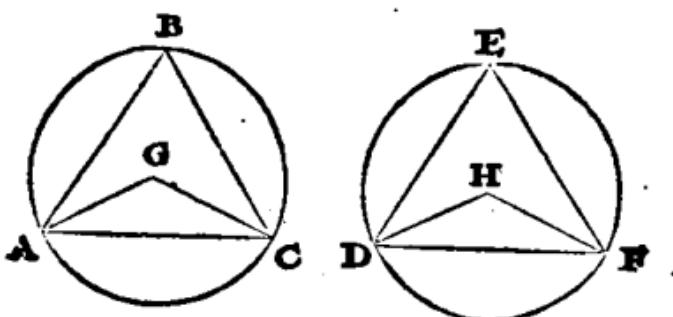

Th. 24. In æqualibus circulis ABI. DEF. anguli qui in æqualibus peripheriis AI. DF. insistunt sunt inter se æquales, sive ad centra G. & H. sive ad peripherias B. & E. constituti, insistant.

Prob. Si non sint æquales, sit ^{a 23. 1.} alter minor, puta AGI. ^a fiatque AGC. ipsi DHF. æqualis: ^{b 25. 3.} ergo peripheria AC. erit ^b æqualis peripheriæ DF. sed peripheria DF. ponitur æqualis ipsi AI. ergo AC. & AI. erunt æquales, ^{c 7.} pars toti: Idem ^c dic de angulis ^{d 20. 3.} B. & E. cum G. & H. ^d sint eorum dupli.

PRO-

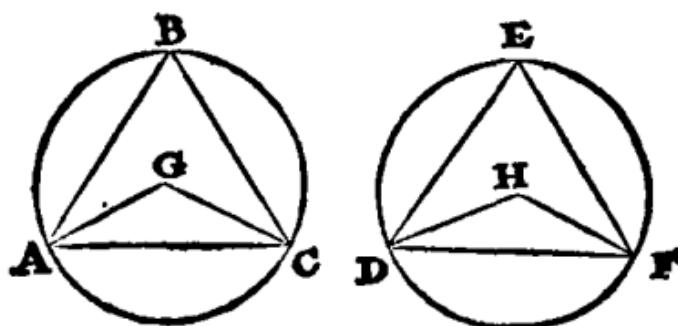
PROPOSITIO XXVIII.

*In aequalibus circulis ABC. DEF. n. 25:
æquales rectæ A C. D F. æquales
peripherias AC. DF. ABC. DEF.
auferunt, majorem quidem majori,
minorem autem minori.*

Prob. Ductis rectis GA. GC.
HD. HF. triangula AGC.
DHF. ^a sunt æqualia. Ergo angulus G. angulo H. est æqualis:
ergo peripheriarum AC. DF. ^b æquals.
^c ergo reliquæ ABC. ^c &
DEF. sunt æquales. Q. E. D.

PROPOSITIO XXIX.

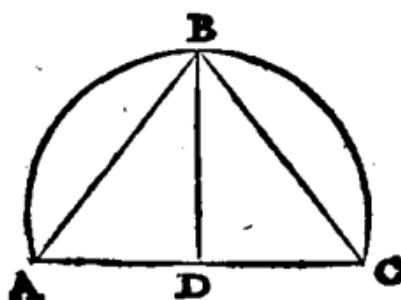

Th. 26. In æqualibus circulis ABC. DEF.
æquales peripherias A B C. D E F.
æquales rectæ A C. D F. subten-
dunt.

Prob. Ductis rectis GA. GC.
HD. HF, anguli G. & H.
a 27. 3. * erunt æquales: latera etiam GA.
GC. HD. HF. sunt æqualia ex
suppositione: ergo bases AC.
DF. b erunt æquales. Q. E. D.

PRO-

PROPOSITIO XXX.

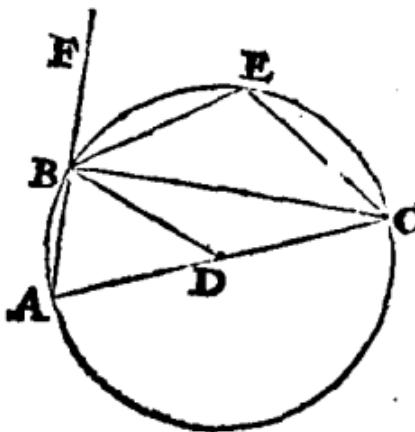
*Datam peripheriam ABC. sc- Prob. 4
care bifariam.*

Praxis. Ducatur recta AC.
quam divide ^a bifariam in D. a 10. xi.
per perpendicularem DB. erit
peripheria secta bifariam in B.

Prob. Ductis rectis AB. CB.
triangula ABD. DBC. se ha-
bent juxta 4. i. ergo latera AB.
CB. sunt æqualia. ^b Ergo peri- ^b 28. 2.
pheriae quas subtendunt sunt æ-
quales. Q.E.D.

PROPOSITIO XXXI.

Tb. 27.

*In circulo
ABC.
angulus
ABC. in
semicirculo
rectus est:
qui autem
in majore*

*segmento BAC. minor recto: qui
vero in minore segmento BEC. ma-
jor recto: & insuper angulus CBA.
ex recta CB. & peripheria BA.
majoris segmenti, recto quidem ma-
jor est; minoris autem segmenti an-
gulus EBC. qui ex peripheria EB.
& recta BC. minor est recto.*

Prob. i. pars. Centrico D. ductis
rectis DA. DB. DC. anguli
DAB. DEA. ^aerunt aequales:
itemque anguli DCB. DBC.
ergo totalis angulus ABC. est
aequalis angulis A. & DCB. sed
his

his^b est æqualis FBC. ergo angulus ABC.^c est rectus. ^{b 32. 1.} ^{c 13. 1.}

Prob. 2. Angulus ABC. est rectus: ergo angulus BAC. in majore segmento ^d est minor ^{d 32. 1.} recto.

Prob. 3. Fiat quadrilaterum ABC. angulus A.^e minor est ^{e per 1.} recto, ergo angulus BEC. in minori segmento ^f est major recto. ^{f 22. 3.} partem hujus.

Prob. 4. Angulus ex peripheria AB. & rectæ CB. est major angulo recto composito ex rectis AB. BC. totum videlicet parte.

Prob. 5. Angulus compositus ex peripheria EB. & recta CB. minor est angulo FBC. recto composito ex recta FB. BC. pars toto. Hujus propositionis autor fertur Thales Milesius annis ante Christum, 650.

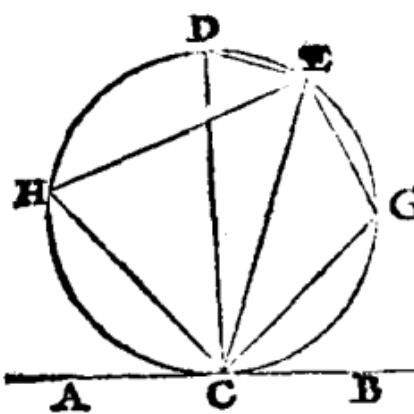
S C H O L I U M.

Hinc in triangulo rectangulo, secta hypothenusa bifariam, erit illud punctum centrum circuli tria puncta illa pertransiens, adeoque examen exacta norma.

PRO-

PROPOSITIO XXXII.

Tb. 28.

*Sic circulū
CHEG.
tetigerit
aliqua re-
cta A B. à
tactu au-
tem C. du-
catur qua-*

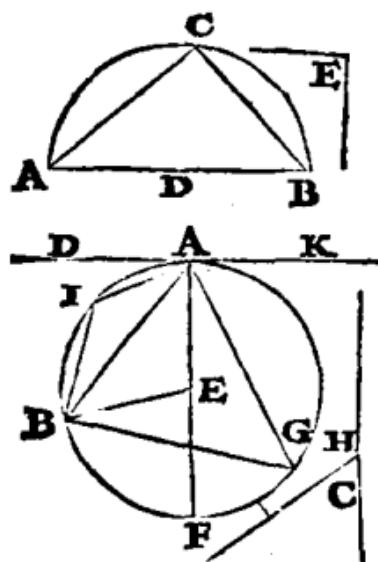
*dam recta, secans circulum D C.
vel E C. anguli quos ad tangentem
A B. faciet, erunt aequales angu-
lis qui sunt in alternis circuli por-
tionibus, id est angulus A C E.
æqualis est angulo G. & angulus
B C E. angulo H.*

Prob. Ducta perpendiculari
D C. cum angulus A C D.
sit rectus, angulus qui fieret in
semicirculo, illi esset æqualis:
si vero non sit rectus ut A C E.
primo duc rectam D C. per cen-
trum, deinde accipe in periphe-
ria

ria aliquod pnnctum puta G du-
 canturque rectæ D E. E G. G C.
 cum angulus D E C. in se nicir-
 culo b sit rectus, reliqui duo puta b 13. 3.
 E C D. E D C. c valent unum c 32. 1.
 rectum : sed anguli B C E. &
 E C D. valent etiam unum re-
 ctum, cum recta D C. sit per-
 pendicularis : dempto igitur com-
 muni E C D. remanebit B C E.
 æqualis angulo E D C. qui d æ- d 27. 3.
 qualis est angulo C H E. ergo &
 angulus B C E. angulo C H E.
 æqualis. Rursus, cum quadrila-
 teri D G. anguli in circulo op-
 positi E D C. E G C. e valeant e 22. 3.
 duos rectos, sicut & anguli f ACE. f 13. 1.
 E C B. & angulus C D E. sit g æ- g per 1.
 qualis angulo B C E. remanebit partem
 angulus G. angulo A C E. æqua-
 lis. Q. E. D.

PROPOSITIO XXXIII.

Prob. 5.

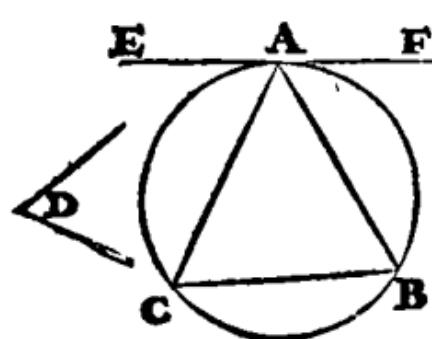
Super data recta AB. portionem circuli describere, qua capiat angulum dato angulo rectilineo equalis.

Si datus angulus sit rectus, qualis est E. recta A B. divisa bifariam in D. centro D. spatio, D A. si fiat semicirculus A C B. ductis rectis A C. C B. angulus a 31. i. C. ^a erit æqualis dato angulo E. quia erit in semicirculo. Si angulus sit acutus ut C. sitque data recta B A. ad punctum A. fiat angulus b 23. i. D A B. ^b æqualis angulo C. ductaque ad punctum A. perpendiculari F A. fiat angulus E B A. æqua-

æqualis angulo E A B. latera EB.

E A. ^c erunt æqualia: quare si pun- c 6. 1.
& to E. spatio E A. fiat circulus,
transibit per punctum B. quo posi-
to sic pergo. Cum recta F A. sit
diameter, & recta D A. ad ejus
extremum sit ei perpendicularis,
& tanget circulum: ergo angulus ^{d per}
D A B. ^c erit angulo cuicunque, ^{16. 3.}
qui fiet in alterna circuli portione,
puta angulo AGB. æqualis: ergo
portio A H G B. continet angu-
lum æqualem angulo dato C. Si
vero angulus sit obtusus puta H.
eadem erit demonstratio: angulus
enim A I B. ipsi H. ^f erit æqualis. f 22. 3.

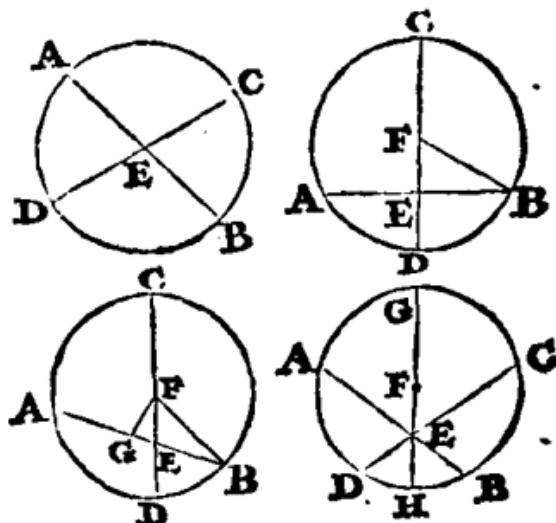
PROPOSITIO XXXIV.

*A dato cir-
culo ABC.
segmentum
CBA. ab-
scindere ca-
piens angulū
B. aqualem
dato angulo
rectilineo D.*

^a **D**ucatur tangens E F. ad punctum A. a 17. 3.
^b fiat angulus CAE. æqualis dato D. b 23. 1.
portio ABC. c capiet angulum B. æ- c 32. 3.
qualem dato. Q.E.F. O PRO-

PROPOSITIO XXXV.

Tb. 29. *Si in circulo ABCD. duas rectas AB. CD. se mutuo in E. secuerint, rectangulum comprehensum sub segmentis unius AE. EB. aquale est ei quod sub segmentis alterius CE. ED. comprehenditur rectangulo.*

Prob. 1. Rectæ AB. CD. secent se in centro E. rectangulum unum, alterius erit æquale: cum omnes radii sint æquales.

2. Sola CD. transeat per centrum F. dividatque rectam AB. bifariam in E. ac proinde ad angulos rectos, ducaturque recta FB. quo facto, cum recta CD. se-
cetur in æqualia in F. & non æqualia in E. erit rectangulum sub inæqualibus segmentis CE. ED. cum quadrato seg-
menti intermedii EF. b æquale quadrato
dimi-

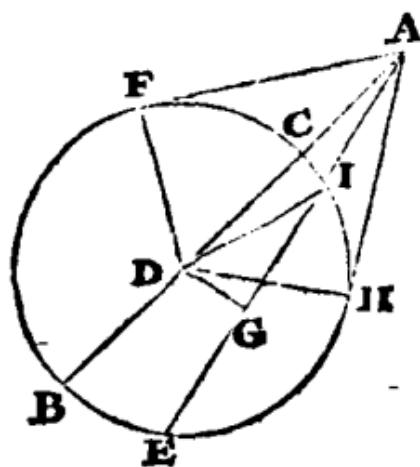
dimidiæ FD. vel FB. sed quadratum FB.
est cæquale quadratis BE. EF. quæ per c 47. i.
consequens æqualia sunt rectangulo
CE. ED. cum quadrato EF. Dempto
igitur communi FE. remanebit rectan-
gulum CE. ED. æquale rectangulo
sub BE. EA. Q. E. D.

3. Recta CD. transiens per centrum
F. rectam AB. non dividat bifariam in E.
ductaque recta FB. & perpendiculari
FG. rectangulum sub CE. ED. cum
quadrato FE. d erit æquale quadrato
FD. vel FB. rectangulum etiam sub AE.
EB. cum quadrato GE. est æquale qua-
drato GB. adde quadratum FG. jam
cum quadratum FB. sit æquale quadra-
tis FG. GB. erit rectangulum AE. EB.
cum quadratis EG. GF. æquale quadra-
to FB. hoc est rectangulo CE. ED. &
quadrato FE. ergo cum quadratum FE.
sit æquale quadratis FG. GE. si ab uno
demanas FE. & ab alio EG. GF. remane-
bunt æqualia rectangula CE. ED. & AE.
EB. Q. E. D.

4. Si neutra transeat per centrum &
se secant utcunque, ducatur ad inter-
sectionem E. recta GH. transiens per
centrum: cum rectangulum sub CE.
ED. e sit æquale ei quod sub HE. EG.
Idemque AE. EB. sit æquale ipsi GE. ^{c per 3:}
EH. crunt æqualia rectangula sub ^{partem} CE. ^{bijus.}
ED. & AE. EB. Q. E. D.

PROPOSITIO XXXVI.

• Tb. 10.

Si extra circulum FBE. sumatur punctum aliquod A. ab eoque in circulum cadant duas rectas: & hac quidem A B. secet circumflexum in C. illa autem A F. tangat in F.

Quod sub tota secante A B. & exterius assumpta A C. inter punctum A. & convexam peripheriam C. comprehenditur rectangulum, aquale erit ei, quod à tangente A F. describitur quadrato.

Prob. Transeat i. recta A B. per centrum D. ductaque recta D F. cum recta C B. bifariam secta sit in D, & ei recta A C. adjiciatur, rectangulum sub A B. & A C. contentum, una cum quadrato D C. vel D F. aequaliter est ei quod à D C. cum A C. tanquam una linea fit quadrato. Sed quadratum D A. b 47. i. b est aequaliter quadratis D F. F A. ergo dempto communi F D. remanebit quadratum F A. aequaliter rectangulo sub A B. & C A. Q. E. D.

2. Si

2. Si recta AE. non transeat per centrum , à centro D. duc perpendicularē DG. & hæc secabit rectam EI. bifurciam , cum igitur recta EI. sit secta bifurciam in G. & ei recta IA. adjiciatur , erit rectangulum sub AE. & sub AI. cum quadrato GI. æquale quadrato GA. d 6. 2. addito ergo quadrato DG. erit rectangulum sub AE. & sub IA. cum quadratis IG. GD. hoc est quadrato DI. hoc est DF. æquale quadrato DA. sed DA. est æquale quadratis FA. FD. demptis ergo æqualibus DF. DI. remanebit quadratum FA. æquale rectangulo sub AE. & AI. Q.E.D.

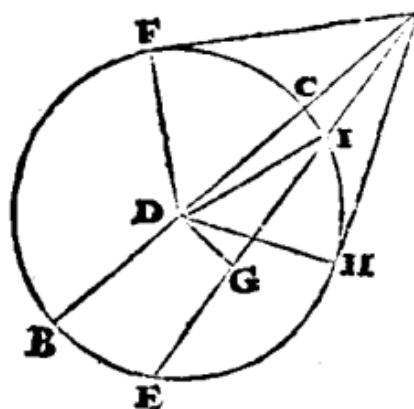
Coroll. 1. Hinc sequitur , si à punto quovis extra circulum sumpto , plurimæ rectæ circulum secantes ducantur , rectangula comprehensa sub totis lineis & partibus exterioribus , inter se esse æqualia.

Coroll. 2. Duæ rectæ , ab eodem punto ductæ , quæ circulum tangunt , sunt inter se æquales.

Coroll. 3. Ab eodem punto extra circulum sumpto , duci tantum possunt duæ rectæ , quæ circulum tangunt .

PROPOSITIO XXXVII.

Th. 31.

A Si extra circulum F H E. sumatur punctum aliquod A. ab eo que pun-
do in

circulum cadant dua recte A F. A B.
vèl A E. & hec quidem A B. secet
circulum : illa autem A F. incidat :
fit autem quod sub tota secante A B.
& exterius assumpta C A. inter
punctum & convexam peripheriam,
rectangulum aquale ei quod ab in-
cidente A F. describitur : incidens
illa circulum tanget.

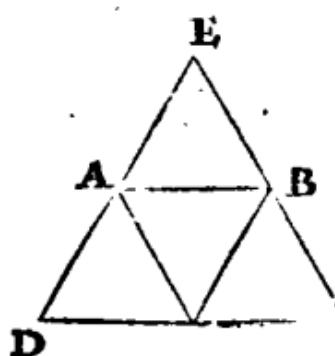
^a 17. 3. Prob. ^a Duc tangentem A H.
& ad H. rectam D H. cum
^b 36. 3. ergo quadratum A H. ^b sit æquale
rectangulo sub A B. C A. & idem
rectangulum sub A B. C A. po-
natur

natur æquale quadrato F A. lineæ
F A. H A. erunt æquales, latera
item F D. H D. sunt æqualia &
basis A D. communis: ergo tota
triangula c sunt æqualia. Ergo c 8. 1.
cum angulus A H D. sit d rectus, d 18. 3.
rectus etiam erit AFD. ergo AF.
circulum tanget per coroll. 16. 3.

N O T A.

Selectiores hujus libri propositio-
nes sunt. 20. 22. 31. 35. 36.

EVCLIDIS
ELEMENTUM IV.
DEFINITIONES.

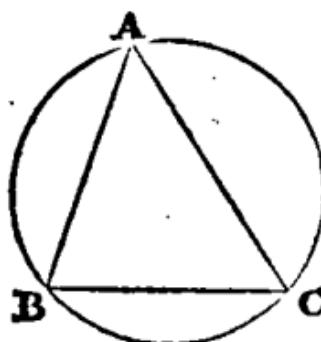

i. *Figura rectilinea, in figura rectilinea inscribi dicitur, cum singuli, ejus figura, quæ inscribitur, anguli, singula latera ejus quæ inscribitur tangunt.*

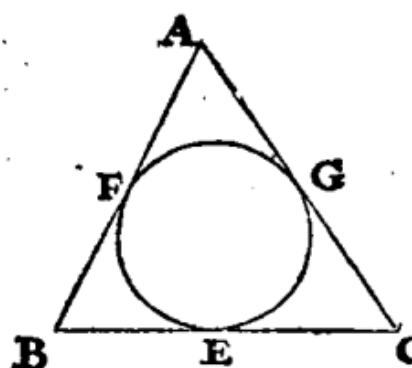
Ut triangulum A B C. inscriptum est triangulo D E F. quia anguli A. B. C. tangunt latera D E. E F. D F.

2. Similiter & figura circumfiguram describi dicitur, cum singula ejus qua circumscribitur, latera, singulos ejus figuræ angulos tetigerint, circum quam illa describitur.

Ut triangulum D E F. dicitur propriè describi circa triangulum A B C. quia singula latera majoris trianguli, singulos angulos minoris tangunt. Dixi propriè, quia ut impropriè dicatur figura aliqua inscribi vel describi, sufficit, ut bene advertit illustrissimus Princeps Flussates Candalla ut nullus sit angulus interioris figuræ, qui non tangat angulum aliquem, vel latus vel planum figuræ exterioris; & eo sensu intelligendæ sunt propositiones Hypsiclis lib. 15. elementorum.

3. *Figura autem rectilinea, in circulo inscribi dicitur, cum singuli, ejus figura, qua inscribitur, anguli, tetigerint circuli peripheriam.*

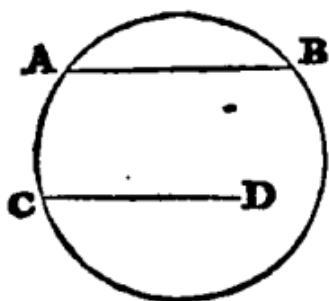

4. *Figura vero rectilinea circa circulum describi dicitur, cum singula latera ejus quae circumscribitur, circuli peripheriam tangunt.*

5. *Similiter & circulus in figura inscribi dicitur, cum circuli peripheria singula latera tangit ejus figura in qua inscribitur.*

6. *Cir-*

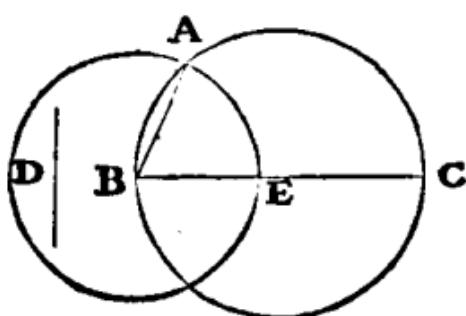
6. *Circulus autem circum figuram describi dicitur, cum circuli peripheria, singulos tangit ejus figura, quam circumscribit, angulos.*

7. *Recta in circulo accommodari, seu coaptari dicitur, cum ejus extrema in circuli peripheria fuerint.*

Sic A B. dicitur in circulo accommodata non vero C D.

PROPOSITIO I.

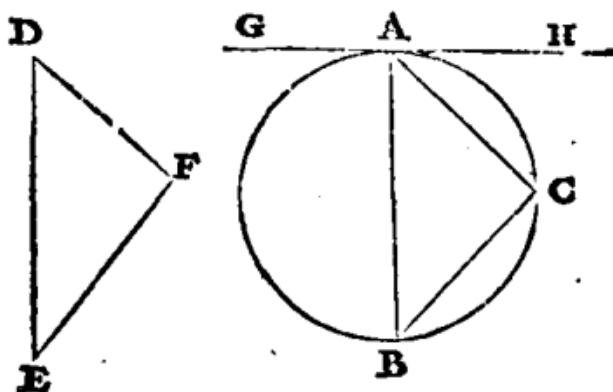

Prob. 1. In dato circulo ABC. accommodare rectam BA. aequalem data recta D. qua circuli diametro BC. non sit major.^a

Def. 4.

Dati circuli ducas diametrum BC. si data recta D. æqualis sit diametro BC. factum est quod petitur. Si D. minor sit
b 3. 1. diametro : b abscindatur BE. æqualis ipsi D. & centro B. spacio BE. fiat circulus EA. dicta
c 7. jam recta BA. coaptala erit c in
d 15. circulo BAC. & dæqualis ipsi BE.
Def. 1. & consequenter ipsi D. Q. E. F.

LIBER QUARTUS. 169
PROPOSITIO II.

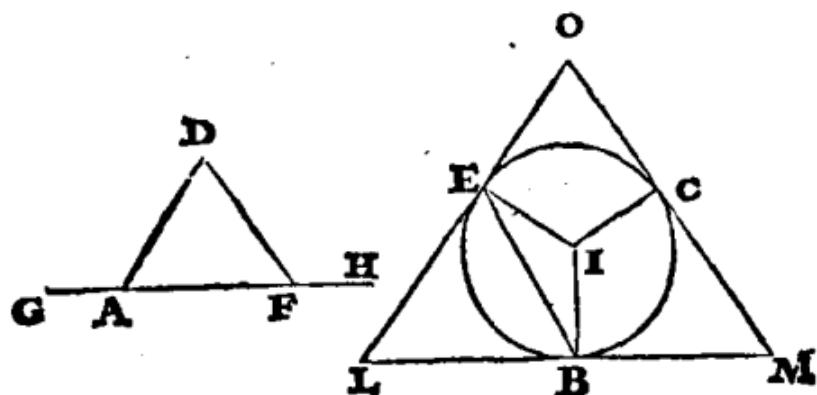
In dato circulo ABC. triangulum ABC. describere, dato triangulo DEF. æqui angulum.

* **F**iat tangens GH.ad punctum ^a 16. 3.
A. fiat angulus HAC. ^b æ-
quals angulo E. & GAB. angu-
lo F. ducta recta BC. factum erit
quod petitur.

Prob. Angulus HAC. æqua-
lis est ^c angulo B. & similiter an-
gulus GAB. angulo C. ergo &
angulus E. angulo B. & angulus F.
anguo C. & consequenter angulus
D. angulo A. ^d equalis. Ergo trian-
gulum triangulo æqui angulum in ^e 32. 1.
dato circulo inscriptum. Q. E. F.

P PRO-

PROPOSITIO III.

Prob. 3. Circa datum circulum BCE. describere triangulum LMO. aquian-
gulum dato triangulo D. F. A.

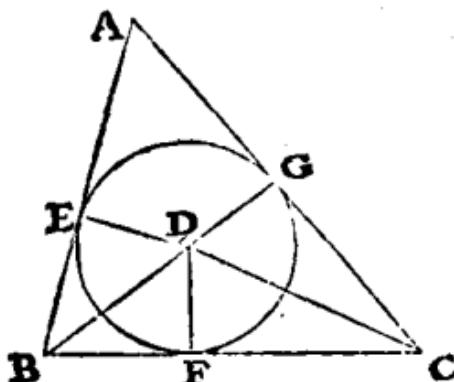
a 23. 1. **D**ati trianguli latus AF. produc
b 11. 1. in G. & H. angulo D F H.
æqualis fiat ad centrum angulus
CIB. & angulo DAG. angulus
EIB. & ad puncta EBC. **b** ducas
c Ex 16. 3. perpendiculares quæ **c** tangentes
erunt scilicet MO. ML. LO.
& coëuntes petitum triangulum
constituent. Quod autem concur-
rant patet; nam uterque angulo-
rum ad A. & C. est rectus: ergo si
intelligatur duci linea BE. erunt
duo anguli versus L. minores
duo-

duobus rectis: ^d ergo in illam partem protractæ tangentes concurent similiterque aliæ in alias partes protractæ: ergo fiet triangulum circa datum circulum.

Quod autem sit dato triangulo æquiangulum, sic probo. In quadrilatero C I B M. anguli ad C. & B. ^e sunt recti: ergo reliqui ^{e 18. 3.} C I B. C M B. ^f duobus rectis sunt ^{f 32. 1.} æquales: Sed angulus C I B. æqualis ponitur ipsi D F H. ergo angulus C M B. æqualis est angulo ^g D F A. eodem modo ostendi ^{g 13. 1.} potest in quadrilateris B I E L. C I E O. angulos L. & O. æquales esse angulis A. & D. Ergo circa datum, &c. Q. E. F.

172 ELEM. EUCLIDIS
PROPOSITIO IV.

Prob. 4.

In dato
triāgulo
A B C.
circulum
G E F.
describe-
re.

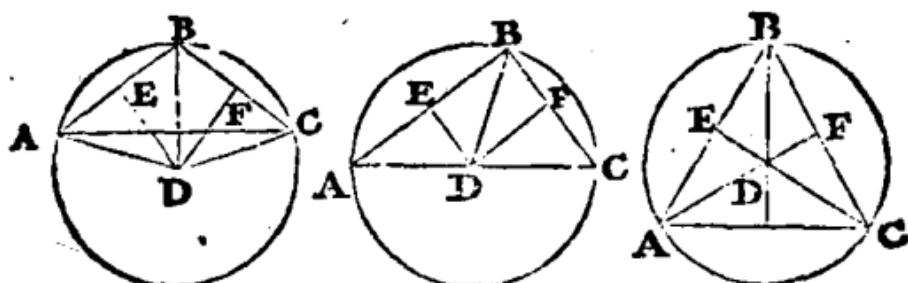
- a 9. i. Divide duos ejus angulos B. & C. bifariam per rectas CD. BD. & ex puncto in quo concurrent
b 12. i. puta D. b duc perpendiculares DE. DG. DF. ad tria latera dati trianguli. Jam quia triangulorum FCD. GCD. angulus C. unius, ponitur æqualis angulo C. alterius, & uterque angulorum G. & F. rectus est, & latus CD commu-
c 26. i. ne: linea DG. erit æqualis lineæ DF. similiterque ostendetur rectas DE. DF. esse æquales. Posito ergo centro in D.
d 9. 3. descriptus circulus spatio DG. d transibit per puncta EGF. & quia per coroll. 16. 3. unaquaque linearum AB. BC. CA. tanget circulum, patet perfectū esse propositū.

S C H O L I U M.

Hinc cognitis lateribus trianguli, invenientur segmenta quæ sunt ad puncta contactus circuli inscripti. scil: sit AB. 12. BC. 16. AC. 18. erit AB. BC. 28. subtrahatur AC. 18. æquale AE. & FC. remanebit 10. præ BE. & BF. adeoque BE. vel BF. erit 5. & per consequens FC. vel GC. 11. GA. vel AE. 7.

P R O -

PROPOSITIO V.

*Circa datum triangulum ABC. Prob. 5.
circulum describere.*

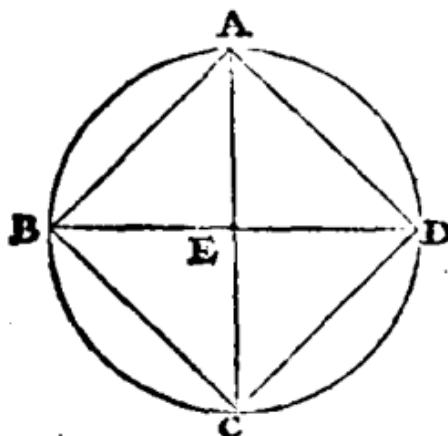
Cujuscunque dati trianguli, duo aliqua latera puta A B. B C. a dī. a 10. 1. vide bifariam in E. & F. b ad quæ b 11. 1. puncta excitabis perpendicularares quæ coibunt in D. vel intra triangulum, vel in tertio latere, vel extra (ducta enim EF. fient anguli D E F. D F E. minores duobus rectis: ergo coibunt) duc p̄t̄erea rectas D B. D A. D C. Quia triangulorum B E D. A E D. latera B E. E A. sunt æqualia & D E. commune & anguli ad E. recti, erunt & bases A D. D B. æquales. Eodem modo c erunt æqua- c 4. 1. les bases D B. D C. Centro igitur D. spatio B D. ductus circulus A B C. transibit per puncta A B. C. Circa datum ergo triangulum, circulum descripsimus. Q. E. F.

S C H O L I U M.

Hinc etiam patet methodus describendi circulum, qui transibit per tria data puncta non in rectum constituta.

PROPOSITIO VI.

Prob. 6.

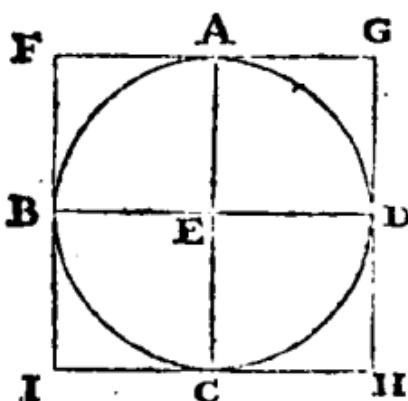
*In dato
circulo
ABCD.
quadra-
tum de-
scribere.*

Ducantur duæ diametri A C. B D. secantes se ad angulos rectos in centro E. & jungantur rectæ B A. B C. C D. D A. & factum est quod petitur.

Prob. Quatuor anguli ad centrum E. ponuntur recti & quatuor lineæ E A. E B. E C. E D. æquales.
 a 4. 1. ergo & quatuor bases A B. B C. C D. D A. sunt æquales. Omnia ergo quadrati latera sunt æqualia. Anguli vero his lateribus contenti sunt omnes in semicirculo : b ad-
 b 31. 3. eoque recti : Erit igitur ABCD. quadratum circulo inscriptum.
 Q. E. F.

P R O-

PROPOSITIO VII.

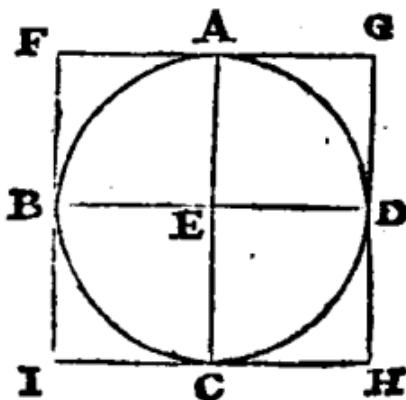
*Circa da- Prob. 7.
tum circu-
lum, qua-
dratum de-
scribere.*

Duætis duabus diametris A C. B D. secantibus sc̄ ad rectos in centro E. per earum extrema si ducantur perpendiculares F G. F I. I H. H G. coēuntes petitum dabunt quadratum,

Prob. Anguli quatuor ad E. ponuntur recti, sicut & anguli ad ABCD. a ergo rectæ FG. BD. HI. sunt parallelæ, similiiterque rectæ FI. AC. GH. b ergo figura F G I H. est parallelogramma. Angulus A C H. est rectus: c ergo Angulus H G A. est rectus, eodem modo ostendetur angulos F. I. H. esse rectos.

De lateribus sic dico, latus I H. est æquale lateri BD. & latus H G. lateri A C. hoc est B D. ergo latera I H. H G. sunt æqualia: ergo quatuor latera sunt æqua- lia. Ergo est quadratum cujus latera cir- culum tangunt per coroll. 16. lib. 3. Ergo circa datum, &c. Q. E. F.

PROPOSITIO VIII.

Prob. 8. In dato quadrato, circulum describere.

a 10. 1. L atera quadrati a divide bifariam in ABCD. duc rectas AC. BD. secantes sc in puncto E. quod dico esse centrum circuli spatio E B. describendi.

b 33. 1. & equales: ergo rectae A C. F I. b sunt parallelæ & æquales, & similiter rectæ A C. H G. eodemque modo rectæ FG.

c 34. 1. I H. c sunt igitur parallelogramma F E. E I. E H. E G. quare cum æquales. Rectæ B F. F A. A G. sunt æquales, ipsis

d 14. 1. d B E. E A. E D. rectæ B E. E A. E D. erunt & æquales. Ergo E. est centrum,

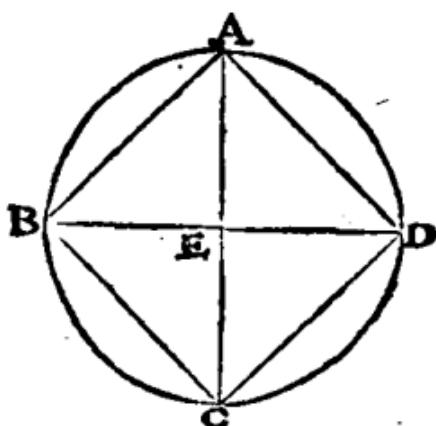
e 9. 3. ex quo si ipatio E A. describatur circulus, tanget puncta A B C D. & consequenter omnia quadrati latera per co-

f 29. 1. roll. pr. 16. l. 3. fin dato ergo, &c.

Q. E. F.

PRO-

PROPOSITIO IX.

Circa datum quadratum, circulum describere.

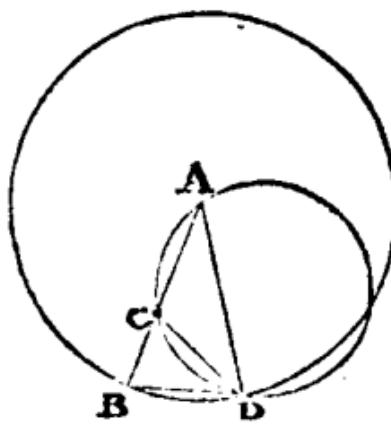
Ducantur diametri A C. B D. secantes se in punto E. quod dico esse centrum describendi circuli.

Prob. Rectæ A B. A D. sunt æquales: a ergo & anguli A B D. A D B. Angulus B A D. b est rectus, c ergo anguli A B D. A D B. sunt singuli semirecti; eodem modo partes angulorum ad A. B. C. D. erunt semirecti: ergo omnes inter se æquales. d Ergo latera E A. E B. E C. E D. æqualibus angulis subtensa sunt æqualia. e Ergo E. est centrum circuli, qui si describatur spacio E A. transibit per puncta quadrati A B C D. Ergo circa datum, &c. Q.E.F.

P R O-

PROPOSITIO X.

Pr. 30.

*Isoseles
triangulum.
A B D.
constituere,
quod habeat
utrumque eo-
rum qui ad
basim sunt,*

*angulorum B. & D. duplum reli-
qui A.*

a 11. i. **S**ume rectam quamlibet A B. quæ sic a dividatur in C. ut rectangu-
lum sub A B. B C. æquale sit qua-
drato rectæ A C. tum centro A. spatio B.

b 1. 4. ducatur circulus, in quo b accommo-
detur recta B D. æqualis ipsi A C. jun-
gaturque recta A D. dico triangulum
A B D. fore quæsumum, quod sic
probo.

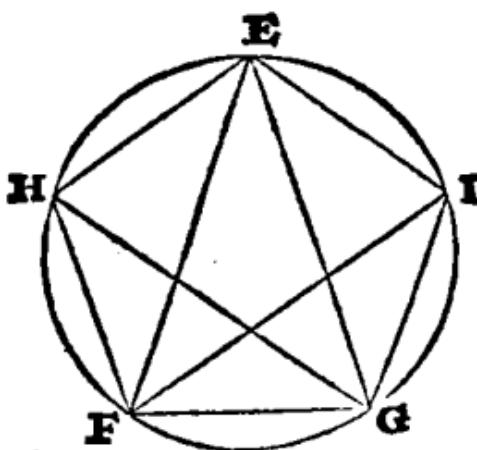
c 5. 4. Ducta recta C D. & describe circu-
lum A C D. circa triangulum D A C.
cum itaque rectangulum sub A B. B C.
æquale ponitur quadrato C A. erit etiam
æquale quadrato B D. cum B D. æqua-
lis ponitur ipsi A C. Ergo cum à puncto
B. ducatur secans B A. recta B D. ab eodem
puncto ducta incidens in circulum
A C D.

ACD. quorum rectangulum & quadratum sunt æqualia, B D. tanget d ^{cir.} d 37. 3. culum in D. ergo angulus CDB. ex- e 32. 3. qualis est ipsi A. in alterno segmento, ergo communi CDA. addito, duo anguli A. & CDA. æquales sunt duobus BDC. & CDA. hoc est toti ADB. vel ABD. Sed angulus externus BCD. duobus internis A. & f 32. 1. ADC. fæqualis est: ergo idem BCD. erit æqualis ipsi CBD. vel ADB. ergo g 6. 1. rectæ DC. DB. g æquales, cum æquales angulos subtendant. Sed BD. ponitur æqualis ipsi CA. ergo CD. CA. æquales crunt: ergo anguli A. & h 5. 1. CDA. h æquales. Ergo externus angulus BCD. duplus est ipsius A. ergo ejusdem quoque dupli sunt CBD. ADB. cum singuli externo BCD. æquales sint. Triangulum ergo, &c. Q. E. F.

Corollarium.

Cum tres anguli A. B. D. simul constituant $\frac{1}{2}$ duorum rect. hoc est duos rectos, liquet A. esse $\frac{1}{2}$ duor. rectorum.

PROPOSITIO XI.

Pr. 11. In dato circulo EHFGI. pentagonum æquilaterum & equiangulum inscribere.

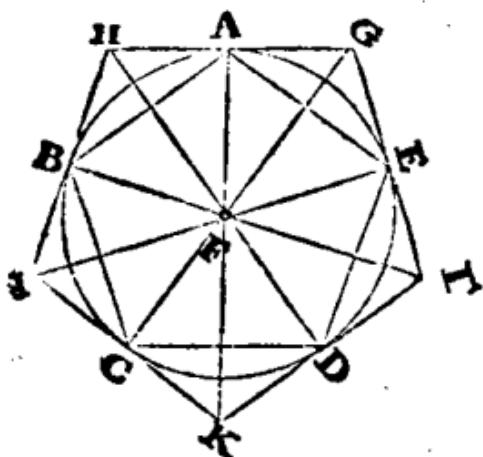
a 10. 4. **F**iat triangulum Isosceles qui-
cunque, cujus anguli ad basim
sint dupli ejus qui ad verti-
cem & ipsi æqui angulus **b** inscri-
batur in dato circulo EFG.
Angulos ad basim divide bifariam
rectis IF. HG. jam
quinque puncta E. H. F. G. I.
junge lineis totidem, & factum
esse quod petitur, sic probo.
Quinque anguli EFG. FGH.
HGF.

HGF. IFG. EFI. ponuntur
æquales: ergo arcus quibus in- c 26. 3.
sistunt, sunt æquales d Ergo æ- d 29. 3.
quales rectæ quæ æquales peri-
pherias subtendunt. Arcus EH.
æqualis est arcui FG. ergo si
addas communem BF. erunt
peripheriae EHF. HFG. æqua-
les: ergo & reliqua segmenta
FG IE. GI. EH. æqualia:
ergo anguli EHF. PFF. æ- c 27. 3.
quales. Idemque dicendum de
reliquis. Ergo pentagonum æ-
quilaterum & æquiangulum in-
scriptum. Q. E. F.

Q

PRO-

PROPOSITIO XII.

Pr. 12. Circa datum circulum ABCD. pentagonum GHILK. equilaterum & equiangulum describere.

Quasi juxta propositionem 11. inscripsissem pentagonum in dato circulo, reperiam centrum F. & notabo in peripheria quinque linearum FA. FB. &c. quinque puncta angularia ABCDE. & ab iisdem punctis a ducam tangentes quae concurrent in punctis GHILK. a quibus si duxero ad centrum rectas GF. IF. sic demonstrabo factum esse quod petitur. Et primo

a corol.
16. 3.
b 11.
ax.

quidem quod anguli omnes sint aequales. In quadrilatero AFBH. quatuor anguli c valent quatuor rectos cum cuiuslibet trianguli AHF. HFB. tres anguli valeant duos rectos: similiterque in quadrilatero BFCI. & sic de aliis: et ergo cum anguli A. & B. sint recti, anguli AHB. AFB. valent duos rectos, similiterque anguli BIC. CFB. & sic de aliis. Sed anguli AFB. BFC. sunt aequales ob aequales arcus, ergo

c 32. 1.

127. 3.

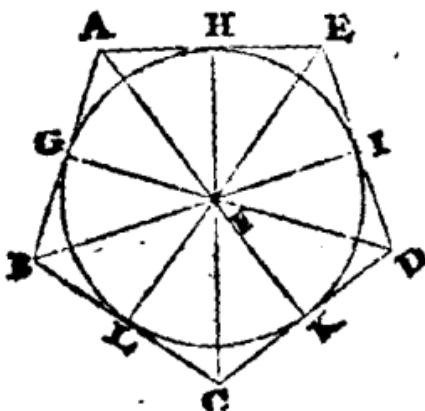
ergo reliqui H. & I. sunt æquales, idemque dicendum de aliis. Ergo omnes pentagoni anguli sunt æquales.

Quod autem latera etiam sint æqualia sic probo. Quadratum FI. e est æquale quadratis tam ipsarum FB. BI. quam ipsarum IC. CF. sublatis ergo quadratis æqualium FB. FC. remanent æqualia quadrata BI. IC. ergo rectæ BI. IC. sunt æquales. Nunc anguli FBI. FCI. & continentia latera sunt æqualia: ergo f anguli BIF. FIC. sunt æquales. Eodemque modo dicam de triangulis C FK. KFD. & de aliis omnibus. Ergo cum anguli BFD. CFD. g sint æquales, & anguli IFC. g 27. 1. C FK. sint eorum dimidia, æquales erunt anguli IFC. C FK. Ergo cum in triangulis IFC. CFK. anguli IFC. FCI. æquales sint duobus angulis C FK. FCK. alter alteri & latus FC. commune, reliqua latera h erunt h 26. 2. æqualia. Ergo rectæ IC. CK. sunt æquales, & dimidiae ipsius IK. eodem modo ostendam IB. esse dimidiæ ipsius IH. & sic de aliis: ergo, cum dimidiae IC. IB. ostensæ sint æquales, erunt tota latera HI. IK. æqualia, idemque dicendum de aliis. Q. E. F.

Corollarium.

Hinc, si in circulo qualiscunque figura æquilatera & æquiangula fuerit inscripta, linæ perpendiculares ad extremitates semidiametrorum excitatae constituent figuram totidem laterum & æqualium angulorum circulo circumscriptam.

PROPOSITIO XIII.

Pr. 12. In dato pentagone quod est equilaterum & equiangulum, circulum inscribere.

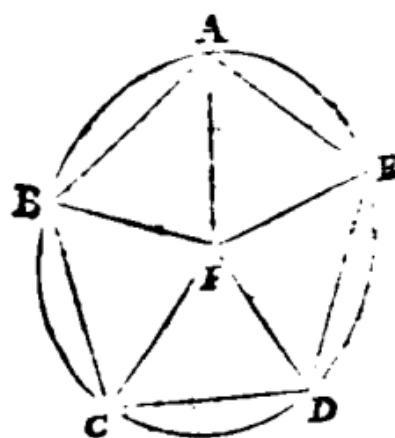
29. 1. **D**ividantur bifariam duo anguli proximi BAE. ABC. *bis.* rectis AF. BF. quæ b coibunt, puta in F. cum nullius anguli medietas valeat rectum. Idem fiat reliquis angulis. Quoniam igitur triangulorum ABF. FBC. æqualia sunt latera BA. BC. & BF. *c. Ex.* commune, & anguli ad B. *c.* sunt æquales, anguli BAF. BCF. & bases AF. CF. *d.* erunt æquales. Sed angulus BAF. est dimidium *ang.*

anguli BAE. ergo quoque BCF.
erit dimidium anguli BCD.
Eodem modo reliqui anguli bifariam erunt secti. Ducantur similiter ex F. ad singula pentagoni latera perpendiculares FG.
FH. &c. Quia triangulorum GFB. BFL. duo anguli FGB.
GBF. duobus FLB. FBL. sunt æquales, & latus FB. commune,
æqualia etiam e erunt latera FG. ^{e 26. 1.}
FL. & his FK. FI. FH. quare centro F. spatio FG. ^{f si ducatur f 15.}
circulus, transibit per puncta H. I. ^{Def. 1.}
K. L. existentia in lateribus pentagoni, ^g que etiam tangent circulum, ^{g Ciro.}
cum sint super extremitate diametri ^{16. 3.}
ad rectos constitutæ. Q. E. F.

S C H O L I U M.

Hinc duo sequuntur. 1. omnes angulos cuiuscunque figura equilatera & equianangula bifariam secari per lineas à puncto ductas in quo coeunt due rectæ proximos angulos bisecantes. 2. eadem methodo in quacunque figura equilatera & equianangula circulum describere.

PROPOSITIO XII.

Pr.

14. Circa datum pentagonum quod est equilaterum & equiangulum, circulum describere.

Angulos A. & E. dividimus rectis AF. FE. quae secundum concurrent, puta ut A. & E. sint reflexos angulos secundum A. & D. F. C. F. B. quas secundum A. & E. dividunt ut in eisdem secundum A. & E. sint prop. secundum A. & E. quae anguli totales secundum A. & E. ex aliis sunt secundum A. & E. ex aliis secundum A. & E. ex aliis.

les F A. F B. hisque æquales omnes rectæ F C. F D. F E. Ergo centro F. spatio F A. descriptus circulus transibit per angulos pentagoni, nec ullum ejus latus secabit, cum omnia cadant ad 2. 3. intra circulum. Q. E. F.

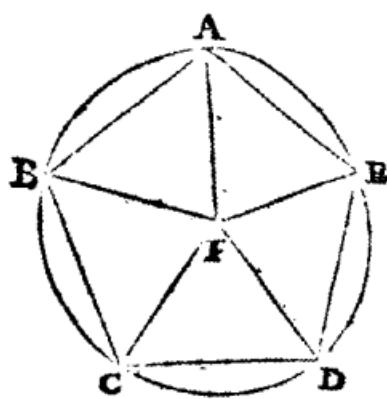
SCHOLIUM.

Eodem prorsus modo circa quamlibet figuram æquilateram & æquiangularm circulus describetur.

Q 4

PRO

PROPOSITIO XIV.

Pr. 14. Circa datum pentagonum quod
est equilaterum & equiangulum,
circulum describere.

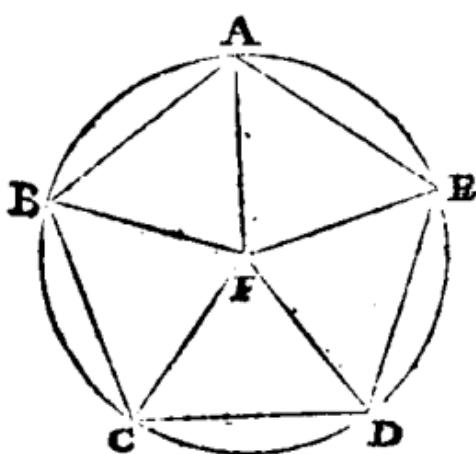
a g. i. Angulos A. & E. a divido
abifariam rectis A F. F E.
b. ii. quæ alicubi b concurrent, puta
in F. hinc ad reliquos angulos
duco rectas F D. F C. F B. quas
eos secare bifariam probatur ut in
proxima propositione per prop.
26. i. Ergo cum anguli totales
ponantur æquales, æquales erunt
dimidii, & c consequenter æqua-
les

les F A. F B. hisque æquales
 omnes rectæ F C. F D. F E.
 Ergo centro F. spatio F A. de-
 scriptus circulus transibit per an-
 gulos pentagoni, nec ullum ejus
 latus secabit, cum omnia cadant d. 2. 3.
 intra circulum. Q. E. F.

SCHOLIUM.

Eodem prorsus modo circa
 quamlibet figuram equilateram &
 equiangulam circulus describetur.

PROPOSITIO XIV.

Pr. 14. Circa datum pentagonum quod est equilaterum & equiangulum, circulum describere.

a 9. i. **A**ngulos A. & E. a dividō bifariam rectis AF. FE. quæ alicubi b concurrent, puta in F. hinc ad reliquos angulos duco rectas FD. FC. FB. quas eos secare bifariam probatur ut in proxima propositione per prop. 26. i. Ergo cum anguli totales ponantur æquales, æquales erunt diuidii, & c consequenter æquales

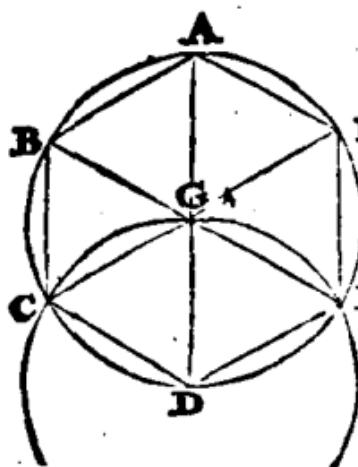
les F A. F B. hisque æquales omnes rectæ F C. F D. F E. Ergo centro F. spatio F A. descriptus circulus transibit per angulos pentagoni, nec ullum ejus latus secabit, cum omnia cadant d. 2. 3. intra circulum. Q. E. F.

SCHOLIUM.

Eodem prorsus modo circa quamlibet figuram equilateram & æquiangulam circulus describetur.

PROPOSITIO XV.

Pr. 15.

In dato
circulo, he-
xagonum, &
equilaterum
& equian-
gulum inscri-
bere.

Sit diameter A D. centro D. Spatio semidiametri D G. fiat circulus C G E. secans datum circulum in C. & E. per centrum G. ductis C F. E B. jungantur A B. B C. C D. &c. eritque in- scriptum hexagonum æquilate- rum & æquiangulum.

Prob. Rectæ G C. G D. à centro G. & rectæ C D. D E. à centro D. sunt æquales, ergo triangulum D G C. est æquila- terum. Ergo & æquiangulum.

Hi

Hi tres anguli, ^b valent duos ^b 32. 1.
rectos: ergo quilibet eorum est
pars tertia duorum rectorum.
Similiterque angulus D G E.
Ergo cum C G E. E G F. ^c va- c 13. 1.
leant duos rectos. E G F. erit
etiam pars tertia duorum recto-
rum. Sed illis ^d æquales sunt an- d 15. 1.
guli ad verticem. Ergo sex an-
guli ad centrum G. sunt æquales.
Ergo omnes rectæ & circumfe-
rentiæ A B. B C. &c. quibus in-
sistunt ^e sunt æquales. Est ergo e 26. 6.
hexagonum æquilaterum. Quod ^f 29. 3.
vero sit æquiangulum patet, cum
omnium angulorum medietates
sint ostensiæ æquales & constare
duabus tertiis duorum rectorum.

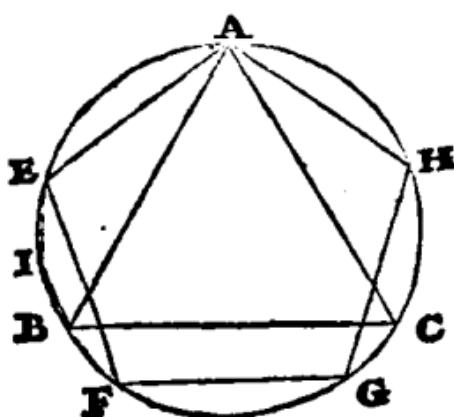
*Coroll. Hexagoni latus, æquale
est semidiametro.*

S C H O L I U M.

*Hinc facilime triangulum æquilate-
rum in circulo describetur ductus rectis
A C. A E. C E.*

P R O-

PROPOSITIO XVI.

Pr. 36. In dato circulo quindecagonum & equilaterum & aquiangulum, describere.

a 11. 4. ^a Inscribe in dato circulo pentagonum æquilaterum AEFGH. & eidem ad punctum A. ^b inscribe triangulum æquilaterum ABC. hoc posito cum tertiam partem circumferentiae subtendat AB. hoc est ^c 26. & rentiae quinque quindenas, duo vero pentagoni latera, AE. EF. earundem quindecimarum subtendentes

^b 2. 4. ^d

^e 28. 3.

dant sex. Si ab ipsis A E. E F.
subtentibus sex , ipsam A B.
subtendentem quinque tollas ,
supererit B F. subtendens unam
decimamquintam totius. Ergo
si quatuordecim ei æquales in
circulo ^d accommodentur , erit ^d i. 4
quindecagonum æquilaterum &
æquiangulum ^e cum singuli an- ^e 27. 3.
guli subtendant arcus æquales
tredecim laterum quindecagoni.

Q. E. F.

S C H O L I U M.

*Omnes propositiones hujus libri cum
sunt problemata ejusdem valoris censeri
possunt , quamvis à quibusdam inter-
praciphas numerantur. 5. G. 15.*

E U-

EVCLIDIS ELEMENTUM V.

Hujus Elementi quinti Vitruvius autorem prædicat Eudoxium Gnidium, qui Platonem comitatus est in Ægyptum.

DEFINITIONES.

Pars est magnitudo magnitudinis, minor majoris, cum metitur majorem.

Id est, quæ aliquoties sumpta, majorem ipsam præcisè constituit: sic unitas, est pars ternarii, quia ter sumpta facit ternarium. Atque hæc est pars propriè dicta & quæ vocatur *Aliquota*. Impropriè verò dicta pars, est quæ aliquoties sumpta, vel suum totum excedit, vel ab eo deficit: sic

sic binarius numerus , est impro-
priè dicta pars septenarii , quia
ter sumptus , deficit : quater au-
tem sumptus excedit : atque hæc
pars dicitur *Aliquota*. Imo Eu-
clides libro 7. non vocat partem,
sed partes , & benè quia quatuor
non est pars numeri sex , sed ejus
duæ partes tertiae. In genere sic
posset definiri. *Pars est minor &*
homogenea quantitas , quæ aliquo-
ties repetita , metitur vel excedit
suum totum.

Similiter & si definitio Partis ,
prout traditur ab Euclide , tan-
tum conveniat quantitati conti-
nuæ , quæ sola propriè secundùm
Philosophum appellatur Magni-
tudo , cùm tamen numeros suis
quoque constitui partibus du-
biū sit nemini , sic forte com-
modius potuisset exprimi. *Pars est*
minor quantitas , que metitur ma-
jorem. Ut ut sit , in sequentibus ,
partis nomine utar , cùm in quan-

R titate

titate continua, tum in discreta; immò brevitatis gratiâ frequen-
tius utar numeris, quorum ta-
men loco poterit quilibet ma-
gnitudines tot palmarum intel-
ligere quot numeris exprimen-
tur.

*2. Multiplex autem est
major quantitas, quam me-
titur minor.*

Multiplex nil aliud est quam
eadem quantitas aliquoties
repetita.

*3. Ratio est duarum quan-
titatum ejusdem generis, mu-
tua quædam secundum men-
suram habitudo.*

Quod Euclidis dixit λόγος hoc
Campanus vertit *Proportio*,
melius alii *Ratio*. Sensus vero hic
est, quando duæ quantitates
ejus-

ejusdem generis, ut duo numeri, duæ lineæ, duæ superficies, duo solida (nec enim linea cum superficie, aut linea alba cum sonora, ut sic, possent conferri, cum sint diversi generis) inter se comparantur ; secundum capacitatem hoc est excessum, defectum aut æqualitatem, appellatur hæc comparatio aut habitudo mutua Ratio. Observabis verò, requiri semper duas quantitates : nihil enim habet rationem ad seipsum, & decempeda solitariè considerata, nec major est, minor, aut æqualis.

Hæc porrò omnis comparatio in capacitate quantitatis fundatur, secundum quam una quantitas aliam continet vel accurate, vel ex parte tantum, vel cum excessu. Cùm autem in omni ratione duo sint termini *Antecedens* & *Consequens* qui ad invicem referuntur : Ille in nomi-

nativo efferti solet, hic in alio casu: exempli gratia linea sex palmorum est dupla linea trium: antecedens est linea sex palmorum; consequens, linea trium. Excessus antecedentis supra consequentem vel consequentis supra antecedentem dicitur *Differencia terminorum.* *Ratio Rationalis* est quæ est inter quantitates commensurabiles & numeris potest exprimi, ut ratio dupla, tripla, &c. *Ratio Irrationalis* est ea quæ est inter magnitudines quarum nulla est communis mensura quæ ullo numero possit exprimi: exempli gratia inter latus quadrati & ejus diametrum.

4. *Proportio est rationum similitudo.*

Gracè dicitur *analogia*, sensus verò hic est. Quemadmodum comparatio *capacitatis* duarum quantitarum dicitur *ratio*:

tio : Ita similitudo ~~duorum~~ vel plurium rationum dicitur Proportio. Ex gr. Cum similis sit ratio 12. ad 4. quæ 9. ad 3. ideo dico inter has quantitates esse proportionem, quia est similitudo rationum.

Proportio dividitur in Arithmeticam, Geometricam, & Musicam. Arithmetica est quando tres vel plures numeri per eandem differentiam progrediuntur, ut hi numeri 4. 7. 10. est enim differentia 4. & 7. æqualis differentia 7. & 10. hæc proportio dicitur Arithmetica quia invenitur inter numeros in ordine suo naturali sumptos puta 1. 2. 3. 4. 5. &c.

Geometrica est similitudo rationum inter tres, vel plures quantitates ut inter numeros 2. 6. 18. est enim ratio 2. ad 6. similis rationi 6. ad 18. nam utraque ratio est tripla. Hæcque

198 ELEM. EUCLIDIS
sola est propriè dicta proportio,
& quam hic definit Euclides.

Proportio Musica est quando tres magnitudines ita ordinantur ut eadem sit ratio prima ad tertiam, qua differentia prima & secunda, ad differentiam secunda & tertia, ut 3. 4. 6. Sunt in proportione musica, quia eadem est ratio primi numeri 3. ad tertium 6. quæ differentiæ primi & secundi, quæ est 1. ad differentiam secundi & tertii, quæ est 2. dicitur vero harmonica, quia consonantes facit sonos, inter quos invenitur.

5. *Rationem habere inter se quantitates dicuntur, quæ possunt multiplicatæ se se mutuo superare.*

Quia ratio est duarum quantitatum ejusdem generis mutua secundum mensuram habitudo, propterea quantitates quæ ratio-

rationem habent inter se, debent esse tales ut se mutuo superare possint: nam quantitas quæ metitur alteram, potest eam superare hinc.

Colligitur 1. inter lineam & superficiem, inter superficiem & corpus, inter lineam finitam & infinitam, inter angulum rectilineum & contactus, nullam esse rationem, quia quantumvis horum unum multiplicipes, nunquam tamen aliud superabit.

Coll. 2. Inter diagonalem & latus quadrati esse rationem, quia ita potest multiplicari ut latus excedat diagonalem, sed haec ratio dicitur irrationalis quia non potest exprimi numeris.

Coll. 3. Inter curuilinea & rectilinea esse rationem cum inter ea sit æqualitas & inæqualitas: nam Hippocrates Chius Lunu-

Iam crescentem, & Archimedes Parabolam quadravit, & Proclus inter angulos rectilineos & curvilineos æqualitatem demonstravit lib. 3. in primum Euclid. ad 12. axioma.

6. In eadem ratione quantitates dicuntur esse, prima ad secundam, & tertia ad quartam, cum primæ & tertiaræ æquemultiplicia, à secundæ & quartæ æquemultiplicibus, qualisunque sit hæc multiplicatio, utrumque ab utroque vel una deficiunt, vel una æqualia sunt, vel una excedunt, si ea sumantur, quæ inter se respondent.

A Signo ostendit Euclides quomodo possimus cognoscere utrū quatuor quantitates sint in

in eadem ratione. 1°. Æquemultiplica , inquit , primam quantitatem & tertiam. 2°. Æquemultiplica secundam & quartam. 3°. conferas multiplicem primæ cum multiplici secundæ , & multiplicem tertiae cum multiplici quartæ ; & vide , utrum quotiescumque multiplex primæ deficit à multiplici secundæ , vel æqualis est , vel excedit , etiam multiplex tertiae tunc deficiat à multiplici quartæ , vel æqualis sit vel excedat : tunc enim si id fiat , certò concludas , has quatuor quantitates esse in eadem ratione , si non fiat , nega esse.

8	6	12	9
4	2	6	3
A.	B.	C.	D.

Exemplum : volo scire utrum
hæ quantitates A. B. C. D. sint in
eadem

eadem ratione: 1º. æquemultipli-
plico A. & C. puta per binarium.
2º. æquemultipli- B. & D. pu-
ta per ternarium, ut factum vi-
des superius. 3º. confero multi-
plicem primæ 8. cum multiplici
secundæ 6. & multiplicem tertiaræ
12. cum multiplici quartæ 9. &
video non tantum multiplicem
secundæ deficere à multiplici
primæ, sed multiplicem quartæ
deficere à multiplici tertiaræ.

12	12	18	18
4	2	6	3
A	B	C	D.

Deinde iterum æquemultipli-
plico A. & C. puta per ternarium: si-
militer æquemultipli- B. & D.
puta per senarium (eadem est ratio
de quocunque numero per quem
æquemultiplies) tum video
multiplicem primæ æqualem
esse multiplici secundæ: & mul-
tipli-

LIBER QUINTUS. 203
tiplicem tertię multiplici quartę.

8	16	12	24
4	2	6	3
A	B	C	D.

Tertio æquemultiplico A. & C. puta per binarium, æquemultiplico etiam B. & D. puta per octonarium & adverto multiplicitem primæ 8. deficere à multipliciti secundæ 16. & multiplicitem tertię 12. à multipliciti quartæ 24. & quia qualitercunque æquemultiplicem illas quantitates, semper se habet multiplex primæ ad multiplicitem secundæ, ut se habet multiplex tertię ad multiplicitem quartæ, id est simul deficiunt vel excedunt vel sunt æquales, propterea concludo esse quatuor illas quantitates proportionales & carum primam in eadem ratione esse ad secundam in qua est tertia ad quartam.

16	15	24	25
4	3	6	5
A	B	C	D.

Alterum exemplum. Propo-
nuntur aliæ quatuor A B C D.
1°. æquemultiplico A. & C. puta
per quaternarium. 2°. æquemul-
tiplico B. & D. puta per quina-
rium. 3°. Video multiplicem
primæ 16. superare multiplicem
secundæ 15. multiplicem verò
tertiæ 24. superari à multiplici
quartæ 25. quare concludo duas
quantitates non esse in eadem ra-
tione, quia si essent in eadem ra-
tione, quadruplum tertiae supera-
ret quadruplum 4z. Sicut qua-
druplum primæ, superat quadru-
plum secundæ. Id enim fieri de-
bet qualiscunque sit multiplicatio.
Quare licet duplum primæ supe-
ret duplum secundæ, & similiter
duplum tertiae superet duplum
quar-

quartæ. Tamen non potest inde colligi quod sint proportionales; quia ut sint proportionales oportet ita fieri facta quavis multiplicatione.

S C H O L I U M.

Hæc sunt quæ ad verba & sensum Euclidis nunc occurunt. Quod ad rem ipsam, nunquam judicavi definitionem illam posse inservire tyronibus: cum tradatur per obscurius. Sic itaque illam aliter enuncio. *Quatuor quantitates dicuntur esse proportionales, cum prima eodem modo continet secundam, vel continetur à secunda, quo tertia continet quartam vel continetur à quarta.* Nam quatuor quantitates esse proportionales, est primam ita se habere ad secundam, sicut tertia se habet ad quartam: hoc autem aliud nihil est, quam primam ita esse majorem vel minorem se-

S cun-

cunda, sicut tertia major est vel minor quarta. Si autem res ita se habet, prima eodem modo continebit secundam, vel à secunda continebitur, quo tertia continebit quartam vel à quarta continebitur. Igitur quatuor quantitates dicuntur proportionales, cum prima eodem modo continet secundam, vel continetur à secunda, quo tertia continet quartam vel continetur à quarta.

Nota hanc definitionem convenire tum quantitatibus rationalibus, tum irrationalibus. Superest tantum explicandus ille modus continentiae vel contentionis qui dicitur idem. Ille autem modus dicitur idem duplice, primo cum prima quantitas continet secundam aut continetur à secunda toties exacte, quoties tertia continet quartam, aut continetur à quarta exacte, ita ut nulla pars supersit v. g. linea duorum pedium toties

toties continet lineam unius pedis, quoties linea 6. pedum continet lineam 3. pedum. Similiterque linea unius pedis toties continetur in linea duorum pedum, quoties linea 3. pedum continetur in linea 6. pedum. Et proinde 4. illæ lineæ dicuntur proportionales.

Secundo, ille modus continentiæ vel contentionis dicitur idem cum prima secundam, & tertia quartam æque continet; & præterea eandem partem, vel easdem partes; vel cum prima, cum tali sui parte aut talibus partibus continetur in secunda, quoties tertia cum eadem, aut talibus partibus continetur in quarta. Ut linea 10. pedum continet toties lineam 3. pedum & talem insuper ejus partem, quoties linea 6. pedum qualemve ejus partem continet linea 20. pedum. Nam linea 10. continet ter lineam trium pedum

& insuper trientem ipsius ternarii, sicut linea 20. pedum continet ter 6. & insuper trientem ipsius senarii. Similiter linea 12. pedum toties continet lineam 5. pedum & tales ejus partes, quoties lineam 10. pedum qualesve ejus partes continet linea 24. Rursus linea 3. pedum cum tali sui parte continetur in linea 10. pedum sicut linea 6. pedum cum tali sui parte continetur in linea 20. pedum. Similiter linea 5. pedum cum talibus sui partibus continetur in linea 12. pedum, sicut linea 10. pedum cum talibus sui partibus continetur in linea 24. pedum.

7. Eandem autem habentem rationem quantitates, vocentur proportionales.

Nam quæ habent eandem rationem, habent rationum similis-

militudinem seu proportionem.

Quod si proportio non interru-
pit, dicitur continua propor-
tio, qualis est in his numeris 4. 8.

16. 32. qui propterea dicuntur
continuae proportionales : secus
autem dicuntur tantum propor-
tionales ut 4. 2. 6. 3.

8. Cum vero æquemulti-
plicium, multiplex primæ,
excesserit multiplicem se-
cundæ : at multiplex tertiæ,
non excesserit multiplicem
quartæ : tunc prima ad se-
cundam, majorem rationem
habere dicetur, quam tertia,
ad quartam.

16. 15. 24 25.

4.	3.	6.	5.
A	B	C	D.

S C H O L I U M.

Vel potius ut in scholio ad de-
finitionem 6. à contrario

S 3 tunc

tunc prima ad secundam majorem rationem habet quam tertia ad quartam cum primum antecedens in agis continet suum consequens quam alterum antecedens suum consequens, & contra.

9. Proportio vero in tribus ad minimum terminis consistit.

Cum proportio sit rationum similitudo: ratio autem sit duarum magnitudinum ejusdem generis comparatio, duarum una dicitur antecedens, alia consequens: in proportione, ad minimum duo requiruntur antecedentia, & duo consequentia: quia tamen medius terminus potest esse consequens primæ & antecedens secundæ rationis, propterea proportio potest esse in tribus terminis, nimirum quæ continua est ut 16. 8. 4. que vero non est continua,

tinua, postulat quator terminos
ut 16. 4. 12. 3.

10. Cum autem tres quantitates proportionales fuerint: prima ad tertiam dicitur duplicatam habere rationem, eam quam habet ad secundam. At cum quatuor quantitates continue proportionales fuerint: prima ad quartam dicitur triplicatam habere rationem, eam quam habet ad secundam: & semper deinceps uno amplius, quandiu proportio extiterit.

Differunt ratio dupla & ratio duplicata, itemquem ratio tripla, & ratio triplicata, ut ista ostendunt exempla.

64. 16. 4. 1.
A. B. C. D.

S 4 Pri-

Primum sint quatuor quantitates A. B. C. D. continue proportionales , nulla ex ipsis erit ratio dupla vel tripla , & erit nihilominus in ipsis una ratio duplicata & una triplicata : quia ratio primæ ad secundam erit inter primam & tertiam duplicata. Erit porrò illa ratio primæ ad secundam quadrupla. Quartæ ad tertiam quadrupla duplicata , id est quater quadrupla seu sexdecupla. Primæ ad quartam quadrupla triplicata , id est quater quater quadrupla , id est quater sexdecupla , id est , sexagequadrupla.

Secundum. Sint quantitates
 quatuor **E. F. G. H.** continue
^{1. 2. 4. 8.}
 proportionales , erit prima subdupla secundæ. Secunda tertiae. Tertia quartæ : Erit tamen ratio primæ ad tertiam dupla rationis quam habet prima ad secundam.

Erit

Erit item ratio primæ ad quartam, tripla rationis quam habet prima ad secundam, nec tamen erit prima dupla tertiaræ, sed ejus subquadrupla: nec prima est tripla quartæ, sub ejus suboctupla.

Uno verbo discrimin aperio. Inter duas quantitates non dicitur esse ratio dupla nisi una præcise bis alteram contineat: dicitur autem esse ratio duplicita, quamcunque habeant inæqualitatem, modo bis ea repetatur comparatio quæ est inter primum & secundum terminum: & tripli- cata, si tertio eadem instituatur.

II. *Homologæ quantita-
tes dicuntur esse anteceden-
tes quidem antecedentibus,
consequentes vero consequen-
tibus.*

I. 4. 8. 32.

Si proportionales sunt ABCD. & ut prima ad secundam, ite
tertia

tertia ad quartam : homologæ dicenter prima & tertia inter se, secunda item & quarta inter se, quia easdem vices gerunt prima & tertia, & similiter secunda & quarta.

Sequuntur modi argumentandi in proportionibus, qui inferius suis locis demonstrabuntur.

12. *Altera ratio, est sumptio antecedentis ad antecedentem, & consequentis ad consequentem.*

Quia Geometræ quinque diversas conclusiones colligunt ex una quatuor quantitatum proportione, propterea quinque modos illarum conclusionum nunc definit Euclides. Prima est alterna, hoc est permutata ratio, seu permutando quantitates & comparando ipsas antecedentes inter

LIBER QUINTUS. 215
inter se , & ipsas consequentes
inter se.

9. 3. 6. 2.
A. B. C. D.

puta. ex eo quod proportionales
sunt A B C D. estque ut A. ad
B. ita C. ad D. inferam ergo
permutando ut A. ad C. ita B.
ad D.

13. *Inversa ratio*, est
*sumptio consequentis instar
antecedentis ad anteceden-
tem velut consequentem.*

Secunda species seu modus ar-
gumentandi dicitur inversa
ratio, quando consequens instar
antecedentis sumitur, inverten-
do scilicet terminos propor-
tions, & ad antecedens velut ad
consequens comparatur. Nam

quia est ut A. ad B. ita C. ad C.
Ergo

Ergo invertendo inferam ut
 $\frac{3}{B}.$ ad $\frac{9}{A}.$ ita $\frac{2}{D}.$ ad $\frac{6}{C}.$

14. *Compositio rationis*, est sumptio antecedentis cum consequente, velut unius ad ipsum consequentem.

Tertia species dicitur compositio rationis cum antecedens simul cum consequente instar unius sumitur, & ad consequens comparatur. Sic, Quia est ut $\frac{9}{A}.$ ad $\frac{3}{B}.$ ita $\frac{6}{C}.$ ad $\frac{2}{D}.$ ergo componendo erit, ut $\frac{12}{AB}.$ ad $\frac{3}{B}.$ ita $\frac{8}{CD}.$ ad $\frac{2}{D}.$

15. *Divisio rationis* est sumptio excessus, quo consequentem superat antecedens,

LIBER QUINTUS. 217
dens. ad ipsum consequen-
tem.

Hoc est comparatio differen-
tiae terminorum cum alteru-
tro ipsorum.

Ut quia est ut A. ad B. ita C. ad D.
erit dividendo ut 6. ad 3. ita 4. ad 2.
vel ut 6. ad 9. ita 4. ad 6.

16. *Conversio rationis, est sumptio antecedentis ad excessum, quo superat anteceden- dens ipsum consequens.*

Hoc est, comparatio unius
termini cum differentia ter-
minorum.

ut quia est ut A. ad B. ita C. ad D.
Erit convertendo rationem.

ut 9. ad 6. ita 6. ad 4.

vel ut 3. ad 6. ita 2. ad 4.

Unde vides quod conversio est
divisionis inversio.

T 17. Ex

17. Ex æqualitate ratio est, si plures duabus sint quantitates, & his aliæ multitudine pares, quæ binæ sumantur in eadem ratione: cum ut in primis magnitudinibus prima ad ultimam, sic & in secundis magnitudinibus, prima ad ultimam se habeat. Vel.

Sumptio extremorum, per subductionem mediorum. Ut si sint plures magitudines.

12	4	
A	B	C

Et aliæ totidem.

6	3		
D	E	F	binæ &
binæ in eadem ratione hoc est ut			
¹² A. ad			

¹² A. ad B. quidpiam. ita D. ad E. quidpiam, & ut B. ad C. ita. E. ad E. erit ex æquo ut in prioribus

¹² A. ad ultimam ⁴ C. ita in poste-
rioribus ⁶ D. ad ² F. Nullum nu-
merum oportet opponere ipsis B.
& E. quia hīc non agitur de ipso,
sed in sequentibus. Continet au-
tem æqualitas rationis duos mo-
dos argumentandi ex proportione
pluri..., quam quatuor quantita-
tum: hos duæ sequentes definitio-
nes explicant.

18. *Ordinata proportio
est, cum fuerit quemadmo-
dum antecedens ad conse-
quentem, ita antecedens ad
consequente: fuerit etiam
ut consequens ad aliud quid-
piam, ita consequens ad a-
liud quidpiam.*

Dicitur ordinata proportio,
qua duæ partes proportionis eundem servant suarum ratio-
num ordinem.

12	6	4
A	B	C

6	3	2
D	E	F

Exemplum, esto utrusque par-
tis prima ratio est dupla, secunda
ratio est sesquialtera. Concludi-
tur quod ut est $\frac{12}{6}$ ad $\frac{4}{2}$. ita est
 $\frac{6}{D}$ ad $\frac{2}{F}$.

19. *Perturbata autem*
proportio est, cum tribus po-
sitis magnitudinibus, & aliis
quæ sint his multitudine pa-
res: ut in primis quidem ma-
gnitudinibus se habet ante-
cedens

*cedens ad consequentem: ita
in secundis magnitudinibus
antecedens ad consequentem:
ut autem in primis magnitu-
dinibus consequens ad aliud
quidpiam: sic in secundis
magnitudinibus quidpiam
ad antecedentem.*

Hoc est, cum ut in primis,
prima se habet ad secun-
dam, ita in secundis secunda ad
tertiam; & ut in primis secunda ad
tertiam, ita in secundis, prima se
habet ad secundam, dicitur hæc
proportio. perturbata, quia una
proportionis pars non servat or-
dinem rationum alterius partis.
Exemplum esto.

$$\begin{array}{ccc} 12 & 6 & 4 \\ A & B & C \end{array}$$

$$\begin{array}{ccc} 6 & 4 & 2 \\ D & E & F \\ T & 3 & In \end{array}$$

In prima propositionis parte, ratio dupla præcedit sesquialteram.

In secunda parte sequitur,

Concluditur tamen perinde atque in proportione ordinata:
Quod ut est

12		4
A	ad	C
Sic est	6	2
D	ad	F

Axioma ex Tacqueto.

Datis tribus quantitatibus dabilis est quarta ad quam tertia talem rationem habet, quam prima ad secundā, hoc est, quoties prima continet vel continetur à secunda, & toties tercia continet vel continetur à quarta.

N O T A.

Cum per plurimae hujus libri propositiones tamquam axiomata haberi possunt, subinde simpliciter nulla adhibita demonstratione declarabo.

Acutissimi Tacqueti Methodus laudanda, sed ne in totum videar discedere à Fournier ordinem propositionum prosequar.

PRO-

PROPOSITIO I.

3. i: 3. i. Si sint quotcunque ^{ib. 1.}
A. E. C. F. magnitudines quotcun-
 6. 2. que magnitudinum e-
G. H. qualium numero, sin-
 gula singularum aequemultiplices;
 quam multiplex est unius una ma-
 gnitudo, tam multiplices erunt &
 omnes omnium.

Id est quia ^a aequemultiplices ^a ~~diff.~~
 sunt A. ad E. & C. ad F. Si A. ^{2. 5.}
 & C. jungantur in G. similiterque
 E. & F. in H, quam multiplex erit
 A. ipsius E. & C. ipsius F. tam
 multiplex erit G. ipsius H.

Prob. Quia tam G. quam H.
 aequali numero partium continen-
 tium ac contentarum augentur.

PROPOSITIO II.

Th. 2. 6 3 4 2 Si prima A. secunda
A. B. C. D. B. aquæ fuerit multi-
9 6 15 10 plex, atque tertia C.
E. F. G. H. quarta D. fuerit au-
tem & quinta E. secunda B. aquæ
multiplex, atque sexta F. quarta D.
erit & composita prima cum quinta
E. nempe G. secunda B. aquemul-
tiplex, atque tertia C. cum sexta F.
nempe H. quarta D.

Prob. ex hypothesi secunda B.
& quarta D. pari numero con-
tinentur in suis multiplicibus A. &
C. nempe bis. Similiterque eadem
secunda B. & quarta D. pari nume-
ro continentur in suis aliis multi-
plicibus E. & F. neimpeter. Ergo
per præcedentem, continebuntur
etiam pari numero in multipli-
bus collectis, hoc est si compo-
nantur A. & E. ut fiat G. similiter
que F. & G. ut fiat H. quemadmo-
dum G. 15. continet B. 3. quin-
quies. Ita H. 10. continebit D. 2.
quinquies.

P R O-

PROPOSITIO III.

4 2 6 3 *Si sit prima A. secun-* Tb. 3.
A B C D da B. aquè multiplex,
8 12 atque tertia C. quarta
E F D. sumantur autem a-
quemultiplices E. & F. prima A.
& tertia C: erit ex equo sumpta-
rum, utaque utriusque equemul-
tiplex, altera quidem E. secunda,
B. altera autem F. quarta D.

Prob. Ponuntur B. & D. æ-
qualiter contineri in singulis
A. & C. ergo æqualiter ^a conti- a. i. 3.
nentur etiam in iisdem pari nume-
ro multiplicatis in E. & F.

P R O-

PROPOSITIO IV.

4 2 6 3 Si prima A. ad secun-
 ABCD dam B. eandem habue-
 8 6 12 9 rit rationem ac tertia ad
 Tb. 4. EFGH quartam: etiam aequi-
 multiplices prima E. & tertia G.
 ad aequem multiplices secunda F. &
 quarta H. juxta quamvis multiplicati-
 onem eandem habebunt rationem,
 si prout inter se respondent, sumpta fuerint.

Posita & explicata superius à
 nobis definitione 6. henc
 popositionem sic breviter per-
 stringo.

Ratio patet praesertim ex scho-
 lio 6. def. utique idem est quatuor
 quantitates in eadem esse ratione
 & eatum aequimultiplicia vel una
 deficere vel una excedere vel una
 equalia esse, quemadmodum idem
 est & vel conferre singulas B. &
 D. ad

D. ad singulas A. & C. atque B. & D. æqualiter multiplicatas ad A. & C. pari inter se numero multiplicatas.

Cæollarium.

Hinc etiam patet veritas rationis conversæ. Nam si A. est ita majus ipso B. sicut C. ipso D. est evidens B. ita minus fore ipso A. sicut D. ipso C. minus est. Nec minus foret evidens si A. & C. sumpta essent æqualia, aut minora ipsis B. & D.

PROPOSITIO V.

*ad. 4. E 4 F 2 Si magnitudo A.
C 8 D 4 magnitudinis B. ita
A 12 B 6 multiplex fuerit : ut
ablata C. ablata D. etiam reliqua
E. reliqua F. ita multiplex erit, ut
tota A. totius B.*

Patet. Sit enim A. duplum
ipsius B. & pars ablata C. du-
pla similiter partis ablatæ D. er-
go si residua E. non est duplex re-
siduæ F. omnes partes totius B.
non continentur in omnibus par-
tibus toties A. sicut totum in to-
to. Est ergo residua residuæ ita
multiplex, ut tota totius

PROPOSITIO XVIII.

C 12 E 6 *Si divisa* Tb. 18.
 A 16 B 8 *magnitudi-*
 D 4 F 2 *nes sint*
propotionales, ha quoque compositæ
propotionales erunt.

Sit ut D. ad C. ita F. ad E.
 Erit & A. ad D. ut B. ad F.

Prob. Ex hypothesi partes C.
 E. simili ratione continent partes
 D. F. ergo si hæ illis addantur,
 tota A. B. adhuc simili ratione
 continebunt suas partes D. F.

N O T A.

Hæc propositio & præcedens
 cuius est conversum, eodem jure
 inter axiomata quo 2.3.& axioma
 lib. i. recenseri posset.

PROPOSITIO XIX.

¶. 19. D 4 F 2 Si quem-
 A 16 B 8 admodum
 C 16 E 6 totum A.
 $\text{ad totum B. ita ablatum D. se ha-}$
 $\text{buerit ad ablatum F. & reliquum}$
 $\text{C. ad reliquum E. ut totum A. ad}$
 B. se habebit.

¶. 16. 5. P rob. A. B. D. F. ponuntur
 $\text{proportionales ; erit}^a \text{ ergo}$
 b 17. 5. $\text{ut B. ad F. ita A. ad D. Ergo}^b$
 $\text{erit ut F. ad E. ita D. ad C. Ergo}$
 $\text{ut F. ad D. ita E. ad C. hoc est}$
 $\text{ut tota A. ad totam B. cum posita}$
 $\text{sit A. ad B. ut D. ad F.}$

Brevius quia aliter omnes par-
 tes essent majores omnibus parti-
 bus , quam totum toto. Idem
 fere cum quinta.

PROPOSITIO XX.

12 9 6 *Si sint tres magnitudines A B C ABC. & aliae D E F.* ^{Tb. 20.}
 8 6 4 *ipsis aequales numero, quae D E F binæ & in eadem ratione sumantur (hoc est ut A. ad B. ita D. ad E. & ut B. ad C. ita E. ad F.) Ex aequo autem prima A. quam tertia C. major fuerit, erit & quarta D. quam sexta F. major. Quod si prima tertia aequalis fuerit, erit & quarta aequalis sexta, si illa minor, hec quoque minor erit.*

Prob. Sit major A. quam B. ^a
Pergo major erit ratio ipsius A. ^{a 8. 5.}
 ad B. quam C. ad B. sed ratio A.
 ad B. æqualis est rationi D. ad E.
 ergo etiam D. ad E. ratio major
 est quam B. ad C. hoc est E. ad F.
 quare D. major erit F. per 10. 5.
 Haud secus concludam si A. ipsi
 C. æqualis ponatur aut minor. In-
 terpretes idem probant de quo-
 cunque magnitudinibus, non de
 tribus tantum.

PROPOSITIO XXI.

18 12 4 Si sint tres magnitudi-
 nes. 21. A B C ABC. & ipsis aquales
 27 9 6 numero DEF. quæ bina-
 D E F & in eadem ratione su-
 mantur, fueritque perturbata ea-
 rum proportio (hoc est ut A. ad B.
 sic E. ad F. & ut B. ad C. sic D.
 ad E) Ex quo autem prima A.
 quam tertia C. major fuerit: erit
 & quarta D. quam sexta F. major.
Quod si prima tertia fuerit equalis,
 erit & quarta equalis sexta, si illa
 minor, haec quoque minor erit.

Prob. Sit A. major quam C.
 Ergo per 8. A. ad B. majorem
 rationem habebit quam C. ad B.
 sed ratio A. ad B. æqualis est ra-
 tioni E. ad F. ergo etiam ratio E.
 ad F. major erit ratione B. ad C.
 hoc est D. ad E. adeoque per
 10. 5. F. minor erit quam D.
 Idem ostendetur si A. minor vel
 æqualis fuerit D.

PROPOSITIO XXII.

12 9 6 8 6 4 Si fuerint ^{tb. 22.}
 A B C D E F quotcunque
 24 18 12 16 12 8 magnitudines
 G H I L M N ABC. & aliae
 ipsis aequales numero DEF. quae
 binæ in eadem ratione sumantur
 (hoc est ut A. ad B. ita D. ad E.
 & ut B. ad C. ita E. ad F.) & ex
 aequalitate in eadem ratione erunt.
 Hoc est erit A. ad C. sicut D.
 ad F.

Prob. Sumanter ipsarum ABC.
 æquemultiplicia GHL. & ipsarum
 DEF. æquemultiplica, LMN. cum
 simplicia sint in eadem ratione A. ad
 B. ut D. ad E. & B. ad C. ut E. ad F.
 a erunt eorum multiplicia G. ad H. ^{a 15. 5.}
 & H. ad I. ut L. ad M. & M. ad. N.
 Ergo si quotvis magnitudines GHI.
 & aliae totidem LMN. binæ sumantur
 in eadem ratione quarum b primæ ^{b 20. 5.}
 ultimam in utroque ordine simul ex-
 cedunt, æquantur, vel deficiunt, ea-
 rum simplices erunt in eadem ratione,
 hoc est A. ad C. c ut D. ad F. ^{c 6.}
Def.

PROPOSITIO XXIII.

Tb. 23. 18 12 4 Si fuerint tres magnitudines A B C etundis ABC. aliaque 27 9 6 ipsis aequales numero D E F DEF. quae binae in eatione sumantur, fuerit autem perbata eadem ratio (hoc est sit A. ad B. ut E. ad F. & ut B. ad C. ita D. ad E.) etiam ex aequalitate in eadem ratione erunt (hoc est ut A. ad C. ita D. ad F.)

a 21. 5. Prob. a Si A. excedit C. æquatur vel deficit; D. excedet F.

b 15. 5. æquabitur, vel deficit. b Idemque fiet in æquem multiplicibus.

c 17. Dif. Ergo ex c æqualitate in d eaderna ratione est A. ad C. ita D. ad F.

d 6. Dif.

PRO-

PROPOSITIO XXIV.

4 2 6 Si prima A. ad secun- Tb. 24.
 A B C dam B. eandem habue-
 3 10 15 rit rationem, quam
 D E F tertia C. ad quartam
 14 21 D. habuerit autem &
 G H quinta E. ad secundam
 B. eandem rationem quam sexta F.
 ad quartam D. Etiam G. composita
 prima cum quinta: ad secundam B.
 eandem habebit rationem, quam H.
 tertia cum sexta, ad quartam D.

Prob. Ex hypothesi B. est talis
 pars singularum A. & E. qualis
 est D. singularum C. & F. Ergo
 erit quoque B. talis pars com- a 18. 3.
 positarum A. & E. in G. qualis
 est ipsarum C. & F. composita-
 rum in H.

PROPOSITIO XXV.

12	4	9	3.
A	B	C	D.
E	3.	F	I.

Tb. 25. Si quatuor magnitudines ABCD. proportionales fuerit: maxima A. & minima D. reliquis duabus BC. majores erunt.

Nam si ab A. 12. demas C. 9. remanebit E. 3. item si à B. 4. auferas D. 3. remanebit F. 1. nunc quoniam est A. ad B. ita C. ad D. erit quoque dividendo A. ad B. ita E. 3. F. 1. sed A. major est C. ergo & E. major erit F. ergo A. composita ex C. & E. plus D. major erit quam B. composita ex C. & F. plus C. Q. E. D.

PROPOSITIO XXVI.

8 4 5 3 *Si prima A. ad se-* Tb. 26.
A B C D cundam B. habuerit
majorem rationem quam tertia C.
ad quartam D. habebit converten-
do, secunda B. ad primam A. mi-
norem, quam quarta D. ad ter-
tiam C.

Hec & reliquæ octo proposi-
 tiones, cùm non sint Eu-
 clidis, eas non aliter demonstra-
 bimus quam indicando proposi-
 tiones Euclidis in quibus virtute
 continentur.

Hanc vero propositionem 4.
 & 10. hujus elementi contineri,
 patet manifestè.

PRO-

PROPOSITIO XXVII.

Tb. 27. 8 4 5 3 Si prima A. ad secundam B C D dam B. habuerit maiorem rationem, quam tertia C. ad quartam D. habebit quoque vici^{is}im prima A. ad tertiam C. majorem rationem, quam secunda B. ad quartam D.

Continetur prop. 16.

PROPOSITIO XXVIII.

Tb. 28. 8 4 5 3 Si prima A. ad secundam B C D dam B. habuerit maiorem rationem, quam tertia C. ad quartam D. habebit quoque composita prima cum secunda E. ad secundam B. majorem rationem, quam composita tertia cum quarta F. ad quartam D.

Continetur prop. 18.

PROPOSITIO XXIX.

8 4 5 3 Si composita E. prima Th. 29.
A B C D cum secunda, ad secundam
E 12 F 8 dam B. majorem ha-
 buerit rationem quam composita F.
 tertia cum quarta ad quartam D.
 habebit quoque dividendo, prima A.
 ad secundam B. majorem rationem
 quam tertia C. ad quartam D.

Continetur propositione 17.

PROPOSITIO XXX.

8 4 5 3 Si composita E. prima Th. 30.
A B C D cum secunda, ad secundam
E 12 F 8 dam B. habuerit majo-
 rem rationem, quam composita F.
 tertia cum quarta, ad quartam D.
 habebit per conversionem rationis,
 prima cum secunda E. ad primam
 A. minorem rationem, quam tertia
 cum quarta F. ad tertiam C.

Continetur prop. 19.

PRO-

PROPOSITIO XXXI.

16	8	4.	9	5	3.
A	B	C.	D	E	F.

Th. 31. Si sint tres magnitudines A B C.
& alia ipsis a quales numero DEF.
sitque major ratio prima priorum
A. ad secundam B. quam prima po-
steriorum D. ad secundam E. Item
secunda priorum B. ad tertiam C.
major quam secunda posteriorum E.
ad tertiam F. erit quoque ex aqua-
litate major ratio prima priorum
A. ad tertiam C. quam prima po-
steriorum D. ad tertiam F.

Continetut prop. 20. & 22.

PROPOSITIO XXXII.

16 8 5 Si sint tres magnitudi- Tb. 32.
A B C nes ABC. & aliae ipsis
9 6 4 aequales numero DEF.
D E F sitque major ratio prima
priorum A. ad secundam B. quam
secunda posteriorum E. ad tertiam
F. Item secunda priorum B. ad ter-
tiam C. quam prima posteriorum
D. ad secundam E. Erit quoque
ex aequalitate major ratio prima
priorum A. ad tertiam C. quam pri-
ma posteriorum D. ad tertiam F.

Continetur prop. 21. & 23.

PROPOSITIO XXXIII.

12 6 Si fuerit major ratio totius Tb. 33.
A B A. ad totum B. quam ablati
4 3 C. ad ablatum D. erit &
C D reliqui E. ad reliquum F.
8 3 major ratio, quam totius A,
E F ad totum B.

Continetur propositione 18.

PROPOSITIO XXXIV.

12 8 4. 6 5 3 *Si sint quot-*
Tb. 34. *A B C. D E F cunque magni-*
tudines ABC. & alia ipsis aequales
numero D E F. sitque major ratio
prime priorum A. ad primam poste-
riorum D. quam secundæ B. ad se-
cundam E. & B. ad eundem E.
major, quam tertia C. ad tertiam
F. & sic deinceps: habebunt omnes
priores simul ABC. ad omnes poste-
riores simul DEF. majorem ratio-
nem quam omnes priores B C. re-
licta prima A. ad omnes posteriores,
E F. relicta quoque prima D. mino-
rem autem, quam prima priorum A.
ad primam posteriorum D. majorem
denique etiam quam ultima priorum
C. ad ultimam posteriorum F.

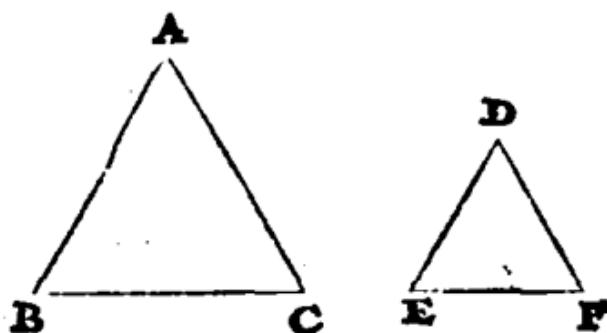
Hujus nullus usus & facilis
demonstratio ex præceden-
tibus.

N O T A.

Quidam inter celebriores numerant.
 15. 16. 17. 18.

E U-

EVCLIDIS
ELEMENTUM VI.
DEFINITIONES.

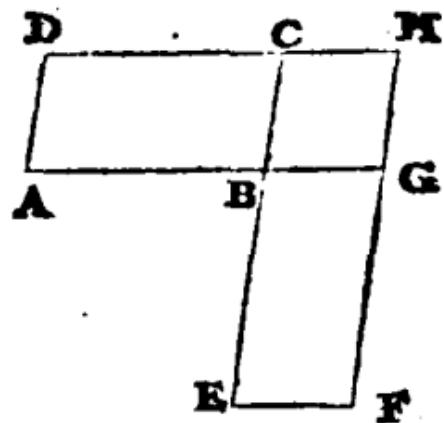

i. Similes figuræ rectilineæ sunt, quæ & angulos singulos singulis æquales habent, atque etiam latera, quæ circum angulos æquales sunt, proportionalia.

Duas conditiones requirit,
 i. ut anguli sint æquales singuli singulis, ut hic A. & D. B. & E. C. & F. 2. ut latera circa æquales angulos sint proportionalia,

Y 2 nalia,

nalia , hoc est ita se habeat B A . ad A C . ut E D . ad D F . quod si harum altera defit , non dicentur similes . Sic quadratum & altera parte longius non sunt similes figuræ .

2. Reciprocae autem figuræ sunt , cum in utraque figura , antecedentes & consequentes rationum termini fuerint .

Hoc patet maxime in parallelogrammis & triangulis : nam si qua ratione A B . est ad B G .

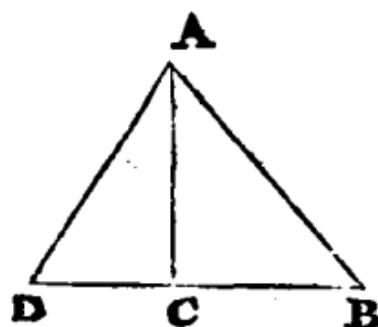
in

in eadem sit BE. ad BC. erunt reciprocae figuræ, nam in utroque est antecedens & consequens diversarum rationum.

A o B

3. Secundum extremam & medianam rationem, recta AB. secta esse dicitur, cum ut tota AB. ad majus segmentum AC. ita majus AC. ad minus CB. se habuerit.

Ob miram sui utilitatem, hæc proportio, divina communiter appellatur; ast mirum quod *i*1. prop. lib. 2.* hic inter definitiones annumeratur, nisi velis veritatem jam demonstratam hic resumi.*

4. *Altitudo cujusque figuræ, est lineæ perpendicularis A D. à vertice ad basim deducta.*

Cum ut ait Ptol. lib. de An-
nal. mensura cujusque rei
debeat esse stata, merito Eu-
clides à perpendiculari altitu-
dinem petit cujusvis figuræ :
sola enim perpendicularis est
statæ & certæ longitudinis :
hanc vero altitudinem lib. I.
vocavit esse in iisdem parallelis.

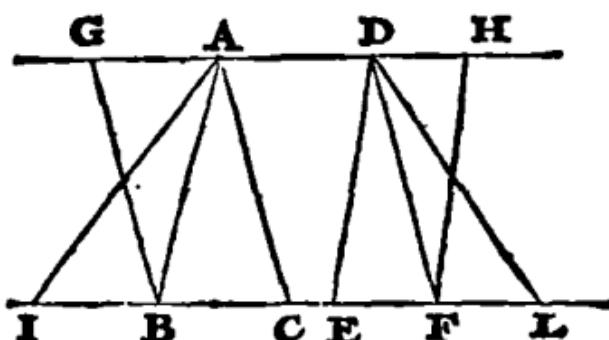
5. Ra-

5. *Ratio ex rationibus componi dicitur, cùm rationum quantitates, inter se multiplicatæ, aliquam effrint rationem.*

Quod Euclides vocat quantitates rationum, solent Geometræ vocare Denominatorem. Numerus enim est à quo petitur nomen proportionis ; sic 4. est denominator rationis quadruplicæ : 3. triplæ. Ratio igitur est rationibus componi dicitur , quando harum denominatores seu quantitates rationum inter se multiplicatæ aliquam aliam rationem fecerint. Sic ex ratione dupla & tripla componitur sextupla , quæ est ratio ex rationibus : nam sex componitur ex denominatore duplæ 3. Inter se enim multiplicati faciunt 6. denominatorem rationis sextuplæ compositæ.

260 ÉLEM. EUCLIDIS
PROPOSITIO I.

Tb. I.

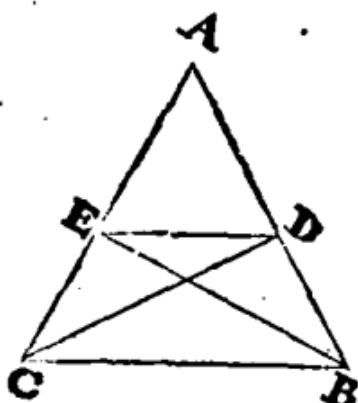

Triangula ABC. DEF. & parallogramma CG. DF. quorum a Def. 4. a eadem fuerit altitudo GH. BF. ita se habent inter se, ut bases BC. EF.

Id est, eam inter se habent ratio-
nem quam bases. Prob. Trian-
gula ejusdem altitudinis a possunt
b 36. inter parallelas constitui : b tunc
autem quæ æqualem habebunt ba-
sim, erunt æqualia, quæ majorem
majora, quæ minorem minora.
c 15. 5. Ideinque c est de æquemultipli-
bus. Ergo absolute triangula se
habent ut bases, similiterque pa-
rallelogramma ; cum sint dupla
d 34. L. d triangulorum.

P R O-

PROPOSITIO II.

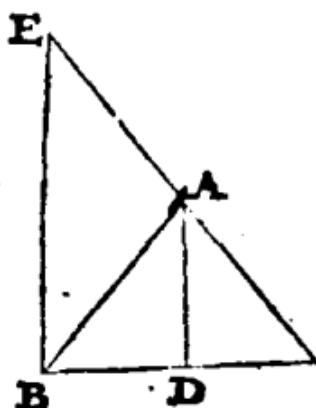
Si ad trianguli ABC. latu^{Tb. 2.} unum CB. parallela ducatur ED. hac proportionaliter secabit ipsius trianguli latera AC. AB. Et si trianguli latera, proportionaliter secta sint, recta DE. per puncta sectionis ducta, erit parallela ad reliquum ipsum trianguli latus CB.

Prob. Ductis duabus rectis EB. DC. Pa erunt triangula EDC. EDB. super eandem basim ED. & inter easdem parallelas ED. CB. æqualia. b Ergo ut b i. 6. AED. ad ECD. ita AE. ad EC. c (sunt c Def. 4. enim in eadem altitudine) & ut ADE. ad DBE. ita AD. ad DB. d ergo ut AE. ad d 7. g. EC. ita AD. ad DB. 2. Ponantur jam latera AC. AB. proportionaliter secta in E. & D. cum AED. ad DEC. eandem habet rationem, quam ad EDB. (nam est ut AE. ad EC. sic AD. ad DB. cum triangula sint ejusdem altitudinis) e erunt DEC. e 9. 5. ED. B. æqualia, & quia sunt in eadem basi ferunt inter parallelas. Q. E. D. f 39. 2.

PRO-

PROPOSITIO III.

Tb. 3.

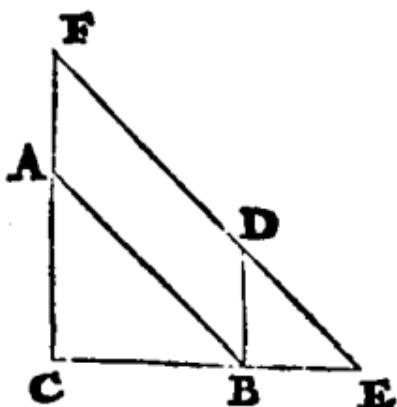
Si trianguli ABC. angulus A. bifariam sectus sit: secans autem angulum recta AD. secat & basim BC. basis segmenta BD. DC. eandem habebunt rationem, quam reliqua trianguli latera BA. AC. & si basis segmenta BD. DC. eandem habeant rationem, quam reliqua trianguli latera BA. AC. recta AD. qua à vertice A. ad sectionem D. producitur, bifariam secat trianguli ipsius angulum A.

a 31. i. Prob. Ad punctum B. a agatur BE. ipsi DA. parallela,
b 17. & cui CA. producta b occurrat in
29. i. E. tunc erit EBA. c aequalis alter-

alterno B A D. & E. externo
 D A C. ergo cum anguli B A D.
 C A D. æquales ponantur, erunt
 anguli E B A. & E. æquales, &
 rectæ B A. A F. ^d æquales. ^d 6. 2.
 Ergo cum in triangulo E B C.
 rectæ D A. B E. parallelæ sint,
 ut E A. hoc est B A. ad A C.
^e ita B D. ad D C. Sit rursus ^e 3. 6.
 ut B A. ad A C. sic B D. ad
 D C. ut autem B D. ad D C.
 ita ^f est E A. ad A C. ^g Ergo ^f 26.
 ut B A. ad A C. ita E A. ad
 A C. ^h æquales ergo B A. E A. ^h 9. 5.
 & ⁱ anguli A B E. & E. Cum ⁱ 5. 1.
 ergo A B E. alterno B A D.
 æqualis sit & E. externo D A C.
 erunt anguli B A D. D A C.
 æquales.

PROPOSITIO IV.

Th. 4.

Æquiangulorum triangulorum A C B. D B E. proportionalia sunt latera (hoc est ut AD. ad CB. ita DB. ad BE) que circa e- quales angulos C. & B. & homologa sunt latera BA. ED. qua equalibus angulis C. & B. subveniuntur.

Prob. Sic in directum statue rectas CB. BE. ut angulus extern. DBE. interno C. sit æqualis: tunc DB. & AC. a erunt parallellæ: similiterque ED. BA. cum anguli E. & ABC. sint æquales. Et quia anguli A C B. A B C. hoc b est D E B. minores sunt c duobus rectis, si

a 28. i. producantur ED.CA. convenienter d puta in F. e Eritque DA. parallelogrammum.

b 29. i. Cum igitur in triangulo FCE. rectæ DB.

c 17. i. FB. sint parallellæ, f erit ut E D. ad DF.

d Ax. hoc est BA. ita EB. ad BC. Cumque BA.

e 11. E F. sint item parallellæ, erit CB. ad BE.

f 34. i. ut CA. ad A F. hoc est BD. & ut AB. ad

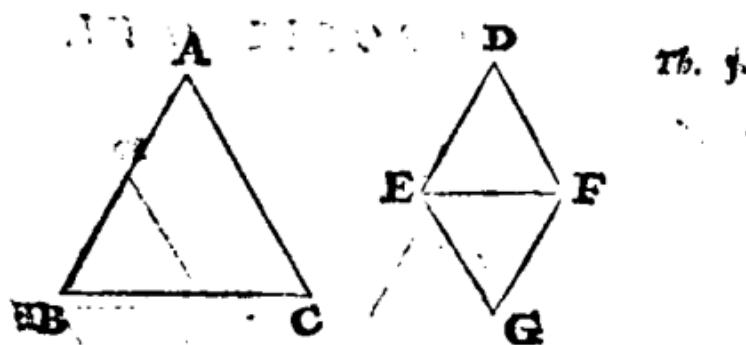
f 2. 6. BE. ita ED. hoc est AB. ad DE.

SCHOLIUM.

Quæ hinc vulgo colliguntur nota erunt demonstrata prop. 8. cum annexo scholio.

PRO-

PROPOSITIO V.

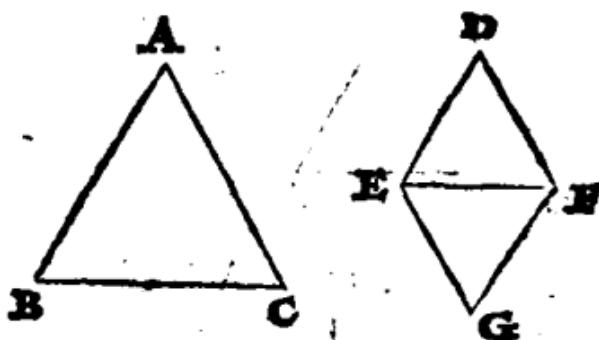

*Si duo triangula ABC. DEF.
latera AB. BC. proportionalia
ipsis DE. EF. habuerint, erunt a-
equiangula, eosdemque angulos,
DA. EB. FC. habebunt aequales,
quibus homologa latera subtendun-
tur.*

Prob. Super recta E F. ad punctum E. a ponatur angulus FEG. angulo a 23. v.
B. æqualis & ad F. alius ipsi C. con-
sequenter reliquo G. reliquo A. bæ, b 32. i.
qualis, sicque fiant triangula ABC. EFG.
æquiangula; ergo G E. erit ad E F. ut
A B. ad B C. hoc est ex hypot: DE. ad EF.
æquare GE. æqualis erit DE. Similiter ratio-
nie GF. æqualis est DF. cumque latus
E F. utriusque triangulo communis est
erunt triangula ABC & DEF. per. 8. i.
æquiangula &c. Q. E. D.

PROPOSITIO VI.

Th. 6.

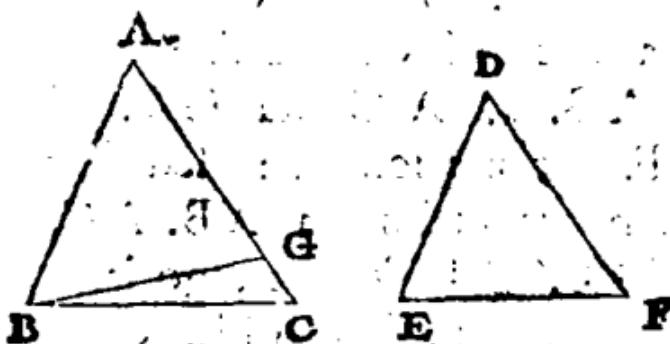

Si duo triangula ABC. DEF. unum habeant aequalem angulum A. & D. & latera circa eum proportionalia (ut BA. ad AC. ita ED. ad DF.) erunt aequiangula, angulosque habebunt aequales E. B. C. F. quibus homologa latera BA. ED. AC. DF. subtenduntur.

Prob. Ad rectam EF. angulos FEG. EFG. fac aequali.

æquales ipsis B. C. erit & G.
 æqualis A. quia ergo æquian-
 gula sunt ABC. GEF. ^aerunt ^{4. 6.}
 ut AB. ad AC. ita GE. ad
 GF. proportionalia : sed sunt
 etiam proportionalia AB. AC.
 & DE. DF. ^bsunt ergo late- ^{b 11.}
 ra DE. DF. ipsis GE. GF.
 æqualia. Cumque basis EF. sit
 communis, triangula DEF.
 EFG. ^cæquiangula sunt : ^d^{c 8. 1.}
 ergo etiam æquiangula ABC.
 DEF. Q. E. D.

268: ELEM. EUCLIDIS
PROPOSITIO VI.

7. *Si duo triangula ABC. DEF.
unum angulum A. uni angulo D. e-
qualem, circum autem alteros an-
gulos B. E. latera proportionalia
habeant (ut AB. ad. BC. ita ED.
ad EF.) reliorum vero B. E. si-
mul utrumque, aut minorem aut non
minorem recto : aequangula erunt
triangula, & aequales habebunt an-
gulos ABC. DEF. circū quos sunt
proportionalia latera.*

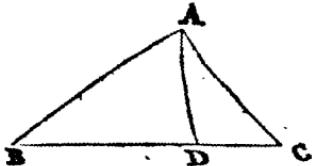
Prob. Sit enim C. & F. minor
recto, tunc si anguli ABC. &
E. non sunt aequales, sit ABC.
major quam E. fiatque ipsi E.
aequalis ABG. cum igitur angulus
a 33. 1. A. angulo D. ponatur aequalis
erit

erit & reliquus AGB. reliquo F.
æqualis, ideoque triangula ABG.
DEF. æquiangula erunt. ^b Ergo ^b 4. 6.
ut AB. ad BG. ita erit DE. ad
EF. sed ut DE. ad FE. ita ponitur
AB. ad BC. adeoque ^c æquales ^c 9. 3.
BG. CB. & ^d anguli B, CG. ^d 5. 1.
BGC. æquales. Cum igitur an-
gulus C. sit recto minor erit &
BGC. minor recto, & ei deinceps
AGB. ^e major recto. Est autem ^e 13. 1.
ostenitus angulus AGB. angulo
F. æqualis; Major igitur est recto
angulus F. qui minor ponebatur.

Jam sit angulus B. & E. recto
non minor probabitur ut prius re-
ctas BG. & BC. esse æquales, &
^f consequenter angulos BGC. ^f 5. 1.
BCG. esse æquales, & non mi-
nores duobus rectis, ^g quod absur- ^g 17. 4.
dum. Non ergo inæquales sunt
anguli ACB. & F. sed æquales,
& consequenter reliqui anguli B.
& E. ^h æquales, quod erat pro- ^h 32. 2.
bandum.

PROPOSITIO VII.

7. 1.

Si in triangulo rectangulo BAC.
ab angulo recto A. in basim B.C.
perpendicularis AD. ducta sit:
qua ad perpendicularem triangula
ADC. BDA. tum toti triangulo
BAC. tum ipse ADC. BDA.
inter se sunt similia.

Prob. In trianguli ABC.
DBA. anguli BAC. ADB.
recti sunt & angulus B. com-
^{a 32. 1.} munis: ergo ^a reliqui A C B.
^{b 1. Def.} B A D. æquales: ergo triangula
ABC. DBA. ^b similia. Non
aliter ostendetur ABC. simile
ADC. & ADC. triangulo
BDA. Q. E. D.

Ceroll. 1.

*Co
angulo
proporti
segmenta.
Nam ut
ad D C. q
esse median
ter basis par
Coroll. 2
utrumlibet 4
bientiam, n
nate esse inc
illud segmentum
laceri adjacet.*

S C H O

*Omnis proportionem
facilius negotia compre
hendere, quibus triangula
ordine equalium angul
tar & ab utraque parte
venerunt, unde istam coroll
sum propositum.*

7 4

Coroll. 1. Perpendicularis ab angulo recto in basim, est media proportionalis inter duo basis segmenta.

C Niam ut BD. ad DA. ita DA. c_{4.} 6. ad DC. quod est rectam DA. esse medium proportionale inter basis partes BD. DC.

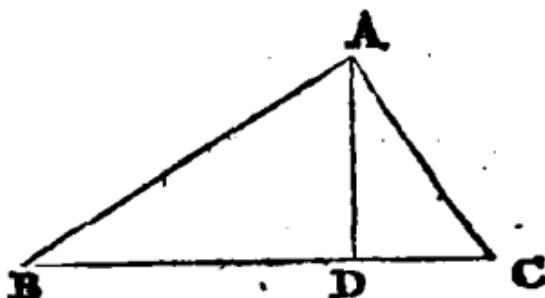
Coroll. 2. Hinc etiam patet utrumlibet laterum rectum ambientium, medium proportionale esse inter totam basim & illud segmentum basis quod ei lateri adjacet.

S C H O L I U M.

Omnis proportiones respectu laterum facilissimo negotio confici poterunt, modo litere, quibus triangula insignita sunt, ordine equalium angularum disponantur & ab utraque parte similiter convergantur, unde etiam corollaria hinc presumta patient.

PROPOSITIO VII.

Th. 8.

*Si in triangulo rectangulo BAC.
ab angulo recte A. in basim B C.
perpendicularis A D. ducta sit:
qua ad perpendicularem triangulo
ADC. BDA. tum toti triangulo
BAC. tum ipse ADC. BDA.
inter se sunt similia.*

Prob. In trianguli ABC.
DBA. anguli BAC. ADB.
recti sunt & angulus B. com-
muni : ergo ^a reliqui ACB.
BAD. æquales : ergo triangula
^{b 1. Def.} ABC. DBA. ^b similia. Non
^{c 6.} aliter ostendetur ABC. simile
ADC. & ADC. triangulo
BDA. Q. E. D.

Coroll. 1.

Coroll. 1. Perpendicularis ab angulo recto in basim, est media proportionalis inter duo basis segmenta.

^c Nam ut BD. ad DA. ita DA. ^{c 4. 6.} ad DC. quod est rectam DA. esse medium proportionale inter basis partes BD. DC.

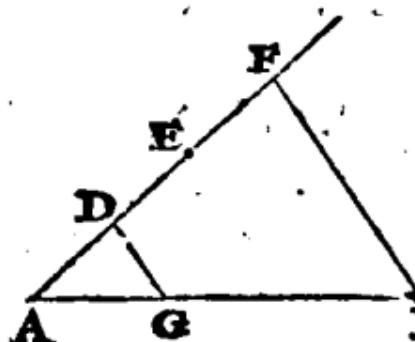
Coroll. 2. Hinc etiam patet utrumlibet laterum rectum ambientium, medium proportionale esse inter totam basim & illud segmentum basis quod ei lateri adjacet.

S C H O L I U M.

Omnes proportiones respectu laterum facillimo negotio conspicere poterunt, modo litere, quibus triangula insignita sunt, ordine equalium angularium disponantur & ab utraque parte similiter convergantur, unde etiam corollaria hinc presumpta patent.

PROPOSITIO IX.

Prob. I.

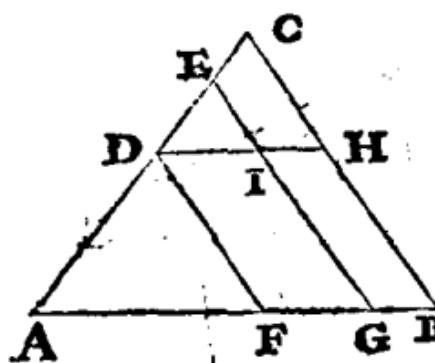
Adata sit
dæ AB. im-
peratā par-
tē puta ter-
tiā AG.
B auferre.

Prax. Ex A. ducatur recta AF. utcunque faciens angulum, & ex AF. sumatur quævis pars, puta AD. ac duæ aliæ addantur æqua-
les DE. EF. jungatur FB. cui ex
D. parallela fiat DG. eritque abla-
ta AG. pars tertia ipsius AB.

Prob. In triangulo AFB. lateri
BB. parallela est linea GD. ^a er-
go erit ut FD. ad DA. ita BG. ad
^a 2. 6. GA. & ^b componendo ut FA. ad
^b 18. 5. DA. ita BA. ad GA. Est autem
AD. pars tertia ipsius AF. Er-
go AG. erit pars tertia ipsius AB.
Q. E. F.

PRO-

PROPOSITIO X.

Datam re-
ctam inse-
ctam A.B.
similiter se-
care, ut da-
ta altera
recta A.C.
Prob. 2.

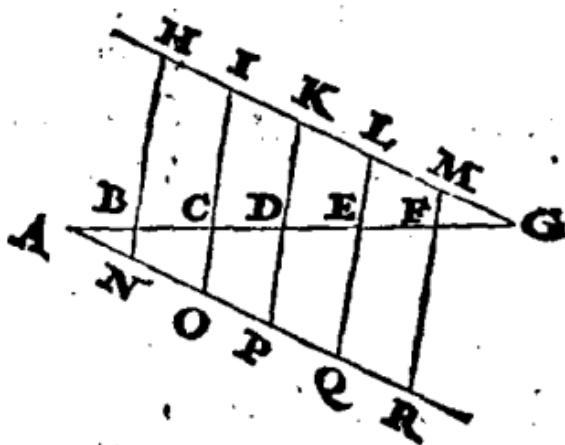
secunda fuerit in D. & E.

Prax. Jungantur datæ lineæ in A. connectantur recta BC. & ex D. & E. agantur DE. EG. ipsi CB. parallelæ, & factum est quod petitur.

Prob. In triangulo ABC. ductæ sunt DF. EG. parallelæ lateri BC:
ergo ut AD. ad DE. ita AF. ad a 2. 6.
FG: Proportionales ergo sunt partes AF. FG. partibus AD. DE.
Jam si ducatur DH. parallela ipsi AB. erit ut DE. ad EC. ita DI. ad IH. hoc est FG. ad GB. quare proportionales sunt partes FG. GB. partibus DE. EC. Q.E.D.

SCHO-

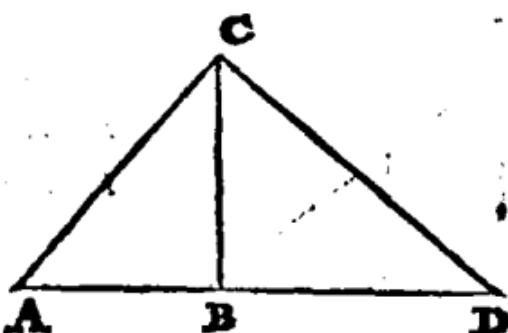
SCHOLIUM.

Ex hac & precedente propositione
facile constat lineam quavis aper-
turâ circini in quotvis partes divi-
dere, cuius demonstrationem &
praxin apposita figura exhibet.

PRO.

PROPOSITIO XI.

Prob. 3.

*Datis duabus rectis A.B. B.C.
tertiam proportionalem invenire.*

Praxiſ. Duabus datis fac angulum ABC. rectum, item ad AC. angulum rectum ACD. per rectam CD. occurrentem protracta AB. in D. & factum est quod petitur per coroll. 8., cum B C. sit in media proportionalis.

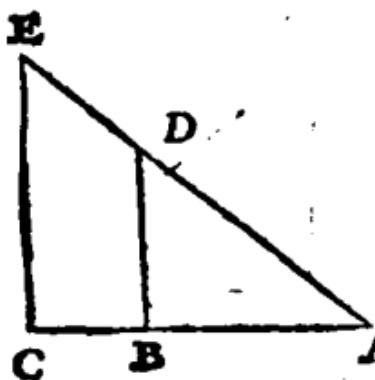
N. O. T. A.

Idem demonstratur, ut in sequente, per lineas parallelas; sumendo tertiam alterutri æqualem.

P R O-

PROPOSITIO XII.

Prob. 4

Tribusda-
tis recti
A B. B C.
A D. quar-
tam pro-
portiona-
lem D E.
invenire.

Prax. Ex datis, duas A B. B C. in directum colloca, ex reliqua A D. & totali A C. fac angulum D A C. junge recta B D. & fac ipsi parallelam C E. quarta D E. proportionalis erit.

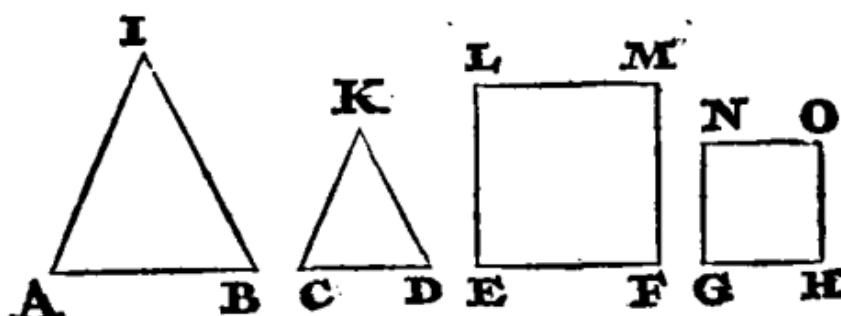
Prob. C E. B D. sunt paralle-
lae : ergo ut se habet A B. ad
B C. ita A D. ad D F. Ergo D E.
quarta est proportionalis.

N O T A.

Idem constat ex 35. prop.
lib. 3.

P R O -

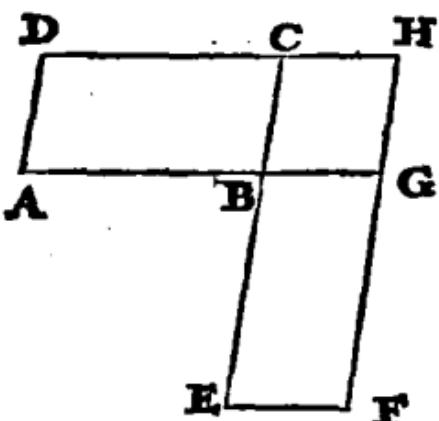
PROPOSITIO XXII.

Si quatuor recta A.B. C.D. E.F. G.H. proportionales fuerint: & ab eis rectilinea similia similiterque descripta A.B.I. C.D.K. & M.F. N.H. proportionalia erunt. Et si à rectis lineis, similia, similiterque descripta rectilinea proportionalia fuerint, ipsa rectæ proportionales erunt.).

Prob. Triangulum ABI. est ad triangulum CDK. in duplicata a ratio- a 19.6.
ne lateris AB. ad CD. similiter EM.
ad GO. ut EF. ad GH. adeoque erit
ABI. ad CDK. ut EM. ad GO. Q. E. D.
Jam vera si figuræ proportionales & similes similiterque positæ sint, & rectæ super quas positæ sunt, proportionales erunt: nam ratio unius figuræ ad alteram b est rectæ ad rectam duplicata: b 19. & ergo ratio laterum eadem erit, nempe 20. 6.
ut A.B. ad C.D. ita E.F. ad G.H. ergo c 7. 5.
illarum latera proportionalia erunt.
Q. E. D.

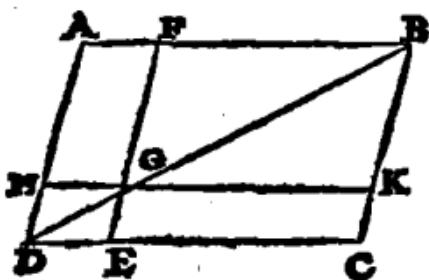
PROPOSITIO XXIII.

23. 27. *Aequiangula parallelogramma A C. B F. inter se rationem habent eam, qua ex lateribus componitur A B. ad B G. & E B. ad B C.*

Sunt parallelogramma A C. B F. **S**habentia angulos ad B. æquales, & ita disposita ut apposita figura resultet. Nunc ratio A C. **a 20.** ad B F. æqualis est rationi **a.** **Def. 5.** A C. ad B H. una cum ratione B H. ad B F. itidem æqualis rationi **b.** **s i. 6.** A B. ad B G. cum ratione C B. ad B E. Q. E. D.

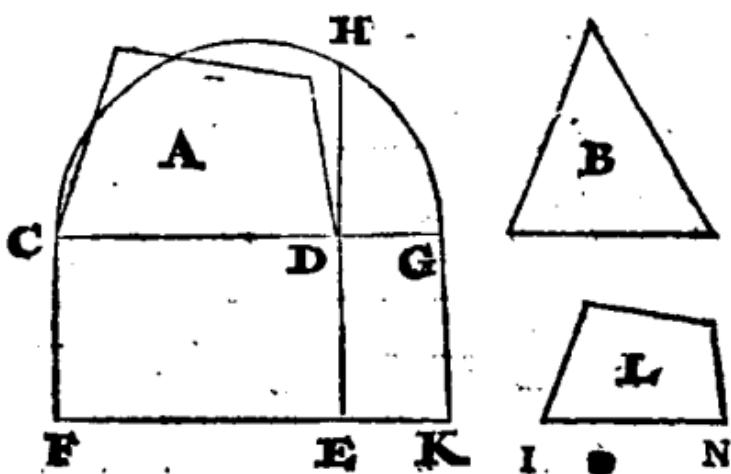
PROPOSITIO XXIV.

*In omni parallelogrammo A C. Th. 18.
qua circa diametrum DB. sunt
parallelogramma FK. HE. & toti
A C. & inter se sunt similia.*

Parallelogramma H E. F K.
cum toto angulum communem
habentia reliquosque per
29. 1. æquales ut BAD. GHD.
BFG. ipsis BCD. GED.
BKG. æquiangula erunt, adeo-
que latera per 4. 6. proportio-
nalia, constituunt parallelogram-
ma cum toto & inter se similia.
Q. E. D.

392 ELEM. EUCLIDIS
PROPOSITIO XXV.

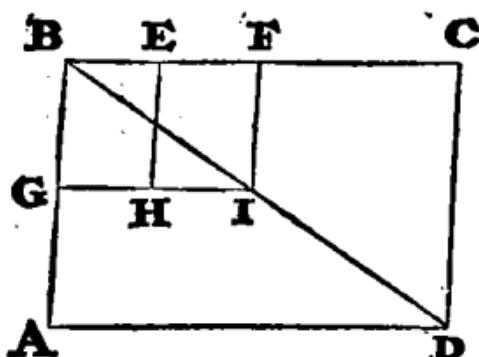
Prob. 7. *Dato rectilineo A. simile, similiterque positum, & alteri dato B. aequalē L. constituerē.*

Prax. Ad dati rectilinei A. latus CD.
 a 45. i. P a fiat rectāngulum C E. æquale ipsi A. Producatur CD. versus G. super DE. in angulo E D G. fiat rectāngulum b 44. i. DK. b æquale ipsi B. c fiat inter CD. DG. c 13. 6. media proportionalis DH. æqualis ipsi N. d 18. 6. super quam fiat d rectilineū L. simile ipsi A. similiterque positum, eritque rectilineum L. æquale dato B. & simile ipsi A. const.

Prob. Recte CD.DH seu IN.DG. e sunt f 19. & proportionales: fergo erit ut prima C D. 20. 6. ad tertiam D G. ita rectilineum super primam , id est A. ad rectilineum super g 1. 6. secundam, id est L. sed ut CD.ad DG. gita parallelogrammum C E. hoc est A. ad h 12. 5. DK. hoc est B. h ergo erit ut A. ad B. ita i 9. 5. A. ad L. i ideoque rectilinea B. & L. erunt æqualia. Q. E. D.

PRO-

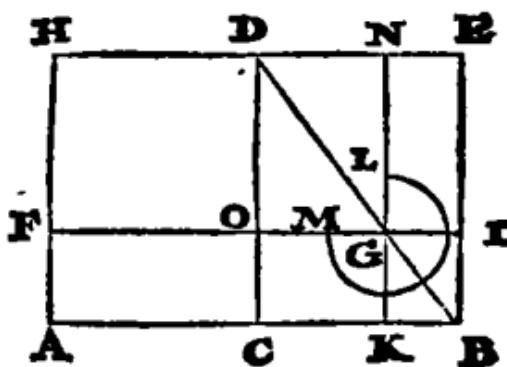
PROPOSITIO XXVI.

*Si à parallelogrammo BD. p. 4. T. 19.
parallelogrammum FG. ablatum sit,
& simile toti, & similiter positum:
communem cum eo habens angulum
FBG. circa eandem cum toto dia-
metrum BD. consistet.*

Si neges: transeat alibi diameter puta
per H. à quo puncto ducatur ex H.
recta H E. parallela BG. tunc pa-
rallelogramma BD. B H. circa ean-
dem diametrum BHD. a erunt simi-
lia: b quare erit ut BA. ad AD. ita BG.
ad GH. Sed ut BA. ad AD. ita BG. ad
GI. unde per 9. 5. GH. ^{a 24. 6.} equalis GI. para-
toti. Q.E.A.

PROPOSITIO XXVII.

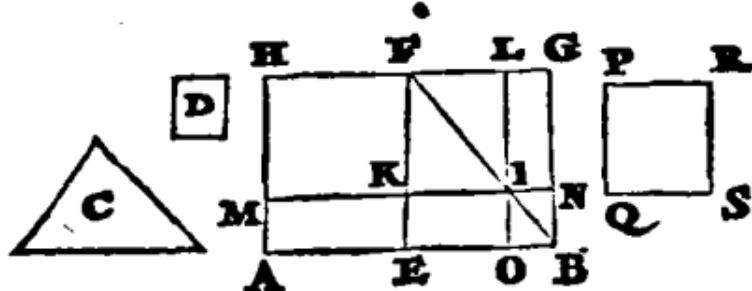

Tb. 20. *Omnium parallelogrammorum secundum eandem rectam applicatorum deficientiumque figuris parallelogrammis similibus, similiterque positis, ei quod à dimidia describitur; maximum est id quod ad dimidiā applicatur parallelogrammum simile existens defectū.*

SUPER AC. semissem totius SA B. applicatum sit parallelogrammum AD. ita ut à toto AE. deficiat parallelogrammo CE. quod est æquale & simile ipsi AD. Deinde ad quodvis aliud segmentum AK. sit applicatum

catum aliud parallelogrammum
A G. ita deficiens, ut defectus sit
parallelogrammum K I. simile
ipsi C E. hoc est circa commu-
nem diametrum B G D. Dico
A G. minus esse parallelogram-
mo A D. Probatur.

i. Parallelogramma A D.
C E. F D. O E. sunt α æqualia a 36. i.
ut & b C G, G E. adeoque ad- b. 43. i.
dito communi K I. erit C I.
hoc est A O. æquale ipsi K E.
addito communi C G. erit A G.
æqualis gnomoni L G M. minor
parall. C E. hoc est A D. pa-
rall. Q. E. D.

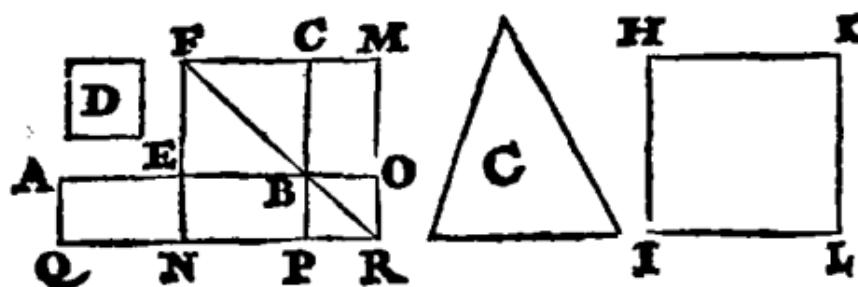

Prob. 8. Ad datam rectam AB. dato rectilineo C. equale parallelogrammum AI. applicare: deficiens figura parallelogramma ON. qua similis sit alteri parallelogrammo dato D. Oportet autem datum rectilineum C. cui equale applicandum est AL. non majus esse eo, quod ad dimidiam AE. applicatur, cum similes fuerint defectus, & ejus quod ad dimidiam applicatur, & ejus cui simile deesse debet.

Rectam A B. ut prius biseca in E super medium E B. fac parallelogrammum E G. simile ipsi D. similiterque positum: & comple parallelogrammum B H. Si E H. ipsi C. est æquale, factum est quod petitur: nam est applicatum ad A B. & deficit parallelogrammo E G. simili ipsi P. Si EH. & ip-

& ipsi æquale b E G. sit majus quam C. b 36. i.
 (nam minus esse non debet , cum E H.
 sit e maximum eorum quæ applicari c 27. 6.
 possunt ad A B.) si inquam sit majus , d 45. i.
 d reperta quantitate excessus , e fac pa- ^{aut arte} callelogramm um Q R æquale exces- quacum-
 fui , & simile similiterque positum ipsi que.
 D. & parallelogrammo Q R. aliud e 25. 6.
 quale similiter positum K L. f quod f 14. i.
 erit circa diametrum , sicque remane-
 bit gnomon L I K. æquale rectilineo
 C. Jam productis L I. K I. erit paral-
 lelogrammum A I. ad rectam A B. ap-
 plicatum & deficiens parallelogrammo
 O N. g simili ipsi E G. hoc est ipsi D. g 24. 6.
 Quod autem A I. sit æquale ipsi C. sic ^g
 probo. Complementa L N. K O.
 h sunt æqualia , ergo addito communi g 43. 3.
 N O. erit O G. æquale ipsi E N. hoc
 est A K. Ergo si æqualibus A K. O G.
 addas commune K O. erit A I. æquale
 gnomoni L I K. hoc est rectilineo C.
 Q. E. F.

PROPOSITIO XXIX.

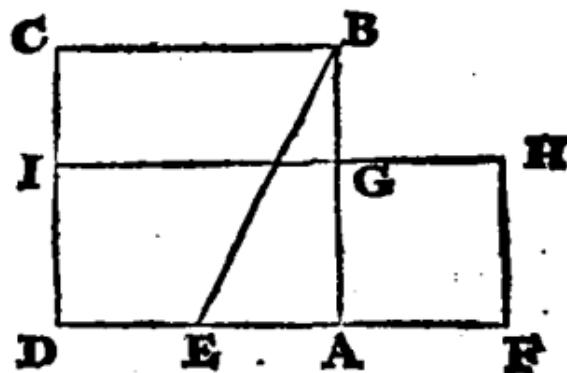

Prob. 9. Ad datam rectam A B. dato
rectilineo C. aequale parallelo-
grammum applicare, excedens
rectam datam A B. figura pa-
rallelogramma P O. que sit si-
milis dato alteri parallelogram-
mo D.

Super rectam E B. medium
datæ A B. ^a fiat parallelo-
grammum E C. simile ipsi D.
similiterque positum: tum recti-
lineo C. & parallelogrammo
b 25,6. E C. fiat ^b aequale aliud paral-
lelogrammum I K. cui aequale est
N M. simile ipsi D. Comple-
tis parallelogrammis Q E. N B.
P O.

PO. erit AR. quæ situm. Etenim
 NM. est positum æquale ipsis
 EC. & C, ablato communi EC.
 gnomon ER C. ipsi C. erit
 æqualis. Et quia æqualia ^{c 36.}
 sunt QE. NB. & æqualia
~~et~~ NB. BM. si loco ipsius ^{d 43.}
 BM. substituatur æquale QE.
 erit parallelogrammum AR. æ-
 quale gnomoni ER C. ideoque
 etiam rectilineo C. Quare ad
 rectam AB. applicatum est pa-
 rallelogrammum AR. æquale-
 dato rectilineo C. excedens
 rectam AB. figura parallelo-
 gramma PO. quæ similis est
 dato parallelogrammo D. cum
 sit circa eandem diæmetrum
 cum ipso EC. quod positum
 est simile ipsi D. Q.E.F.

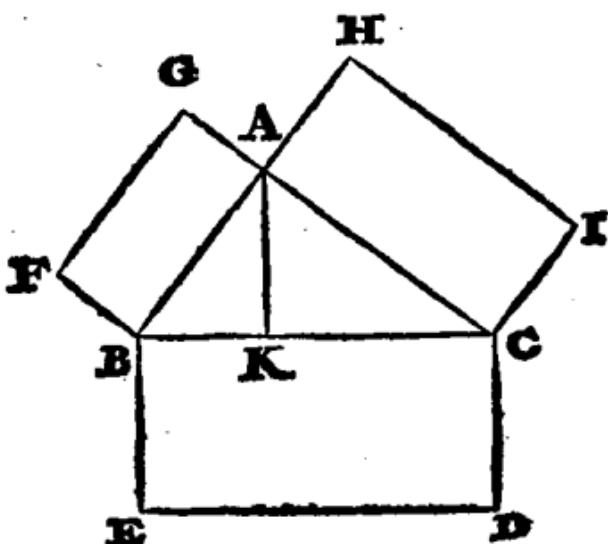
PROPOSITIO XXX.

Pr. 10. *Propositam rectam terminatam A.B. extrema ac media ratione secare in G.*

a 11.2. ^a **D**ividatur A.B. in G.
ita ut rectangulum C.G.
sub tota A.B. & segmento B.G.
sit æquale quadrato A.H. alterius
b 17.6. segmenti A.G. tunc enim tres
rectæ proportionales ^b erunt; &
erit ut tota A.B. ad A.G. ita
c 3. Def. A.G. ad G.B. Ergo A.B. secta
est in G. ^c secundum extremam,
& medium rationem. Q.E.F.

PROPOSITIO XXXI.

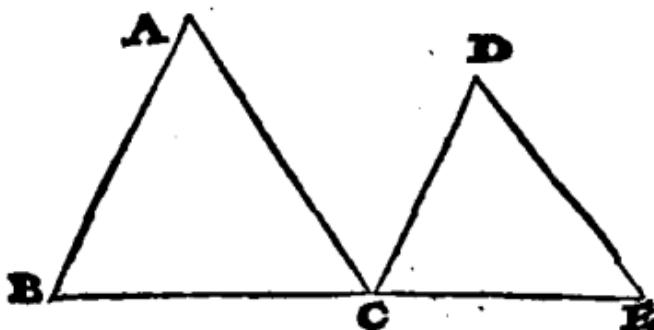
*In triangulo rectangulo A B C. figura Th. 20.
quevis BD. descripta à B C. subtendente
rectum angulum B A C. equalis est figuris
F A. A I. qua priori illi similes & similiter
posita, à lateribus B A. C A. rectum angu-
lum continentibus, describuntur.*

PO LY GONÆ figuræ F A. A I. B D. ponuntur similes a ergo sunt in ea ^{a 20. 6.} laterum homologorum duplicata ratione, in qua essent eorundem laterum quadrata. Ergo cum quadrata B A. A C. b habeant rationem æquali- ^{b 47. 1.} tatis cum tertio B C. habebunt & poly- gona F A. A I. rationem æqualitatis cum tertio B D. c ergo eidem erunt c 9. 5. æqualia. Q. E. D.

Cc

PRO-

PROPOSITIO XXXII.

*Th. 21. Si duo triangula ABC. DCE.
qua duo latera AB. AC. duo-
bus lateribus DC. DE. pro-
portionalia habeant, secundum
unum angulum ACD. compo-
sta fuerint, ita ut homologa co-
rum latera AB. DC. AC. DE.
sint etiam parallela, tum reliqui
illorum triangulorum latera BC.
CE. in rectam lineam BE. colle-
cata reperientur.*

PROB. Latera homologa AB.
DC. AC. DE. ponuntur
a 29. ^{1.} parallela, ^{2.} ergo anguli alterni A.
& ACD. sunt æquales & D.
cidem ACD. ergo A. & D.
æqua-

æquales. Hos æquales angulos circuinstant latera proportionalia ex hypoth. ^b ergo triangula ^{b 6. 6.} sunt æquiangula, habentque æquales angulos B. & D C E. additis ergo æqualibus A. & A C D. erunt B. & A. duobus angulis D C E. A C D. hoc est angulo A C E. æquales. Ergo addito communi A C B. erunt tres anguli A. B. C. duobus A C E. A C B. æquales, ^c illi autem ^{c 32. 1.} tres valent duos rectos, ergo & hi duo. Ergo ^d B C. C E. unam ^{d 14. 1.} rectam constituunt. Q. E. D.

anguli A. ad angulum E. quæ arcus BC. ad arcum FG.

Rursus, in æqualibus segmentis BC. CI. si fiant anguli BMC.

^h 27.3. CNI. ^h æquales erunt, cum insistant æqualibus arcubus BAC.

i 24.3. CAI. ergo i similia sunt segmenta BMC. CNI. & æqualia, cum sunt super æquales BC. CI. additis ergo triangulis BDC. CDI. quæ æqualia sunt, erunt sectores BDC. CDI. æquales. Ergo tam multiplex est sector BDI. sectoris BDC. quam multiplex arcus BCI. arcus BMC. Idem ostendetur de sectore FHL. Ergo si æqualis sit arcus BCI. arcui FGL. sector quoque BDI. æqualis erit sectori FHL. si deficiat, deficiet, si excedat, excedet. Ergo quæ est ratio arcus BC. ad arcum FG. eadem erit & sectoris BDC. ad sectorem FHG. Q.E.D.

*Selectiores hujus libri sunt 1. 2. 3. 4.
5. 6. 8. 13. 14. 16. 19. 31.*